

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

57. vuosikerta

14. heinäkuuta 2014

Sisältö

IV Tiedotteet

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

Euroopan unionin tuomioistuin

2014/C 223/01	Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut <i>Euroopan unionin virallisessa lehdessä</i>	1
---------------	--	---

V Ilmoitukset

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

Unionin Tuomioistuin

2014/C 223/02	Asia C-178/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Finanzgericht Düsseldorf (Saksa) on esittänyt 11.4.2014 – Vario Tek GmbH v. Hauptzollamt Düsseldorf	2
2014/C 223/03	Asia C-182/14: Valitus, jonka Mega Brands International, Luxembourg, Zweigniederlassung Zug on tehnyt 11.4.2014 unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) asioissa T-604/11 ja T-292/12, Mega Brands International, Luxembourg, Zweigniederlassung Zug v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV), 4.2.2014 antamasta tuomiosta	3
2014/C 223/04	Asia C-188/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Juzgado de Primera Instancia n° 58 de Madrid (Espanja) on esittänyt 15.4.2014 – Juan Pedro Ludeña Hormigos v. Banco Santander S.A.	3
2014/C 223/05	Asia C-190/14: Kanne 16.4.2014 – Euroopan komissio v. Tanskan kuningaskunta	4
2014/C 223/06	Asia C-197/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hoge Raad der Nederlanden (Alankomaat) on esittänyt 18.4.2014 – T. A. van Dijk v. Staatssecretaris van Financiën	5

2014/C 223/07	Asia C-201/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Curtea de Apel Cluj (Romania) on esittänyt 22.4.2014 – Smaranda Bara ym. v. Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, Casa Națională de Asigurări de Sănătate (CNAS) ja Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF).	5
2014/C 223/08	Asia C-208/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Audiencia Provincial de Navarra (Espanja) on esittänyt 25.4.2014 – Antonia Valdivia Reche v. Banco de Valencia S.A..	6
2014/C 223/09	Asia C-217/14: Kanne 2.5.2014 – Euroopan komissio v. Irlanti	6
2014/C 223/10	Asia C-218/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka High Court of Ireland (Irlanti) on esittänyt 5.5.2014 – Kuldip Singh, Denzel Nnjume ja Khaled Aly v. Minister for Justice and Equality	7
2014/C 223/11	Asia C-219/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Employment Tribunals, Birmingham (Yhdistynyt kuningaskunta), on esittänyt 6.5.2014 – Kathleen Greenfield v. The Care Bureau Ltd	8
2014/C 223/12	Asia C-223/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Juzgado de Primera Instancia n° 7 de Las Palmas de Gran Canaria (Espanja) on esittänyt 7.5.2014 – Tecom Mican S.L. v. Man Diesel & Turbo SE	8
2014/C 223/13	Asia C-225/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka tribunal d'instance de Dieppe (Ranska) on esittänyt 8.5.2014 – Facet SA v. Jean Henri.	9
2014/C 223/14	Asia C-239/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka tribunal du travail de Liège (Belgia) on esittänyt 14.5.2014 – Abdoulaye Amadou Tall v. Centre public d'action sociale de Huy (CPAS de Huy).	10
2014/C 223/15	Asia C-247/14 P: Valitus, jonka HeidelbergCement on tehnyt 22.5.2014 unionin yleisen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) asiassa T-203/11, HeidelbergCement v. Euroopan komissio, 14.3.2014 antamasta tuomiosta.	10
2014/C 223/16	Asia C-248/14 P: Valitus, jonka Schwenk Zement on tehnyt 23.5.2014 unionin yleisen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) asiassa T-306/11, Schwenk Zement KG v. Euroopan komissio, 14.3.2014 antamasta tuomiosta	11
Unionin yleinen tuomioistuin		
2014/C 223/17	Asia T-167/14: Kanne 13.3.2014 – Søndagsavisen v. komissio.	13
2014/C 223/18	Asia T-230/14: Kanne 15.4.2014 – Deutsche Edelstahlwerke v. komissio.	13
2014/C 223/19	Asia T-235/14: Kanne 17.4.2014 – ArcelorMittal Hamburg ym. v. komissio.	14
2014/C 223/20	Asia T-236/14: Kanne 16.4.2014 – Kronotex ym. v. komissio	15
2014/C 223/21	Asia T-237/14: Kanne 17.4.2014 – Steinbeis Papier v. komissio.	16
2014/C 223/22	Asia T-240/14 P: Valitus, jonka Jean-Pierre Bodson ym. ovat tehneet 22.4.2014 virkamiestuomioistuimen asiassa F-73/12, Bodson ym. v. EIP, 12.2.2014 antamasta tuomiosta	17
2014/C 223/23	Asia T-241/14 P: Valitus, jonka Jean-Pierre Bodson ym. ovat tehneet 22.4.2014 virkamiestuomioistuimen asiassa F-83/12, Bodson ym. v. EIP, 12.2.2014 antamasta tuomiosta	18
2014/C 223/24	Asia T-258/14: Kanne 24.4.2014 – Luxemburg v. komissio.	20
2014/C 223/25	Asia T-259/14: Kanne 24.4.2014 – Luxemburg v. komissio.	20
2014/C 223/26	Asia T-260/14: Kanne 25.4.2014 – Vattenfall Europe Mining ym. v. komissio	21
2014/C 223/27	Asia T-263/14: Kanne 28.4.2014 – Hydro Aluminium Rolled Products ym. v. komissio.	22

2014/C 223/28	Asia T-265/14: Kanne 29.4.2014 – Schumacher Packaging v. komisio	23
2014/C 223/29	Asia T-270/14: Kanne 29.4.2014 – Grupa Azoty ATT Polymers v. komisio	24
2014/C 223/30	Asia T-271/14: Kanne 29.4.2014 – Styron Deutschland GmbH v. komisio	25
2014/C 223/31	Asia T-272/14: Kanne 30.4.2014 – P-D Glasseiden ym. v. komisio	26
2014/C 223/32	Asia T-274/14: Kanne 30.4.2014 – Lech-Stahlwerke v. komisio	27
2014/C 223/33	Asia T-275/14: Kanne 30.4.2014 – Drahtwerk St. Ingbert ym. v. komisio.	28
2014/C 223/34	Asia T-276/14: Kanne 30.4.2014 – Flachglas Torgau ym. v. komisio	29
2014/C 223/35	Asia T-279/14: Kanne 30.4.2014 – Sabic Polyolefine v. komisio	30
2014/C 223/36	Asia T-280/14: Kanne 30.4.2014 – Ineos Manufacturing Deutschland ym. v. komisio.	31
2014/C 223/37	Asia T-281/14: Kanne 30.4.2014 – Fels-Werke v. komisio	32
2014/C 223/38	Asia T-282/14: Kanne 30.4.2014 – Bayer MaterialScience v. komisio.	34
2014/C 223/39	Asia T-283/14: Kanne 30.4.2014 – Advansa ym. v. komisio.	35
2014/C 223/40	Asia T-285/14: Kanne 2.5.2014 – Wirtschaftsvereinigung Stahl ym. v. komisio	36
2014/C 223/41	Asia T-286/14: Kanne 2.5.2014 – Röchling Oertl Kunststofftechnik v. komisio	38
2014/C 223/42	Asia T-287/14: Kanne 2.5.2014 – Schaeffler Technologies v. komisio	39
2014/C 223/43	Asia T-288/14: Kanne 2.5.2014 – Energiewerke Nord v. komisio	40
2014/C 223/44	Asia T-289/14: Kanne 2.5.2014 – H-O-T Servicecenter Nürnberg ym. v. komisio.	41
2014/C 223/45	Asia T-291/14: Kanne 2.5.2014 – egeplast international v. komisio.	42
2014/C 223/46	Asia T-294/14: Kanne 2.5.2014 – Klemme v. komisio.	43
2014/C 223/47	Asia T-295/14: Kanne 2.5.2014 – Autoneum Germany v. komisio	44
2014/C 223/48	Asia T-296/14: Kanne 2.5.2014 – Erbslöh v. komisio	45
2014/C 223/49	Asia T-297/14: Kanne 2.5.2014 – Walter Klein v. komisio	46
2014/C 223/50	Asia T-298/14: Kanne 2.5.2014 – Erbslöh Aluminium v. komisio	47
2014/C 223/51	Asia T-300/14: Kanne 2.5.2014 – Fricopan Back v. komisio.	48
2014/C 223/52	Asia T-301/14: Kanne 2.5.2014 – Michelin Reifenwerke v. komisio.	49
2014/C 223/53	Asia T-302/14: Kanne 29.4.2014 – Buderus Guss v. komisio	50
2014/C 223/54	Asia T-303/14: Kanne 29.4.2014 – Polyblend v. komisio.	51
2014/C 223/55	Asia T-304/14: Kanne 29.4.2014 – Sun Alloys Europe v. komisio.	52
2014/C 223/56	Asia T-305/14: Kanne 29.4.2014 – Vestolit v. komisio	54
2014/C 223/57	Asia T-306/14: Kanne 30.4.2014 – Polymer-Chemie v. komisio	55

2014/C 223/58	Asia T-307/14: Kanne 30.4.2014 – TechnoCompound v. komissio	56
2014/C 223/59	Asia T-308/14: Kanne 30.4.2014 – Neue Halberg-Guss v. komissio	57
2014/C 223/60	Asia T-309/14: Kanne 30.4.2014 – Mat Foundries Europe v. komissio	58
2014/C 223/61	Asia T-310/14: Kanne 30.4.2014 – Fritz Winter Eisengießerei v. komissio	59
2014/C 223/62	Asia T-313/14: Kanne 5.5.2014 – Christian Dior Couture v. SMHV (toistuvan kohokuvion malli) . . .	60
2014/C 223/63	Asia T-318/14: Kanne 2.5.2014 – Vinnolit v. komissio	61
2014/C 223/64	Asia T-331/14: Kanne 12.5.2014 – Azarov v. neuvosto	62
2014/C 223/65	Asia T-332/14: Kanne 12.5.2014 – Azarov v. neuvosto	63
2014/C 223/66	Asia T-355/14: Kanne 30.5.2014 – STC v. komissio	64

Virkamiestuomioistuim

2014/C 223/67	Asia F-107/12: Virkamiestuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 16.1.2014 – Guinet v. EIP (Henkilöstö — EIP:n henkilöstö — Eläkejärjestelmä — Eläkeoikeuksien siirtäminen — Korvaus eläkeoikeuksien siirtämisessä tapahtuneesta viivästymisestä aiheutuneista haitoista — Muussa kuin EIP:n eläkejärjestelmässä saavutettujen eläkeoikeuksien tosiasiallisen siirtämisen edellytys — Yhdenvertaisen kohtelun periaate).	66
2014/C 223/68	Asia F-130/12: Virkamiestuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 22.5.2014 – CI v. parlamentti (Henkilöstö — Palkkaus — Perhevustukset — Huollettavana olevaa lasta koskeva lisä — Huollettavana olevaa lasta koskeva kaksinkertainen lisä — Henkilöstösääntöjen 67 artiklan 3 kohta — Myöntämisedellytykset — Osapuolten välinen sovintoratkaisu Euroopan oikeusasiamiehen puututtua asiaan — Täytäntöönpano — Huolenpitovelvollisuus).	66
2014/C 223/69	Asia F-151/12: Virkamiestuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 30.1.2014 – Ohrgaard v. komissio (Henkilöstö — Palkkaus — Ulkomaankorvaus — Henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevassa 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukainen asuinpaikkaehto — Tehtävien hoitaminen kansainvälisessä järjestössä — Käsite — Viiden kuukauden harjoittelu komissiossa ei kuulu kyseisen käsitteen piiriin) .	67
2014/C 223/70	Asia F-60/13: Virkamiestuomioistuimen määräys (toinen jaosto) 14.1.2014 – Lebedef v. komissio (Henkilöstö — Virkamiehet — Sairauspoissaolojen rekisteröiminen — Luvaton poissaolo — Vuosilomasta vähentäminen, jonka nimittävä viranomais on tehnyt — Hakemuksen tekeminen sähköpostitse — Päätöksen olemassaolo, joka on asianomaisen tiedossa — Sähköpostiviestin avaamatta jättäminen ja tämän päätöksen sisältöön tutustumatta jättäminen hyperlinkkiä napsauttamalla — Tutkittavaksi ottaminen — Määräajat — Sen päiväyksen määrittäminen, josta alkaen asianomaisella oli mahdollisuus tutustua päätökseen).	68

IV

*(Tiedotteet)*EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDOTTEET

EUROOPAN UNIONIN TUOMIOISTUIN

Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*

(2014/C 223/01)

Viimeisin julkaisu

EUVL C 212, 7.7.2014

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 202, 30.6.2014

EUVL C 194, 24.6.2014

EUVL C 184, 16.6.2014

EUVL C 175, 10.6.2014

EUVL C 159, 26.5.2014

EUVL C 151, 19.5.2014

Nämä tekstit ovat saatavilla:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ilmoitukset)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

UNIONIN TUOMIOISTUIN

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Finanzgericht Düsseldorf (Saksa) on esittänyt 11.4.2014 – Vario Tek GmbH v. Hauptzollamt Düsseldorf

(Asia C-178/14)

(2014/C 223/02)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Finanzgericht Düsseldorf

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Vario Tek GmbH

Vastaaja: Hauptzollamt Düsseldorf

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Jääkö videokamera yhdistetyn nimikkeistön, sellaisena kuin siitä on säädetty tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87⁽¹⁾ liitteen I muuttamisesta 5.10.2010 annetussa komission asetuksessa (EU) N:o 861/2010 ja 27.9.2011 annetussa komission asetuksessa (EU) N:o 1006/2011, alanimikkeen 8525 80 9 ulkopuolelle siksi, ettei siinä ole zoomausmahdollisuutta?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi, onko kyse videokameranauhureista, joilla voidaan tallentaa ainoastaan televisiokameralla otettua kuvaa ja ääntä yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeessä 8525 80 91 tarkoitetulla tavalla, myös silloin, kun kameran käytössä tarvittavaan vaihdettavaan muistiin voidaan kameran USB-liittimen avulla kopioida muista laitteista video- tai audiotietoja, joita ei voida katsella tai kuunnella pelkän kameran avulla?

⁽¹⁾ Tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista 23.7.1987 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2658/87 (EYVL L 256, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteen I muuttamisesta 5.10.2010 annetulla komission asetuksella (EU) N:o 861/2010 ja 27.9.2011 annetulla komission asetuksella (EU) N:o 1006/2011 (EUVL L 284, s. 1).

Valitus, jonka Mega Brands International, Luxembourg, Zweigniederlassung Zug on tehnyt 11.4.2014 unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) asioissa T-604/11 ja T-292/12, Mega Brands International, Luxembourg, Zweigniederlassung Zug v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV), 4.2.2014 antamasta tuomiosta

(Asia C-182/14)

(2014/C 223/03)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti*

Asianosaiset

Valittaja: Mega Brands International, Luxembourg, Zweigniederlassung Zug (edustajat: Rechtsanwalt A. Nordemann ja Rechtsanwalt M.C. Maier)

Muu osapuoli: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen 4.2.2014 antaman tuomion asiaa T-292/12 koskevin osin,
- tarvittaessa palauttaa asian unionin yleiseen tuomioistuimeen,
- velvoittaa sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja vetoaa valituksensa tueksi yhteen ainoaan valitusperusteeseen, joka koskee yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 207/2009 ⁽¹⁾ 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkomista.

Erityisesti valittaja väittää, että unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisia virheitä, kun se

- 1) ei ottanut kokonaisarvioinnissa huomioon tai ei edes maininnut sitä, että aikaisempi tavaramerkki MAGNET 4 sisältää numeron 4,
- 2) katsoi tuomionsa 22 ja 35 kohdassa osan MAGNET aikaisemman tavaramerkin MAGNET 4 hallitsevaksi osaksi,
- 3) sovelsi kohdassa 25 merkkien MAGNET 4 ja MAGNEXT lausuntatavan ja ulkoasun samankaltaisuuden arvioinnissa erilaisia mittapuita,
- 4) ei ottanut 35 kohdassa sekaannusvaaran kokonaisarvioinnissa huomioon merkityksellisten tekijöiden vuorovaikutusta, erityisesti aikaisemman tavaramerkin MAGNET 4 heikkoa erottamiskykyä, merkkien MAGNET 4 ja MAGNEXT merkityssisällön samankaltaisuuden puuttumista ja merkkien lausuntatavan ja ulkoasun vähäistä samankaltaisuutta,
- 5) ei esittänyt 35 kohdassa aineellisia perusteita sekaannusvaarasta merkkien MAGNET 4 ja MAGNEXT välillä.

⁽¹⁾ EUVL L 78, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Juzgado de Primera Instancia n° 58 de Madrid (Espanja) on esittänyt 15.4.2014 – Juan Pedro Ludeña Hormigos v. Banco Santander S.A.

(Asia C-188/14)

(2014/C 223/04)

Oikeudenkäyntikieli: *espanja*

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Juzgado de Primera Instancia n° 58 de Madrid

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Juan Pedro Ludeña Hormigos

Vastaaja: Banco Santander S.A.

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko maksupalveluista 13.11.2009 annetun lain 16/09 22 §:n 1 momentti, joka antaa pankille mahdollisuuden veloittaa palvelumaksuja ja/tai korottaa niitä alun perin sovittuja ehtoja muuttamalla, unionin oikeuden mukainen?
- 2) Tarjoaako se, että palvelujen käyttäjä voi irtisanoa sopimuksen kuluitta, palvelujen käyttäjälle riittävän suojan?
- 3) Ovatko osapuolten vahvistamat sellaiset sopimusehdot päteviä, joihin on otettu ensimmäisessä kysymyksessä mainitussa säännöksessä säädetty mahdollisuus?
- 4) Siltä varalta, että edellisiin kysymyksiin vastataan myöntävästi, kysytään vielä, onko kahden kuukauden irtisanomisaika unionin oikeuden mukainen?

Kanne 16.4.2014 – Euroopan komissio v. Tanskan kuningaskunta

(Asia C-190/14)

(2014/C 223/05)

Oikeudenkäyntikieli: tanska

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: E. Manhaeve ja U. Nielsen)

Vastaaja: Tanskan kuningaskunta

Vaatimukset

- on todettava, että Tanskan kuningaskunta ei ole noudattanut yhteisön vesipolitiikan puitteista 23.10.2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se ei julkaissut lopullisia vesipiirin hoitosuunnitelmia 22.12.2009 mennessä eikä lähettänyt niiden jäljennöksiä komissiolle 22.3.2010 mennessä eikä missään tapauksessa ilmoittanut komissiolle niistä
- Tanskan kuningaskunta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tanska on toistuvasti myöntänyt – viimeksi vastaamalla 18.12.2013 komission täydentävään perusteltuun lausuntoon –, ettei yhteenkään Tanskan neljästä vesipiiristä sovelleta tällä hetkellä vesipiirin hoitosuunnitelmaa ja ettei jäljennöistä lopullisista vesipiirin hoitosuunnitelmista kuuden vuoden ajanjaksolle, joka päättyy 22.12.2015, ole lähetetty komissiolle.

Komissio katsoo, ettei Tanska edelleenkaan noudata direktiivin 13 artiklan 1, 2 ja 6 kohdan mukaisia velvoitteitaan. Tanskan 8.5.2013 päivätyn vastauksen mukaan on odotettavissa, että direktiivin 13 artiklan rikkominen jatkuu toukokuuhun 2014 saakka (noin 3,5 vuotta säädetyn määräajan päättymisen jälkeen). Komission näkemyksen mukaan on myös niin, ettei Tanska ole edelleenkaan noudattanut direktiivin 15 artiklan 1 kohdan vaatimuksia, joiden mukaan määräaika asiasta komissiolle tiedottamiselle päättyi 22.3.2010.

⁽¹⁾ EYVL L 327, s. 1

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hoge Raad der Nederlanden (Alankomaat) on esittänyt 18.4.2014 – T. A. van Dijk v. Staatssecretaris van Financiën

(Asia C-197/14)

(2014/C 223/06)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hoge Raad der Nederlanden

Pääasian asianosaiset

Valittaja: T. A. van Dijk

Vastapuoli: Staatssecretaris van Financiën

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko Hoge Raadin, joka on kansallinen ylin oikeusaste, kansallisen alemman asteen tuomioistuimen esittämän ennakkoratkaisupyyntönsä vuoksi esitettävä unionin tuomioistuimelle ennakkoratkaisupyyntö tai odotettava vastausta kansallisen alemman asteen tuomioistuimen esittämään kysymykseen, myös, jos se katsoo, että Euroopan unionin oikeuden asianmukainen soveltaminen on sen ratkaistavana olevan asian osalta niin ilmeistä, ettei asiassa annettavasta vastauksesta ole perusteltua epäilystä?
- 2) Mikäli ensimmäiseen kysymykseen on vastattava myöntävästi, sitooko toisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen antama E 101-todistus Alankomaiden sosiaaliturvaviranomaisia myös, jos kyseessä on Reinin laivuri, jolloin asetuksen N:o 1408/71⁽¹⁾ sovellettavan lainsäädännön määräytymistä koskevia sääntöjä, joita todistus koskee, ei voida mainitun asetuksen 7 artiklan 2 kohdan a alakohdan perusteella soveltaa?

⁽¹⁾ Sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin ja heidän perheenjäseniinsä 14.6.1971 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 1408/71 (EYVL 149, s. 2).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Curtea de Apel Cluj (Romania) on esittänyt 22.4.2014 – Smaranda Bara ym. v. Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, Casa Națională de Asigurări de Sănătate (CNAS) ja Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF)

(Asia C-201/14)

(2014/C 223/07)

Oikeudenkäyntikieli: romanian

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Curtea de Apel Cluj

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Smaranda Bara ym.

Vastaajat: Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, Casa Națională de Asigurări de Sănătate (CNAS) ja Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF)

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko kansallinen veroviranomainen, joka on jäsenvaltion toimivaltaisen ministeriön edustaja, SEUT 124 artiklassa tarkoitettu rahoituslaitos?
- 2) Voidaanko hallintotoimeen verrattavissa olevalla toimella eli kansallisen verohallinnon ja valtion jonkin muun elimen tekemällä pöytäkirjalla säätää, että kansallinen verohallinto siirtää jäsenvaltion kansalaisten tulotietoja koskevan tietokannan toiselle jäsenvaltion elimelle ilman, että kyse on SEUT 124 artiklassa määrätystä erityisoikeudesta?

- 3) Käsittävätkö SEUT 124 artiklassa tarkoitetut vakauden valvontaan liittyvät seikat tietokannan siirtämisen, jonka tarkoituksena on velvoittaa jäsenvaltion kansalaiset maksamaan sosiaaliturvamaksua jäsenvaltion elimelle, jolle tietokanta siirretään?
- 4) Voiko viranomainen, jota varten henkilötietoja ei ole kerätty, käsitellä näitä tietoja, kun tästä aiheutuu taannehtivasti varallisuusvahinkoa?

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Audiencia Provincial de Navarra (Espanja) on esittänyt 25.4.2014 –
Antonia Valdivia Reche v. Banco de Valencia S.A.**

(Asia C-208/14)

(2014/C 223/08)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Audiencia Provincial de Navarra

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Antonia Valdivia Reche

Vastapuoli: Banco de Valencia S.A.

Ennakkoratkaisukysymys

Velvoittaako direktiivin 93/13/ETY⁽¹⁾ 6 artikla kansallisen tuomioistuimen, joka katsoo kohtuuttomaksi ehdon, jossa viivästyskoron korkokannaksi on vahvistettu 29 prosenttia, toteamaan ehdon vaikutuksettomaksi ilman, että sillä olisi mahdollisuutta kohtuullistaa sovittua korkokantaa, vaikka yksi ulosmittausvelallisista on tätä nimenomaisesti vaatinut?

⁽¹⁾ Kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annettu neuvoston direktiivi 93/13/ETY (EYVL L 95, s. 29).

Kanne 2.5.2014 – Euroopan komissio v. Irlanti

(Asia C-217/14)

(2014/C 223/09)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: P. Hetsch, L. Flynn ja K. Herrmann)

Vastaaja: Irlanti

Vaatimukset

— on todettava, ettei Irlanti ole noudattanut sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/54/EY kumoamisesta 13.7.2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/72/EY⁽¹⁾ 49 artiklan 1 kohdan mukaisia velvollisuuksiaan, koska se ei ole 3.3.2011 antanut säännöksiä, joilla pannaan täytäntöön direktiivin 2 artiklan 8, 18, 21, 22, 32, 33 ja 34 kohdassa olevat määritelmät ja edellytykset, joista säädetään 9 artiklan 1–7 ja 12 kohdassa, luettuna yhdessä 9 artiklan 11 kohdan kanssa, 16 artiklan toisessa ja kolmannessa virkkeessä ja 2 ja 3 kohdassa, 38 artiklan 1 kohdan toisessa virkkeessä, 39 artiklan 1, 4 ja 8 kohdassa ja 40 artiklan 1–3, 5 ja 7 kohdassa, tai ainakaan ole ilmoittanut komissiolle tällaisista toimenpiteistä

- määrää Irlannille SEUT 260 artiklan 3 kohdan mukaisesti ja sillä perusteella, että Irlanti on jättänyt täyttämättä velvollisuutensa ilmoittaa toimenpiteistä, joilla lainsäätämisyjärjestystä noudattaen annettu direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, uhkasakon, jonka suuruus on 20 358 euroa päivässä unionin tuomioistuimen julistamisesta lukien ja joka on maksettava unionin omien varojen tilille
- Irlanti on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin täytäntöönpanoa varten varattu määräaika päättyi 3.3.2011.

⁽¹⁾ EUVL L 211, s. 55.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka High Court of Ireland (Irlanti) on esittänyt 5.5.2014 – Kuldip Singh, Denzel Nnjume ja Khaled Aly v. Minister for Justice and Equality

(Asia C-218/14)

(2014/C 223/10)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

High Court of Ireland

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Kuldip Singh, Denzel Nnjume ja Khaled Aly

Vastapuoli: Minister for Justice and Equality

Muu osapuoli: Immigrant Council of Ireland

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Kun unionin kansalaisen ja kolmannen maan kansalaisen välinen avioliitto päättyy avioeroon, joka on saatu sen jälkeen, kun unionin kansalainen on poistunut vastaanottavasta jäsenvaltiosta, jossa unionin kansalainen oli käyttänyt unionin oikeuksia, ja kun neuvoston direktiivin 2004/38/EY ⁽¹⁾ 7 artiklaa ja 13 artiklan 2 kohdan a alakohtaa sovelletaan, säilyttääkö kolmannen maan kansalainen tämän jälkeen oleskeluoikeuden vastaanottavassa jäsenvaltiossa? Jos vastaus on kieltävä, onko kolmannen maan kansalaisella oleskeluoikeus vastaanottavassa jäsenvaltiossa ajanjaksona, joka edeltää avioeroa ja seuraa unionin kansalaisen poistumista vastaanottavasta jäsenvaltiosta?
- 2) Täyttyvätkö direktiivin 2004/38/EY 7 artiklan 1 kohdan b alakohdassa asetetut edellytykset, kun puoliso, joka on unionin kansalainen, ilmoittaa, että hänellä on direktiivin 8 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu tavoin riittävät varat osittain puolisonsa, joka on kolmannen maan kansalainen, varojen perusteella?
- 3) Jos toiseen kysymykseen vastataan kieltävästi, onko valittajien kaltaisilla henkilöillä unionin oikeuden nojalla oikeus työskennellä vastaanottavassa jäsenvaltiossa hankkiakseen direktiivin 7 artiklassa tarkoitettut riittävät varat tai myötävaikuttaakseen niiden hankkimiseen?

⁽¹⁾ Euroopan unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeudesta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella, asetuksen (ETY) N:o 1612/68 muuttamisesta ja direktiivien 64/221/ETY, 68/360/ETY, 72/194/ETY, 73/148/ETY, 75/34/ETY, 75/35/ETY, 90/364/ETY, 90/365/ETY ja 93/96/ETY kumoamisesta 29.4.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/38/EY (EUVL L 158, s. 77).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Employment Tribunals, Birmingham (Yhdistynyt kuningaskunta), on esittänyt 6.5.2014 – Kathleen Greenfield v. The Care Bureau Ltd

(Asia C-219/14)

(2014/C 223/11)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Employment Tribunals (Birmingham)

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Kathleen Greenfield

Vastaaja: The Care Bureau Ltd

Ennakkoratkaisukysymykset

- i) Onko osa-aikatyötä koskevan puitesopimuksen 4 lausekkeen 2 kohdassa tarkoitettua pro rata temporis -periaatetta tulkittava siten, että siinä edellytetään kansallisen lainsäädännön (kuten työaika-asetuksen 13, 13A ja 14 §:n) johtavan siihen, että olosuhteissa, joissa työntekijän työtunnit lisääntyvät, jo kertyneen loman määrää on mukautettava vastaamaan suhteellisesti uusia työtunteja, minkä seurauksena työntekijän, joka alkaa työskennellä useampia tunteja, kertyneet lomaoikeudet lasketaan uudestaan lisääntyneiden työtuntien perusteella?
- ii) Onko joko osa-aikatyötä koskevan puitesopimuksen 4 lausekkeen 2 kohtaa tai työaikadirektiivin ⁽¹⁾ 7 artiklaa tulkittava siten, että ne ovat esteenä kansalliselle lainsäädännölle (kuten työaika-asetuksen 13, 13A ja 14 §:lle), joka johtaa siihen, että olosuhteissa, joissa työntekijän työtunnit lisääntyvät, jo kertyneen loman määrää on mukautettava vastaamaan suhteellisesti uusia työtunteja, minkä seurauksena työntekijän, joka alkaa työskennellä useampia tunteja, kertyneet lomaoikeudet lasketaan uudestaan muuttuneiden työtuntien perusteella?
- iii) Jos vastaus kysymykseen i) ja/tai ii) on myöntävä, sovelletaanko uudestaanlaskemista vain siihen lomavuoden osaan, jonka aikana työntekijän työtuntien määrä oli suurempi, vai johonkin toiseen ajanjaksoon?
- iv) Onko työntekijän ottamaa lomajaksoa laskettaessa joko osa-aikatyötä koskevan puitesopimuksen 4 lausekkeen 2 kohtaa tai työaikadirektiivin 7 artiklaa tulkittava siten, että siinä edellytetään kansallisen lainsäädännön (kuten työaika-asetuksen 13, 13A ja 14 §:n) johtavan siihen, että omaksutaan eri lähestymistapa työntekijän työsuhteen päättyessä palkallisen loman sijasta saaman korvauksen laskemiseen ja työntekijän jäljellä olevaan vuosilomaoikeuteen hänen jatkaessa työskentelyä?
- v) Jos vastaus kysymykseen iv) on myöntävä, mikä on ero lähestymistavassa, joka pitää omaksua?

⁽¹⁾ Tietyistä työajan järjestämistä koskevista seikoista 4.11.2003 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/88/EY (EUVL L 299, s. 9).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Juzgado de Primera Instancia n° 7 de Las Palmas de Gran Canaria (Espanja) on esittänyt 7.5.2014 – Tecom Mican S.L. v. Man Diesel & Turbo SE

(Asia C-223/14)

(2014/C 223/12)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Juzgado de Primera Instancia n° 7 de Las Palmas de Gran Canaria

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Tecom Mican S.L.

Muu osapuoli: Man Diesel & Turbo SE

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Voidaanko 13.11.2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen N:o 1393/2007⁽¹⁾ 16 artiklassa tarkoitettuna "muuna asiakirjana" pitää täysin yksityistä asiakirjaa riippumatta siitä, ettei sitä ole laatinut oikeuslaitokseen kuulumaton viranomainen tai virkamies?
- 2) Jos näin on, voidaanko muuna asiakirjana pitää mitä tahansa yksityistä asiakirjaa vai onko asiakirjalla oltava tietyt konkreettiset ominaispiirteet?
- 3) Jos yksityisellä asiakirjalla on tällaiset ominaispiirteet, voiko unionin kansalainen pyytää nykyisin voimassa olevan 13.11.2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen N:o 1393/2007 16 artiklassa säädettyä tiedoksi antamista, jos hän on jo toteuttanut tällaisen tiedoksi antamisen muun oikeuslaitokseen kuulumattoman viranomaisen, esimerkiksi notaarin, välityksellä?
- 4) Onko asetuksen N:o 1393/2007 16 artiklan kannalta merkityksellistä, että mainitun yhteistyön vaikutukset ulottuvat rajojen yli ja se on tarpeen sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan varmistamiseksi, ja milloin on katsottava, että yhteistyön "vaikutukset ulottuvat rajojen yli ja se on tarpeen sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan varmistamiseksi"?

⁽¹⁾ Oikeudenkäynti- ja muiden asiakirjojen tiedoksiannosta jäsenvaltioissa siviili- tai kauppaoikeudellisissa asioissa ("asiakirjojen tiedoksianto") ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1348/2000 kumoamisesta 13.11.2007 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetetus (EY) N:o 1393/2007 (EUVL L, s. 79).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka tribunal d'instance de Dieppe (Ranska) on esittänyt 8.5.2014 – Facet SA v. Jean Henri

(Asia C-225/14)

(2014/C 223/13)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Tribunal d'instance de Dieppe

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Facet SA

Vastaaja: Jean Henri

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Kielletäänkö kulutusluottosopimuksista 23.4.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/48/EY⁽¹⁾ 22 artiklassa, kun sitä tulkitaan kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annetun neuvoston direktiivin 93/13/ETY⁽²⁾ valossa, sellaiset luottosopimusten vakiolausekkeet ja niiden soveltaminen, joiden mukaan kuluttaja vakuuttaa luotonantajan täyttäneen velvoitteensa?
- 2) Ovatko yhteisön oikeuden yleinen tehokkuusperiaate ja kulutusluottosopimuksista 23.4.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/48/EY 22 artikla, kun sitä tulkitaan 5.4.1993 annetun neuvoston direktiivin 93/13/ETY valossa, esteenä sille, että luotonantaja voi esittää näyttönä sopimuksen tekoa edeltävien velvoitteidensa ja sopimusvelvoitteidensa täyttämistä pelkäämään luottosopimukseen sisältyvät vakiolausekkeet, joiden mukaan kuluttaja vakuuttaa, että nämä velvoitteet on täytetty, esittämättä laatimiaan ja luotonottajalle antamiaan asiakirjoja?

⁽¹⁾ Kulutusluottosopimuksista ja neuvoston direktiivin 87/102/ETY kumoamisesta 23.4.2008 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/48/EY (EUVL L 133, s. 66).

⁽²⁾ EYVL L 95, s. 29.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka tribunal du travail de Liège (Belgia) on esittänyt 14.5.2014 –
Abdoulaye Amadou Tall v. Centre public d'action sociale de Huy (CPAS de Huy)**

(Asia C-239/14)

(2014/C 223/14)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal du travail de Liège

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Abdoulaye Amadou Tall

Vastaaja: Centre public d'action sociale de Huy (CPAS de Huy)

Ennakkoratkaisukysymys

Ulkomaalaisten maahanpääsystä, oleskelusta, asettautumisesta ja maasta poistamisesta 15.12.1980 annetun lain 39/1 §:ssä, luettuna yhdessä saman lain 39/2 §:n 1 momentin 3 kohdan, 39/76 §:n, 39/82 §:n 4 momentin 2 kohdan d alakohdan ja 57/6/2 §:n kanssa, säädetään, että uuden turvapaikkahakemuksen tutkimatta jättämisestä voidaan panna vireille vain kumoamiskanne ja äärimmäiseen kiireellisyyteen perustuva täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus. Siltä osin kuin kyse ei ole oikeussuojakeinoista, joiden käsittelyssä tuomioistuimella on täysi harkintavalta, eikä oikeussuojakeinoista, joilla on lykkäävä vaikutus, eikä kantajalla ole niiden käsittelyn aikana oikeutta oleskeluun eikä aineelliseen apuun, sopivatko tällaiset oikeussuojakeinot yhteen Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan ja pakolaisaseman myöntämistä tai poistamista koskevissa menettelyissä jäsenvaltioissa sovellettavista vähimmäisvaatimuksista 1.12.2005 annetun neuvoston direktiivin 2005/85⁽¹⁾ 39 artiklan, joissa taataan oikeus tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin, vaatimusten kanssa?

⁽¹⁾ EUVL L 326, s. 13.

**Valitus, jonka HeidelbergCement on tehnyt 22.5.2014 unionin yleisen tuomioistuimen (seitsemäs
jaosto) asiassa T-203/11, HeidelbergCement v. Euroopan komissio, 14.3.2014 antamasta tuomiosta**

(Asia C-247/14 P)

(2014/C 223/15)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: HeidelbergCement AG (edustajat: Rechtsanwalt U. Denzel, Rechtsanwalt C. von Köckritz ja Rechtsanwalt P. Pichler)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittaja vaatii unionin tuomioistuinta

1. kumoamaan valituksenalaisen tuomion;
2. kumoamaan 31.3.2011 tehdyn komission päätöksen K(2011) 2361 lopullinen (COMP/39520 – Sementti ja sementtituotteet) valittajaa koskevilta osin SEUT 263 artiklan neljännen kohdan nojalla;
3. toiseen vaatimuskohtaan nähden toissijaisesti palauttamaan asian unionin yleiseen tuomioistuimeen, jotta tämä lausuu unionin tuomioistuimen tuomion oikeudellisesta arvioinnista; ja
4. joka tapauksessa velvoittamaan komission korvaamaan valittajalle unionin yleisessä tuomioistuimessa ja unionin tuomioistuimessa käydyissä menettelyissä aiheutuvat oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valitus koskee unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-302/11 14.3.2011 antamaa tuomiota. Kyseisellä tuomiolla unionin yleinen tuomioistuin hylkää valittajan kanteen asiassa COMP/39520 – Sementti ja sementtituotteet 31.3.2011 tehdystä komission päätöksestä K(2011) 2361 lopullinen.

Valittaja vetoaa kaikkiaan seitsemään valitusperusteeseen.

Valittaja väittää ensinnäkin, ettei unionin yleinen tuomioistuin tutkinut asianmukaisesti asetuksen N:o 1/2003⁽¹⁾ 18 artiklan 3 kohdan mukaista velvollisuutta ilmoittaa tietojensaantipyynnön tarkoitus, ja että se sovelsi tätä säännöstä virheellisesti. Valittajan mukaan unionin yleinen tuomioistuin ei analysoinut riittävästi tietojensaantipyynnön sisältöä eikä ottanut huomioon komission perusteluvollisuuden asettamia vaatimuksia.

Toiseksi unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen arvioidessaan, että asetuksen N:o 1/2003 18 artiklan 3 kohdalla voidaan rajoittaa SEUT 296 artiklan toisesta kohdasta seuraavaa perusteluvollisuutta. Tämän vuoksi unionin yleinen tuomioistuin ei tutkinut aineellisesti väitettä, joka koski perusteluvollisuuden laiminlyöntiä valinnassa tehdä tietojensaantipyynnön koskeva päätös. Valittajan mukaan unionin yleinen tuomioistuin ei myöskään tutkinut asianmukaisella tavalla väitettä, joka koski laiminlyöntiä perustella asetettu määräaika. Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio sisältää valittajan mukaan perusteluita, jotka ovat sanamuodoltaan samoja kuin sen rinnakkaisessa menettelyssä erisisältöisen väitteen osalta esittämät perustelut.

Kolmanneksi valittaja väittää, ettei unionin yleinen tuomioistuin tutkinut asianmukaisella tavalla asetuksen N:o 1/2003 18 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettua ”tarpeellisuutta”, sillä kyseinen tuomioistuin katsoi, ettei komission tehtävänä ole kuvata yksityiskohtaisesti kaikkia merkityksellisiä seikkoja. Lisäksi kyseinen tuomioistuin asetti valittajan mukaan perustelemattomia vaatimuksia yhteydestä vakavaa kilpailusääntöjen rikkomista koskevan oletettaman ja pyydettyjen tietojen tarpeellisuuden välillä. Unionin yleinen tuomioistuin myös tulkitse virheellisesti asetuksen N:o 1/2003 18 artiklan 3 kohdan ensimmäistä virkettä, kun se katsoi, ettei ollut tarpeen varmistaa, että pyydetty tiedot olivat asianmukaisia. Valittajan mukaan tällä loukattiin myös asetuksen N:o 1/2003 18 artiklan 3 kohdan kolmannesta virkkeestä seuraavaa muutoksenhakuoikeutta.

Valittaja väittää neljänneksi, että unionin yleinen tuomioistuin teki virheen, kun se piti asetuksen N:o 1/2003 18 artiklan 3 kohdan ensimmäistä virkettä oikeudellisenä perustana komission vaatimukselle sellaisten tietojen valmisteleminen, kokoamisesta ja käsittelemisestä, joita valittajalla ei ollut hallussaan.

Viidenneksi valittaja väittää, että unionin yleinen tuomioistuin hylkää vastaamiselle asetetun määräajan lyhyttä koskevan kanneperusteen ainoastaan viittaamalla abstraktisti valittajan taloudellisiin voimavaroihin ja siten tukeutuen riittämättömiin ja epä johdonmukaisiin perusteluihin.

Kuudenneksi valittaja katsoo, että unionin yleinen tuomioistuin jätti ottamatta huomioon Euroopan unionin oikeudellisten toimien täsmällisyyttä koskevan kriteerin, kun se arvioi tietojensaantipyynnön olevan riittävän täsmällinen vaikka oli itse todennut, että tietojensaantipyynnön sisältävät kysymykset oli muotoiltu epämääräisesti. Kyseinen tuomioistuin ei myöskään tutkinut väitteitä, jotka koskivat erityisesti täsmällisyyden puutetta, ja loukkasi muutoksenhakuoikeutta (ks. asetuksen N:o 1/2003 18 artiklan 3 kohdan kolmas virke).

Seitsemänneksi valittaja väittää, että unionin yleinen tuomioistuin loukkasi valittajan puolustautumisoikeuksia, kun se katsoi, että valittajan piti esittää arvioita, joita komissio voisi käyttää taloudellisessa analyysissä, jolla pyritään osoittamaan unionin kartelleja koskevien oikeussäännösten rikkominen.

⁽¹⁾ Perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1/2003 (EYVL L 1, s. 1).

Valitus, jonka Schwenk Zement on tehnyt 23.5.2014 unionin yleisen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) asiassa T-306/11, Schwenk Zement KG v. Euroopan komissio, 14.3.2014 antamasta tuomiosta

(Asia C-248/14 P)

(2014/C 223/16)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Schwenk Zement KG (edustajat: Rechtsanwalt M. Raible ja Rechtsanwalt S. Merz)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittaja vaatii unionin tuomioistuinta

1. kumoamaan unionin yleisen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) asiassa T-306/11, Schwenk Zement KG v. Euroopan komissio, 14.3.2014 antaman tuomion valittajaa koskevilta osin;
2. kumoamaan 31.3.2011 tehdyn komission päätöksen K(2011) 2361 lopullinen asiassa COMP/39520 – Sementti ja sementtituotteet valittajaa koskevilta osin SEUT 263 artiklan neljännen kohdan nojalla;
3. toiseen vaatimuskohtaan nähden toissijaisesti palauttamaan asian unionin yleiseen tuomioistuimeen, jotta tämä lausuu unionin tuomioistuimen tuomion oikeudellisesta arvioinnista; ja
4. joka tapauksessa velvoittamaan komission korvaamaan valittajalle unionin yleisessä tuomioistuimessa ja unionin tuomioistuimessa käydyissä menettelyissä aiheutuvat oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valitus koskee Euroopan unionin yleisen tuomioistuimen (jäljempänä unionin yleinen tuomioistuin) asiassa T-306/11 14.3.2011 antamaa tuomiota siltä osin kuin se on valittajalle vastainen. Kyseinen tuomio annettiin SCHWENK Zement KG:lle tiedoksi 14.3.2014. Tuomiolla unionin yleinen tuomioistuin osittain hyväksyi ja osittain hylkäsi kanteen, jonka valittaja oli nostanut asetuksen (EY) N:o 1/2003⁽¹⁾ 18 artiklan 3 kohdan soveltamismenettelystä 31.3.2011 tehdystä komission päätöksestä K(2011) 2361 lopullinen (asia COMP/39520 – Sementti ja sementtituotteet).

Valittaja vetoaa kaikkiaan kolmeen valitusperusteeseen.

Ensimmäisessä valitusperusteessaan valittaja arvostelee unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että se loukkasi suhteellisuusperiaatetta arvioidessaan komission menettelyä. Valittajan mukaan unionin yleinen tuomioistuin rikkoi unionin oikeutta, kun se ei ottanut huomioon suhteellisuusperiaatetta, jonka mukaan epäselvissä tilanteissa on valittava vähiten rajoittava toimenpide silloin, kun on tehtävä valinta kahden toimenpiteen välillä. Valittajan mukaan unionin yleinen tuomioistuin ainoastaan viittasi suurempaan varmuuteen pyydettyjen tietojen saamisesta ja totesi, että valittajalle asetuksen N:o 1/2003 18 artiklan 3 kohdan nojalla suoraan osoitettu toimi oli hyväksyttävä.

Toiseksi valittaja väittää, että unionin yleinen tuomioistuin suoritti nyt käsiteltävässä asiassa riittämättömän tutkinnan ja siten jätti ottamatta huomioon sellaisia olennaisia seikkoja, joihin valittaja vetosi. Valittajan mukaan unionin yleinen tuomioistuin ei tutkinut nyt esillä olevaa yksittäistapausta eikä ottanut huomioon valittajaan liittyviä erityispiirteitä. Valittaja väittää, että kyseinen tuomioistuin pikemminkin tukeutui arvioinnissaan lukuisiin sementintuottajiin.

Kolmanneksi valittaja arvostelee unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että se laiminlöi perusteluvollisuutensa todetessaan, että komission kaavamaiset selitykset olivat riittäviä. Valittaja katsoo, että unionin yleinen tuomioistuin laiminlöi perusteluvollisuuden kahdella tapaa. Yhtäältä kyseinen tuomioistuin ei ottanut huomioon SEUT 296 artiklan toisesta kohdasta ja asetuksen N:o 1/2003 18 artiklasta seuraavaa komission oikeudellisten toimien perusteluvollisuutta koskevia edellytyksiä. Toiseksi unionin yleinen tuomioistuin ei ottanut huomioon myöskään perusteluvollisuudelle itse asettamiaan edellytyksiä. Lopuksi valittaja väittää, että unionin yleisen tuomioistuimen kyseinen arviointi teki suhteellisuusperiaatteen noudattamisen valvomisen mahdottomaksi. Valittaja katsoo, että jos unionin yleisen tuomioistuimen tuomio pysytetään tätä seikkaa koskevilta osin, jää suhteellisuusperiaate asetuksen N:o 1/2003 18 artiklan mukaisten tutkintatoimenpiteiden yhteydessä pelkästään tyhjiksi sanoiksi.

⁽¹⁾ Perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annettu neuvoston asetukset (EY) N:o 1/2003 (EYVL L 1, s. 1).

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN

Kanne 13.3.2014 – Søndagsavisen v. komissio

(Asia T-167/14)

(2014/C 223/17)

Oikeudenkäyntikieli: tanska

Asianosaiset

Kantaja: Søndagsavisen A/S (Søborg, Tanska) (edustajat: asianajajat M. Honoré ja C. Fornø)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

- komission 20.11.2013 antama päätös olla vastustamatta Tanskan tuotanto- ja innovaatiotukea lehdistön hyväksi (SA.36366) on kumottava
- komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja, joka on tuensaajien kilpailija, väittää, että komission olisi pitänyt katsoa, että ilmoitetun toimenpiteen soveltuvuudesta sisämarkkinoille oli epäilyjä, minkä vuoksi komission olisi pitänyt antaa päätös muodollisen tutkintamenettelyn aloittamisesta: ks. SEUT 108 artiklan 2 kohta ja asetuksen N:o 659/1999⁽¹⁾ 4 artiklan 4 kohta. Koska komissio ei toiminut näin, se jätti huomiotta kantajan SEUT 108 artiklan 2 kohdan mukaiset prosessuaaliset oikeudet.

Tukeakseen väitettään, jonka mukaan oli olemassa perusteltu epäily järjestelmän soveltuvuudesta sisämarkkinoille, kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen:

- komissio ei tutkinut lainkaan sitä, soveltuiko järjestelmä tanskalaisille tarjotun uutissisällön laajentamisen varmistamiseen ja tuettiin sillä näin ollen demokraattista prosessia
- riidanalaisen päätöksen perustelut ovat joka tapauksessa puutteelliset järjestelmän soveltuvuuden osalta ja
- komissio ei tutkinut järjestelmän kilpailua vääristäviä vaikutuksia ilmaissanomalehtien ja maksullisten sanomalehtien väliseen suhteeseen.

⁽¹⁾ Euroopan unionin toiminnasta annetun sopimuksen 108 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22.3.1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 659/1999 (EYVL L 83, s. 1)

Kanne 15.4.2014 – Deutsche Edelstahlwerke v. komissio

(Asia T-230/14)

(2014/C 223/18)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Deutsche Edelstahlwerke GmbH (Witten, Saksa) (edustajat: asianajajat S. Altenschmidt ja H. Janssen)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan 18.12.2013 annetun Euroopan komission päätöksen asiassa valtioneuvoston päätös SA.33995 (2013/C) – Uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön tukeminen ja uusiutuvan energian käyttöä tukevan lisämaksun alentaminen paljon energiaa käyttävien yritysten osalta
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste: SEUT 107 artiklan 1 kohdan rikkominen

- Kantaja väittää, että riidanalainen päätös rikkoo SEUT 107 artiklan 1 kohtaa, koska uusiutuvan energian ensisijaisuudesta annetussa laissa (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien, jäljempänä EEG) säädetty EEG-lisämaksu ja erityinen tasausjärjestely eivät olleet jäsenvaltion myöntämiä taikka valtion varoista myönnettyjä tukia. Kaikki näiden toimenpiteiden luokittelun kannalta merkitykselliset tosiseikat selvitettiin komission ja Saksan liittotasavallan välisessä oikeudenkäyntiä edeltävässä menettelyssä. Kantajan mukaan tämän menettelyn jälkeen ei ollut enää jäljellä sellaisia epäilyjä, joita komission olisi pitänyt selvittää SEUT 108 artiklan 2 kohdan ja Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun asetuksen (EY) N:o 659/1999⁽¹⁾ 4 artiklan 4 kohdan mukaisessa menettelyssä.

2. Toinen kanneperuste: SEUT 108 artiklan 1 kohdan rikkominen ja oikeusvarmuuden periaatteen loukkaaminen

- Tässä kohtaa kantaja väittää, että soveltamalla asetuksen N:o 659/1999 4 artiklan 4 kohdassa säädettyä uusille tuille tarkoitettua menettelyä asetuksen N:o 659/1999 17–19 artiklassa säädetyn voimassa oleville tuille tarkoitetun menettelyn sijasta tarkistaakseen alustavan arvionsa, jonka mukaan EEG:ssä säädetään tuesta, komissio ei ole noudattanut SEUT 108 artiklan 1 kohtaa eikä oikeusvarmuuden periaatetta. Tältä osin kantajat esittävät erityisesti, että 22.5.2002 annetulla päätöksellä komissio ei luokitellut vuoden 2000 EEG:tä SEUT 107 artiklan 1 kohdan tarkoittamaksi tueksi, koska siinä ei säädetty valtion varojen siirrosta. Verrattuna 22.5.2002 annettuun komission päätökseen muutokset vuoden 2000 EEG:n ja vuoden 2012 EEG:n välillä eivät olleet olennaisia. Komissio olisi näin ollen voinut vedota komission muuttuneeseen oikeudelliseen tulkintaan SEUT 108 artiklan 1 kohdan mukaisessa menettelyssä aiheuttamatta kantajalle kustannuksia.

3. Kolmas kanneperuste: perusoikeuskirjan 41 artiklan rikkominen ja loukkaus, joka kohdistuu oikeuteen tulla kuulluksi

- Lisäksi kantaja vetoaa siihen, että vastaaja on antanut riidanalaisen päätöksen antamatta kantajalle ensin mahdollisuutta ottaa siihen kantaa.

⁽¹⁾ Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22.3.1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 659/1999 (EYVL L 83, s. 1).

Kanne 17.4.2014 – ArcelorMittal Hamburg ym. v. komissio

(Asia T-235/14)

(2014/C 223/19)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantajat: ArcelorMittal Hamburg GmbH (Hampur, Saksa), Bregal Bremer Galvanisierungs GmbH (Bremen, Saksa), ArcelorMittal Hochfeld GmbH (Duisburg, Saksa) ja ArcelorMittal Ruhrort GmbH (Duisburg) (edustajat: asianajajat H. Janssen ja G. Engel)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan 18.12.2013 annetun Euroopan komission päätöksen asiassa valtioneuvoston SA.33995 (2013/C) – Uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön tukeminen ja uusiutuvan energian käyttöä tukevan lisämaksun alentaminen paljon energiaa käyttävien yritysten osalta
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat kolmeen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste: SEUT 107 artiklan 1 kohdan rikkominen

- Kantajat väittävät, että riidanalainen päätös rikkoo SEUT 107 artiklan 1 kohtaa, koska uusiutuvan energian ensisijaisuudesta annetussa laissa (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien, jäljempänä EEG) säädetty EEG-lisämaksu ja erityinen tasausjärjestely eivät olleet jäsenvaltion myöntämiä taikka valtion varoista myönnettyjä tukia. Kaikki näiden toimenpiteiden luokittelun kannalta merkitykselliset tosiseikat selvitettiin komission ja Saksan liittotasavallan välisessä oikeudenkäyntiä edeltävässä menettelyssä. Kantajien mukaan tämän menettelyn jälkeen ei ollut enää jäljellä sellaisia epäilyjä, joita komission olisi pitänyt selvittää SEUT 108 artiklan 2 kohdan ja Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun asetuksen (EY) N:o 659/1999⁽¹⁾ 4 artiklan 4 kohdan mukaisessa menettelyssä.

2. Toinen kanneperuste: SEUT 108 artiklan 1 kohdan rikkominen ja oikeusvarmuuden periaatteen loukkaaminen

- Tässä kohtaa kantajat väittävät, että soveltamalla asetuksen N:o 659/1999 4 artiklan 4 kohdassa säädettyä uusille tuille tarkoitettua menettelyä asetuksen N:o 659/1999 17–19 artiklassa säädetyn voimassa oleville tuille tarkoitetun menettelyn sijasta tarkistaakseen alustavan arvionsa, jonka mukaan EEG:ssä säädetään tuesta, komissio ei ole noudattanut SEUT 108 artiklan 1 kohtaa eikä oikeusvarmuuden periaatetta. Tältä osin kantajat esittävät erityisesti, että 22.5.2002 annetulla päätöksellä komissio ei luokitellut vuoden 2000 EEG:tä SEUT 107 artiklan 1 kohdan tarkoittamaksi tueksi, koska siinä ei säädetty valtion varojen siirrosta. Verrattuna 22.5.2002 annettuun komission päätökseen muutokset vuoden 2000 EEG:n ja vuoden 2012 EEG:n välillä eivät olleet olennaisia. Komissio olisi näin ollen voinut vedota komission muuttuneeseen oikeudelliseen tulkintaan SEUT 108 artiklan 1 kohdan mukaisessa menettelyssä aiheuttamatta kantajille kustannuksia.

3. Kolmas kanneperuste: perusoikeuskirjan 41 artiklan rikkominen ja loukkaus, joka kohdistuu oikeuteen tulla kuulluksi

- Lisäksi kantajat väittävät, että vastaaja on antanut riidanalaisen päätöksen antamatta kantajille ensin mahdollisuutta ottaa siihen kantaa.

⁽¹⁾ Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22.3.1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 659/1999 (EYVL L 83, s. 1).

Kanne 16.4.2014 – Kronotex ym. v. komissio

(Asia T-236/14)

(2014/C 223/20)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantajat: Kronotex GmbH & Co. KG (Heiligengrabe, Saksa), Kronoply GmbH (Heiligengrabe) ja K Face GmbH (Heiligengrabe) (edustajat: asianajajat H. Janssen ja G. Engel)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan 18.12.2013 annetun Euroopan komission päätöksen asiassa valtioneuvoston päätös SA.33995 (2013/C) – Uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön tukeminen ja uusiutuvan energian käyttöä tukevan lisämaksun alentaminen paljon energiaa käyttävien yritysten osalta
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat kolmeen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste: SEUT 107 artiklan 1 kohdan rikkominen

- Kantajat väittävät, että riidanalainen päätös rikkoo SEUT 107 artiklan 1 kohtaa, koska uusiutuvan energian ensisijaisuudesta annetussa laissa (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien, jäljempänä EEG) säädetty EEG-lisämaksu ja erityinen tasausjärjestely eivät olleet jäsenvaltion myöntämiä taikka valtion varoista myönnettyjä tukia. Kaikki näiden toimenpiteiden luokittelun kannalta merkitykselliset tosiseikat selvitettiin komission ja Saksan liittotasavallan välisessä oikeudenkäyntiä edeltävässä menettelyssä. Kantajien mukaan tämän menettelyn jälkeen ei ollut enää jäljellä sellaisia epäilyjä, joita komission olisi pitänyt selvittää SEUT 108 artiklan 2 kohdan ja Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun asetuksen (EY) N:o 659/1999⁽¹⁾ 4 artiklan 4 kohdan mukaisessa menettelyssä.

2. Toinen kanneperuste: SEUT 108 artiklan 1 kohdan rikkominen ja oikeusvarmuuden periaatteen loukkaaminen

- Tässä kohtaa kantajat väittävät, että soveltamalla asetuksen N:o 659/1999 4 artiklan 4 kohdassa säädettyä uusille tuille tarkoitettua menettelyä asetuksen N:o 659/1999 17–19 artiklassa säädetyn voimassa oleville tuille tarkoitetun menettelyn sijasta tarkistaakseen alustavan arvionsa, jonka mukaan EEG:ssä säädetään tuesta, komissio ei ole noudattanut SEUT 108 artiklan 1 kohtaa eikä oikeusvarmuuden periaatetta. Tältä osin kantajat esittävät erityisesti, että 22.5.2002 annetulla päätöksellä komissio ei luokitellut vuoden 2000 EEG:tä SEUT 107 artiklan 1 kohdan tarkoittamaksi tueksi, koska siinä ei säädetty valtion varojen siirrosta. Verrattuna 22.5.2002 annettuun komission päätökseen muutokset vuoden 2000 EEG:n ja vuoden 2012 EEG:n välillä eivät olleet olennaisia. Komissio olisi näin ollen voinut vedota komission muuttuneeseen oikeudelliseen tulkintaan SEUT 108 artiklan 1 kohdan mukaisessa menettelyssä aiheuttamatta kantajille kustannuksia.

3. Kolmas kanneperuste: perusoikeuskirjan 41 artiklan rikkominen ja loukkaus, joka kohdistuu oikeuteen tulla kuulluksi

- Lisäksi kantajat väittävät, että vastaaja on antanut riidanalaisen päätöksen antamatta kantajille ensin mahdollisuutta ottaa siihen kantaa.

⁽¹⁾ Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22.3.1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 659/1999 (EYVL L 83, s. 1).

Kanne 17.4.2014 – Steinbeis Papier v. komissio

(Asia T-237/14)

(2014/C 223/21)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Steinbeis Papier GmbH (Glückstadt, Saksa) (edustajat: asianajajat H. Janssen ja G. Engel)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan 18.12.2013 annetun Euroopan komission päätöksen asiassa valtioneuvoston SA.33995 (2013/C) – Uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön tukeminen ja uusiutuvan energian käyttöä tukevan lisämaksun alentaminen paljon energiaa käyttävien yritysten osalta
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste: SEUT 107 artiklan 1 kohdan rikkominen

- Kantaja väittää, että riidanalainen päätös rikkoo SEUT 107 artiklan 1 kohtaa, koska uusiutuvan energian ensisijaisuudesta annetussa laissa (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien, jäljempänä EEG) säädetty EEG-lisämaksu ja erityinen tasausjärjestely eivät olleet jäsenvaltion myöntämiä taikka valtion varoista myönnettyjä tukia. Kaikki näiden toimenpiteiden luokittelun kannalta merkitykselliset tosiseikat selvitettiin komission ja Saksan liittotasavallan välisessä oikeudenkäyntiä edeltävässä menettelyssä. Kantajien mukaan tämän menettelyn jälkeen ei ollut enää jäljellä sellaisia epäilyjä, joita komission olisi pitänyt selvittää SEUT 108 artiklan 2 kohdan ja Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun asetuksen (EY) N:o 659/1999⁽¹⁾ 4 artiklan 4 kohdan mukaisessa menettelyssä.

2. Toinen kanneperuste: SEUT 108 artiklan 1 kohdan rikkominen ja oikeusvarmuuden periaatteen loukkaaminen

- Tässä kohtaa kantaja väittää, että soveltamalla asetuksen N:o 659/1999 4 artiklan 4 kohdassa säädettyä uusille tuille tarkoitettua menettelyä asetuksen N:o 659/1999 17–19 artiklassa säädetyn voimassa oleville tuille tarkoitetun menettelyn sijasta tarkistaakseen alustavan arvionsa, jonka mukaan EEG:ssä säädetään tuesta, komissio ei ole noudattanut SEUT 108 artiklan 1 kohtaa eikä oikeusvarmuuden periaatetta. Tältä osin kantaja esittää erityisesti, että 22.5.2002 annetulla päätöksellä komissio ei luokitellut vuoden 2000 EEG:tä SEUT 107 artiklan 1 kohdan tarkoittamaksi tueksi, koska siinä ei säädetty valtion varojen siirrosta. Verrattuna 22.5.2002 annettuun komission päätökseen muutokset vuoden 2000 EEG:n ja vuoden 2012 EEG:n välillä eivät olleet olennaisia. Komissio olisi näin ollen voinut vedota komission muuttuneeseen oikeudelliseen tulkintaan SEUT 108 artiklan 1 kohdan mukaisessa menettelyssä aiheuttamatta kantajalle kustannuksia.

3. Kolmas kanneperuste: perusoikeuskirjan 41 artiklan rikkominen ja loukkaus, joka kohdistuu oikeuteen tulla kuulluksi

- Lisäksi kantaja väittää, että vastaaja on antanut riidanalaisen päätöksen antamatta kantajalle ensin mahdollisuutta ottaa siihen kantaa.

⁽¹⁾ Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22.3.1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 659/1999 (EYVL L 83, s. 1).

Valitus, jonka Jean-Pierre Bodson ym. ovat tehneet 22.4.2014 virkamiestuomioistuimen asiassa F-73/12, Bodson ym. v. EIP, 12.2.2014 antamasta tuomiosta

(Asia T-240/14 P)

(2014/C 223/22)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittajat: Jean-Pierre Bodson (Luxemburg, Luxemburg), Dalila Bundy (Cosnes-et-Romain, Ranska), Didier Dulieu (Roussy-le-Village, Ranska), Marie-Christel Heger (Nospelt, Luxemburg), Evangelos Kourgias (Senningerberg, Luxemburg), Manuel Sutil (Luxemburg), Patrick Vanhoudt (Gonderange, Luxemburg) ja Henry von Blumenthal (Bergem, Luxemburg) (edustaja: asianajaja L. Levi)

Muu osapuoli: Euroopan investointipankki

Vaatimukset

Valittajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Euroopan unionin virkamiestuomioistuimen asiassa F-73/12, Bodson ym. v. EIP, 12.2.2014 antaman tuomion
- hyväksymään tämän seurauksena valittajien ensimmäisessä oikeusasteessa esittämät vaatimukset ja näin ollen
  - kumoamaan huhtikuun 2012 palkkakuitteihin sisältyvät päätökset, eli päätöksen soveltaa valittajiin EIP:n hallintoneuvoston 13.12.2011 antamaa päätöstä, jolla vahvistettiin palkkakehityksen enimmäismääräksi 2,8 prosenttia, ja EIP:n hallituksen 14.2.2012 antaman päätöksen, jossa määriteltiin ansioituneisuustaulukko, joka sisälsi 1 prosentin palkanlaskun, sekä samoilta osin kaikki myöhempiin palkkakuitteihin sisältyvät päätökset,
  - näin ollen
    - o velvoittamaan vastaajan korvaamaan edellä mainituista EIP:n hallintoneuvoston 13.12.2011 antamasta päätöksestä ja EIP:n hallituksen 12.4.2012 antamasta päätöksestä seuraava palkanero suhteessa aiemmin sovellettuun palkkajärjestelmään; tähän erotukseen on lisättävä 12.4.2012 alkaen ja tämän jälkeen joka kuun 12 päivä laskettavat, EKP:n korkokannan mukaiset viivästyskorot lisättynä 3 prosenttiyksiköllä siihen asti, kunnes velka on maksettu kokonaisuudessaan
    - o velvoittamaan vastaajan korvaamaan ostovoiman alentumisesta johtuva vahinko, joka on arvioitava kohtuuden mukaan ja jonka suuruudeksi on tilapäisesti vahvistettava 1,5 prosenttia kunkin valittajan kuukausipalkasta
  - näin ollen velvoittamaan EIP:n korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut
- velvoittamaan vastaajan maksamaan kaikki oikeudenkäyntikulut molemmissa oikeusasteissa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valituksensa tueksi valittajat vetoavat neljään valitusperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen valitusperuste perustuu työsopimukseen perustuvan palvelussuhteen luonteen ja virkasuhteen luonteen välisen eron huomioon ottamatta jättämiseen, palvelussuhteen olennaisten ehtojen loukkaamiseen ja sovittelusopimuksen oikeudellisen luonnehdinnan huomioon ottamatta jättämiseen.
- 2) Toinen valitusperuste perustuu virkamiestuomioistuimen tuomioon sisältyvään ristiriitaan ja asiakirja-aineiston huomioon ottamiseen vääristyneellä tavalla.
- 3) Kolmas valitusperuste perustuu oikeusvarmuuden periaatteen, taannehtivuuskiellon periaatteen ja ennakoitavuuden periaatteen loukkaamiseen.
- 4) Neljäs valitusperuste perustuu ilmeistä arviointivirhettä ja perusteluvollisuutta koskevassa valvonnassa tehtyyn virheeseen.

Valitus, jonka Jean-Pierre Bodson ym. ovat tehneet 22.4.2014 virkamiestuomioistuimen asiassa F-83/12, Bodson ym. v. EIP, 12.2.2014 antamasta tuomiosta

(Asia T-241/14 P)

(2014/C 223/23)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittajat: Jean-Pierre Bodson (Luxemburg, Luxemburg), Dalila Bundy (Cosnes-et-Romain, Ranska), Didier Dulieu (Roussy-le-Village, Ranska), Marie-Christel Heger (Nospelt, Luxemburg), Evangelos Kourgias (Senningerberg, Luxemburg), Manuel Sutil (Luxemburg), Patrick Vanhoudt (Gonderange, Luxemburg) ja Henry von Blumenthal (Bergem, Luxemburg) (edustaja: asianajaja L. Levi)

Muu osapuoli: Euroopan investointipankki

Vaatimukset

Valittajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Euroopan unionin virkamiestuomioistuimen asiassa F-83/12, Bodson ym. v. EIP, 12.2.2014 antaman tuomion
- hyväksymään tämän seurauksena valittajien ensimmäisessä oikeusasteessa esittämät vaatimukset ja näin ollen
  - päätökset soveltaa kantajiin palkanlisää uuden työsuoritusta koskevan järjestelmän perusteella, sellaisena kuin se seuraa hallintoneuvoston 14.12.2010 antamasta päätöksestä ja hallituksen 9.11.2010 ja 16.11.2011 antamista päätöksistä ja joita koskevat yksittäiset soveltamispäätökset sisältyvät huhtikuun 2012 palkkakuuttiin, joka on tullut asianomaisten henkilöiden tietoon aikaisintaan 22.4.2012,
  - näin ollen
    - o velvoittamaan vastaajan maksamaan hallintoneuvoston 14.12.2010 antamasta päätöksestä ja hallituksen 9.11.2010 ja 16.11.2011 antamista päätöksistä seuraava palkanero suhteessa aikaisempaan palkitsemisjärjestelmään; tähän palkaneroon on lisättävä 22.4.2012 alkaen maksettavat EKP:n korkokannan mukaiset viivästyskorot lisätynä 3 prosenttiyksiköllä siihen asti, kunnes velka on maksettu kokonaisuudessaan
    - o velvoittamaan vastaajan korvaamaan ostovoiman alentumisesta johtuva vahinko, joka on arvioitava kohtuuden mukaan ja jonka suuruudeksi on tilapäisesti vahvistettava 1,5 prosenttia kunkin valittajan kuukausipalkasta
  - siinä tapauksessa, ettei vastaaja toimita seuraavia asiakirjoja oma-aloitteisesti, tarvittaessa kehottamaan prosessinjohtotoimena vastaajaa toimittamaan kyseiset asiakirjat eli:
    - EIP:n hallintoneuvoston 13.12.2011 pidetyn kokouksen pöytäkirjan
    - henkilöstöosaston 22.6.2011 laatiman luonnoksen (RH/P&O/2011-119) ja 20.10.2011 laatiman luonnoksen (RH/P&O/2011-74) sekä 25.1.2012 laatiman luonnoksen
  - velvoittamaan EIP:n korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut
- velvoittamaan vastaajan maksamaan kaikki oikeudenkäyntikulut molemmissa oikeusasteissa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valituksensa tueksi valittajat vetoavat viiteen valitusperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen valitusperuste perustuu menettelyvirheeseen siltä osin kuin virkamiestuomioistuin kieltäytyi toteuttamasta valittajien vaatimia prosessinjohtotoimia.
- 2) Toinen valitusperuste perustuu työsopimukseen perustuvan palvelussuhteen luonteen ja virkasuhteen luonteen välisen eron huomioon ottamatta jättämiseen, palvelussuhteen olennaisten ehtojen loukkaamiseen ja sovittelusopimuksen oikeudellisen luonnehdinnan huomioon ottamatta jättämiseen.
- 3) Kolmas valitusperuste perustuu saavutettujen etujen ja luottamuksensuojan loukkaamiseen sekä perusteluvollisuuden laiminlyöntiin.
- 4) Neljäs valitusperuste perustuu oikeusvarmuuden periaatteen, taannehtivuuskiellon periaatteen ja ennakoitavuuden periaatteen loukkaamiseen.
- 5) Viides valitusperuste perustuu ilmeistä arviointivirhettä ja perusteluvollisuutta koskevassa valvonnassa tehtyyn virheeseen.

Kanne 24.4.2014 – Luxemburg v. komissio

(Asia T-258/14)

(2014/C 223/24)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Luxemburgin suurherttuakunta (asiamies: L. Delvaux, avustajinaan asianajajat P.-E. Partsch, A. Steichen, D. Waelbroeck ja solicitor D. Slater)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- ottamaan kanteen tutkittavaksi ja toteamaan sen perustelluksi
- kumoamaan komission 24.3.2014 tekemän päätöksen, jossa vaadittiin Luxemburgia toimittamaan veroasioiden ennakkoratkaisukäytäntöä koskevia tietoja
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tällä kanteella kantaja vaatii sen komission päätöksen C(2014) 1986 final kumoamista, jolla komissio vaati asetuksen N:o 659/1999⁽¹⁾ 10 artiklan 3 kohdan nojalla kantajaa toimittamaan täydellisen luettelon vuosina 2010, 2011 ja 2012 sellaisille luxemburgilaisille yrityksille annetuista ennakkoratkaisuista, jotka kuuluvat konserniin tai oikeudelliseen rakenteeseen, johon liittyy yksi tai useampia Luxemburgin suurherttuakunnan ulkopuolella sijaitsevia yrityksiä.

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa neljään kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu asetuksen N:o 659/1999 10 artiklan rikkomiseen ja puolustautumisoi-keuksien loukkaamiseen, koska komissiolla ei ollut vaadittua vähimmäismäärää tietoja, joiden perusteella määräykseen sisältyvä tietojensaantipyynnö olisi ollut oikeutettu, vaikka komission tutkintavaltuudet edellyttäisivät, että sillä on jo ennalta riittävät tosiasioihin perustuvat ja puolueettomat tiedot, jotka herättävät perustellun epäilyksen rikkomisesta. Kantaja väittää, että komissio on näin ollen esittänyt "tunnustelevan tietojensaantipyynnön", joka on puolustautumi-soikeuksien vastainen.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu suhteellisuusperiaatteen loukkaamiseen, koska i) komission hallussa jo olevien tietojen ja kantajalta pyydettyjen tietojen luonteen ja ulottuvuuden välillä ei ole yhteyttä ja koska ii) tietojen toimittamista koskeva määräys ylittää sen, mikä olisi asianmukaista ja tarpeellista komission tavoitteiden saavuttamiseksi.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu riittävän perusteluvollisuuden loukkaamiseen, koska komissio ei ole esittänyt riidanalaiselle määräykselle perusteita eikä yksilöinyt selvästi niitä olettamuksia, jotka se pyrkii varmistamaan.
- 4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu SEU 4 ja 5 artiklan rikkomiseen ja jäsenvaltioiden välitöntä verotusta koskevan toimivallan noudattamatta jättämiseen.

⁽¹⁾ Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22.3.1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 659/1999 (EYVL L 83, s. 1).

Kanne 24.4.2014 – Luxemburg v. komissio

(Asia T-259/14)

(2014/C 223/25)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Luxemburgin suurherttuakunta (asiamies: L. Delvaux, avustajinaan asianajajat P.-E. Partsch, A. Steichen, D. Waelbroeck ja solicitor D. Slater)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- ottamaan kanteen tutkittavaksi ja toteamaan sen perustelluksi
- kumoamaan komission 24.3.2014 tekemän päätöksen, jolla vaadittiin Luxemburgia toimittamaan teollis- ja tekijänoikeuksiin perustuvan tulon verotusmenettelyä koskevia tietoja
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tällä kanteella kantaja vaatii sen komission päätöksen C(2014) 1987 final kumoamista, jolla komissio vaati asetuksen N:o 659/1999⁽¹⁾ 10 artiklan 3 kohdan nojalla kantajaa toimittamaan teollis- ja tekijänoikeuksiin perustuvan tulon verotusmenettelyä koskevia tietoja.

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa neljään kanneperusteeseen, jotka ovat olennaisilta osin samat tai samanlaiset kuin ne kanneperusteet, joihin on vedottu asiassa T-258/14, Luxemburg v. komissio.

⁽¹⁾ Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22.3.1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 659/1999 (EYVL L 83, s. 1).

Kanne 25.4.2014 – Vattenfall Europe Mining ym. v. komissio

(Asia T-260/14)

(2014/C 223/26)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantajat: Vattenfall Europe Mining AG (Cottbus, Saksa), Vattenfall Europe Sales GmbH (Hampuri, Saksa) ja Vattenfall GmbH (Berliini, Saksa) (*edustajat:* asianajajat R. Karpenstein ja C. Johann)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan SEUT 264 artiklan nojalla 18.12.2013 annetun Euroopan komission päätöksen asiassa valtiontuki SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Saksa, Uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön tukeminen ja uusiutuvan energian käyttöä tukevan lisämaksun alentaminen paljon energiaa käyttävien yritysten osalta, C(2013) 4424 final
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan kulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat kolmeen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste: kyse ei ole SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista valtion varoista

Kantajien ensimmäisenä kanneperusteena on väite, jonka mukaan komissio olettaa virheellisesti, että uusiutuvan energian ensisijaisuudesta annetulla lailla (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien, jäljempänä EEG) organisoiduissa rahavirroissa on kyse SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista "valtion varoista".

- Se, että laista johtuu etuja, kun kyse ei ole valtion varoista, ei riitä tukitunnusmerkistön täyttymiseksi. EEG-lisämaksujen osalta valtion varojen edellytys ei täyty, koska vain yksityiset tahot maksavat kyseisiä lisämaksuja eikä näin kerättyjä varoja voida katsoa valtion varoiksi, koska niihin ei liity jatkuvaa valvontaa ja siihen liittyvää mahdollisuutta puuttua varoihin.

- EEG-lisämaksujen valtiollinen valvonta ei tule kysymykseen jo siksi, että niiden suuruutta eivät määrää valtiolliset elimet, vaan sähkön hinta sähköpörssissä ja uusiutuvista energialähteistä varastoidun sähkön määrä. Lisäksi valtio ei voi vaikuttaa sähköntuottajan ja loppukäyttäjän väliseen suhteeseen EEG:n tasausjärjestelyn viidennellä tasolla. Kustannukset vyörytetään tässä edelleen puhtaan yksityisoikeudellisessa suhteessa.
- Koska EEG-lisämaksujen luokittelun ja lisämaksujen rajoittamisen paljon energiaa käyttävien yritysten osalta välillä on pakottava yhteys, edellytetty valtiollinen valvonta puuttuu myös niin sanotun erityisen tasausjärjestelyn osalta. Myöskään sitä, että Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle päättää tällaisesta valvonnasta, ei voida pitää tällaisena valvontana, koska kyseisellä virastolla on puhtaan rekonstruoiva ja/tai todentava tehtävä.
- Lisäksi rajoittaessaan lisämaksuja energiaa paljon käyttävien yritysten osalta valtio ei luopunut varoista, joita se olisi tavallisesti voinut saada. EEG-lisämaksujen tasausjärjestelyn erityisen rakenteen vuoksi lisämaksujen rajoittaminen ei vähennä lisämaksujen kokonaisuutta. Paljon energiaa käyttäville yritykselle myönnetty lisämaksujen rajoitukset hyvitetään nimittäin korkeammilla EEG-lisämaksuilla kaikista niistä sähkön kilowattitunneista, jotka toimitetaan muille kuin privilegioituille loppukäyttäjille.

2. Toinen kanneperuste: kyse ei ole SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettusta valikoivasta suosinnasta

Toisena kanneperusteenaan kantajat väittävät, että EEG:n niin sanotussa erityisessä tasausjärjestelyssä ei – toisin kuin komissio on tulkinnut – ole kyse SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettusta valikoivasta suosinnasta. Erottelu paljon energiaa käyttävien yritysten ja muiden kuin paljon energiaa käyttävien yritysten välillä on osa EEG-lisämaksujen logiikkaa, eikä se näin ollen lähtökohtaisesti ole valikoiva. Lisämaksujen rajoittaminen paljon energiaa käyttävien yritysten osalta on hyvitystä niistä erityisistä haitoista, joita näille yrityksille aiheutui käyttömäärien mukaan kasvavista EEG-lisämaksuista.

3. Kolmas kanneperuste: kyse ei ole kilpailun vääristymisestä tai sen uhasta eikä haitallisista vaikutuksista kauppaan

Kolmantena kanneperusteenaan kantajat moittivat sitä, ettei erityinen tasausjärjestely vääristä kilpailua tai uhkaa vääristää sitä eikä sillä ole haitallisia vaikutuksia jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.

Kanne 28.4.2014 – Hydro Aluminium Rolled Products ym. v. komissio

(Asia T-263/14)

(2014/C 223/27)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantajat: Hydro Aluminium Rolled Products GmbH (Grevenbroich, Saksa), Aluminium Norf GmbH (Neuss, Saksa) und Trimet Aluminium SE (Essen, Saksa) (edustajat: asianajajat U. Karpenstein ja C. Johann)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan SEUT 264 artiklan nojalla 18.12.2013 annetun Euroopan komission päätöksen asiassa valtioneuvoston SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Saksa, Uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön tukeminen ja uusiutuvan energian käyttöä tukevan lisämaksun alentaminen paljon energiaa käyttävien yritysten osalta, C(2013) 4424 final
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan kulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat kahteen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste: kyse ei ole SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista valtion varoista

Kantajien ensimmäisenä kanneperusteena on väite, jonka mukaan komissio olettaa virheellisesti, että uusiutuvan energian ensisijaisuudesta annetulla lailla (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien, jäljempänä EEG) organisoiduissa rahavirroissa on kyse SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista "valtion varoista".

- Komissio on olettanut virheellisesti, että EEG:ssä säädetysti organisoiduissa rahavirroissa on kyse SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista "valtion varoista".
- Vain yksityiset tahot maksavat EEG-lisämaksuja. Näin kerättyjä varoja ei voida pitää valtion varoina. Edellytys jatkuvasta valtion valvonnasta ja siihen liittyvästä todellisesta viranomaisten puuttumismahdollisuudesta ei täyty itse EEG-lisämaksujen eikä niiden rajoittamisen energiaa paljon käyttävien yritysten osalta.
- Muutenkaan lisämaksujen rajoittaminen paljon energiaa käyttävien yritysten osalta ei johda sellaisista varoista luopumiseen, jotka valtio olisi tavallisesti voinut saada. Rajoittaminen rahoitetaan vain ja ainoastaan yksityisistä varoista, nimittäin perimällä korkeammat lisämaksut kaikista niistä sähkön kilowattitunneista, jotka toimitetaan muille kuin privilegioituille loppukäyttäjille. EEG-lisämaksujen niin sanottu erityinen tasausjärjestely ei siis vaikuta EEG-lisämaksuilla kerättyjen varojen kokonaismäärään vaan ainoastaan kustannusten jakautumiseen järjestelyn sisäisesti.

2. Toinen kanneperuste: kyse ei ole SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettusta valikoivasta suosinnasta

Kantajien toinen kanneperuste perustuu siihen, että EEG:n niin sanotussa erityisessä tasausjärjestelyssä ei – toisin kuin komissio on tulkinnut – ole kyse SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettusta valikoivasta suosinnasta. Erottelu paljon energiaa käyttävien yritysten ja muiden kuin paljon energiaa käyttävien yritysten välillä on osa EEG-lisämaksujen logiikkaa, eikä se näin ollen lähtökohtaisesti ole valikoiva.

Kanne 29.4.2014 – Schumacher Packaging v. komissio

(Asia T-265/14)

(2014/C 223/28)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Schumacher Packaging GmbH (Schwarzenberg, Saksa) (edustajat: asianajajat H. Janssen ja G. Engel)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan 18.12.2013 annetun Euroopan komission päätöksen asiassa valtioneuvoston SA.33995 (2013/C) – Uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön tukeminen ja uusiutuvan energian käyttöä tukevan lisämaksun alentaminen paljon energiaa käyttävien yritysten osalta
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste: SEUT 107 artiklan 1 kohdan rikkominen

- Kantaja väittää, että riidanalainen päätös rikkoo SEUT 107 artiklan 1 kohtaa, koska uusiutuvan energian ensisijaisuudesta annetussa laissa (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien, jäljempänä EEG) säädetty EEG-lisämaksu ja erityinen tasausjärjestely eivät olleet jäsenvaltion myöntämiä taikka valtion varoista myönnettyjä tukia. Kaikki näiden toimenpiteiden luokittelun kannalta merkitykselliset tosiseikat selvitettiin komission ja Saksan liittotasavallan välisessä oikeudenkäyntiä edeltävässä menettelyssä. Kantajien mukaan tämän menettelyn jälkeen ei ollut enää jäljellä sellaisia epäilyjä, joita komission olisi pitänyt selvittää SEUT 108 artiklan 2 kohdan ja Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun asetuksen (EY) N:o 659/1999⁽¹⁾ 4 artiklan 4 kohdan mukaisessa menettelyssä.

2. Toinen kanneperuste: SEUT 108 artiklan 1 kohdan rikkominen ja oikeusvarmuuden periaatteen loukkaaminen

- Tässä kohtaa kantaja väittää, että soveltamalla asetuksen N:o 659/1999 4 artiklan 4 kohdassa säädettyä uusille tuille tarkoitettua menettelyä asetuksen N:o 659/1999 17–19 artiklassa säädetyn voimassa oleville tuille tarkoitetun menettelyn sijasta tarkistaakseen alustavan arvionsa, jonka mukaan EEG:ssä säädetään tuesta, komissio ei ole noudattanut SEUT 108 artiklan 1 kohtaa eikä oikeusvarmuuden periaatetta. Tältä osin kantaja esittää erityisesti, että 22.5.2002 annetulla päätöksellä komissio ei luokitellut vuoden 2000 EEG:tä SEUT 107 artiklan 1 kohdan tarkoittamaksi tueksi, koska siinä ei säädetty valtion varojen siirrosta. Verrattuna 22.5.2002 annettuun komission päätökseen muutokset vuoden 2000 EEG:n ja vuoden 2012 EEG:n välillä eivät olleet olennaisia. Komissio olisi näin ollen voinut vedota komission muuttuneeseen oikeudelliseen tulkintaan SEUT 108 artiklan 1 kohdan mukaisessa menettelyssä aiheuttamatta kantajalle kustannuksia.

3. Kolmas kanneperuste: perusoikeuskirjan 41 artiklan rikkominen ja loukkaus, joka kohdistuu oikeuteen tulla kuulluksi

- Lisäksi kantaja väittää, että vastaaja on antanut riidanalaisen päätöksen antamatta kantajalle ensin mahdollisuutta ottaa siihen kantaa.

(¹) Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22.3.1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 659/1999 (EYVL L 83, s. 1).

Kanne 29.4.2014 – Grupa Azoty ATT Polymers v. komissio

(Asia T-270/14)

(2014/C 223/29)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Grupa Azoty ATT Polymers GmbH (Guben, Saksa) (edustajat: asianajajat H. Janssen ja S. Kobes)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan 18.12.2013 annetun Euroopan komission päätöksen asiassa valtioneuvoston tuki SA.33995 (2013/C) – Uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön tukeminen ja uusiutuvan energian käyttöä tukevan lisämaksun alentaminen paljon energiaa käyttävien yritysten osalta
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste: SEUT 107 artiklan 1 kohdan rikkominen

- Kantaja väittää, että riidanalainen päätös rikkoo SEUT 107 artiklan 1 kohtaa, koska uusiutuvan energian ensisijaisuudesta annetussa laissa (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien, jäljempänä EEG) säädetty EEG-lisämaksu ja erityinen tasausjärjestely eivät olleet jäsenvaltion myöntämiä taikka valtion varoista myönnettyjä tukia. Kaikki näiden toimenpiteiden luokittelun kannalta merkitykselliset tosiseikat selvitettiin komission ja Saksan liittotasavallan välisessä oikeudenkäyntiä edeltävässä menettelyssä. Kantajien mukaan tämän menettelyn jälkeen ei ollut enää jäljellä sellaisia epäilyjä, joita komission olisi pitänyt selvittää SEUT 108 artiklan 2 kohdan ja Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun asetuksen (EY) N:o 659/1999 (¹) 4 artiklan 4 kohdan mukaisessa menettelyssä.

2. Toinen kanneperuste: SEUT 108 artiklan 1 kohdan rikkominen ja oikeusvarmuuden periaatteen loukkaaminen

— Tässä kohtaa kantaja väittää, että soveltamalla asetuksen N:o 659/1999 4 artiklan 4 kohdassa säädettyä uusille tuille tarkoitettua menettelyä asetuksen N:o 659/1999 17–19 artiklassa säädetyn voimassa oleville tuille tarkoitettun menettelyn sijasta tarkistaakseen alustavan arvionsa, jonka mukaan EEG:ssä säädetään tuesta, komissio ei ole noudattanut SEUT 108 artiklan 1 kohtaa eikä oikeusvarmuuden periaatetta. Tältä osin kantaja esittää erityisesti, että 22.5.2002 annetulla päätöksellä komissio ei luokitellut vuoden 2000 EEG:tä SEUT 107 artiklan 1 kohdan tarkoittamaksi tueksi, koska siinä ei säädetty valtion varojen siirrosta. Verrattuna 22.5.2002 annettuun komission päätökseen muutokset vuoden 2000 EEG:n ja vuoden 2012 EEG:n välillä eivät olleet olennaisia. Komissio olisi näin ollen voinut vedota komission muuttuneeseen oikeudelliseen tulkintaan SEUT 108 artiklan 1 kohdan mukaisessa menettelyssä aiheuttamatta kantajalle kustannuksia.

3. Kolmas kanneperuste: perusoikeuskirjan 41 artiklan rikkominen ja loukkaus, joka kohdistuu oikeuteen tulla kuulluksi

— Lisäksi kantaja väittää, että vastaaja on antanut riidanalaisen päätöksen antamatta kantajalle ensin mahdollisuutta ottaa siihen kantaa.

(¹) Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22.3.1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 659/1999 (EYVL L 83, s. 1).

Kanne 29.4.2014 – Styron Deutschland GmbH v. komissio

(Asia T-271/14)

(2014/C 223/30)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Styron Deutschland GmbH (Schkopau, Saksa) (edustajat: asianajajat H. Janssen ja S. Kobes)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan 18.12.2013 annetun Euroopan komission päätöksen asiassa valtioneuvoston tukien SA.33995 (2013/C) – Uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön tukeminen ja uusiutuvan energian käyttöä tukevan lisämaksun alentaminen paljon energiaa käyttävien yritysten osalta

— velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste: SEUT 107 artiklan 1 kohdan rikkominen

— Kantaja väittää, että riidanalainen päätös rikkoo SEUT 107 artiklan 1 kohtaa, koska uusiutuvan energian ensisijaisuudesta annetussa laissa (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien, jäljempänä EEG) säädetty EEG-lisämaksu ja erityinen tasausjärjestely eivät olleet jäsenvaltion myöntämiä taikka valtion varoista myönnettyjä tukia. Kaikki näiden toimenpiteiden luokittelun kannalta merkitykselliset tosiseikat selvitettiin komission ja Saksan liittotasavallan välisessä oikeudenkäyntiä edeltävässä menettelyssä. Kantajien mukaan tämän menettelyn jälkeen ei ollut enää jäljellä sellaisia epäilyjä, joita komission olisi pitänyt selvittää SEUT 108 artiklan 2 kohdan ja Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun asetuksen (EY) N:o 659/1999 (¹) 4 artiklan 4 kohdan mukaisessa menettelyssä.

2. Toinen kanneperuste: SEUT 108 artiklan 1 kohdan rikkominen ja oikeusvarmuuden periaatteen loukkaaminen
- Tässä kohtaa kantaja väittää, että soveltamalla asetuksen N:o 659/1999 4 artiklan 4 kohdassa säädettyä uusille tuille tarkoitettua menettelyä asetuksen N:o 659/1999 17–19 artiklassa säädetyn voimassa oleville tuille tarkoitetun menettelyn sijasta tarkistaakseen alustavan arvionsa, jonka mukaan EEG:ssä säädetään tuesta, komissio ei ole noudattanut SEUT 108 artiklan 1 kohtaa eikä oikeusvarmuuden periaatetta. Tältä osin kantaja esittää erityisesti, että 22.5.2002 annetulla päätöksellä komissio ei luokitellut vuoden 2000 EEG:tä SEUT 107 artiklan 1 kohdan tarkoittamaksi tueksi, koska siinä ei säädetty valtion varojen siirrosta. Verrattuna 22.5.2002 annettuun komission päätökseen muutokset vuoden 2000 EEG:n ja vuoden 2012 EEG:n välillä eivät olleet olennaisia. Komissio olisi näin ollen voinut vedota komission muuttuneeseen oikeudelliseen tulkintaan SEUT 108 artiklan 1 kohdan mukaisessa menettelyssä aiheuttamatta kantajalle kustannuksia.
3. Kolmas kanneperuste: perusoikeuskirjan 41 artiklan rikkominen ja loukkaus, joka kohdistuu oikeuteen tulla kuulluksi
- Lisäksi kantaja väittää, että vastaaja on antanut riidanalaisen päätöksen antamatta kantajalle ensin mahdollisuutta ottaa siihen kantaa.

(¹) Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22.3.1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 659/1999 (EYVL L 83, s. 1).

Kanne 30.4.2014 – P-D Glasseiden ym. v. komissio

(Asia T-272/14)

(2014/C 223/31)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantajat: P-D Glasseiden GmbH Oschatz (Oschatz, Saksa), P-D Interglas Technologies GmbH (Erbach, Saksa), P-D Industriegesellschaft mbH, Glasfaser Brattendorf (Wilsdruff STT Grumbach, Saksa) ja Glashütte Freital GmbH (Freital, Saksa) (*edustajat:* asianajajat H. Janssen ja G. Engel)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan 18.12.2013 annetun Euroopan komission päätöksen asiassa valtiontuki SA.33995 (2013/C) – Uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön tukeminen ja uusiutuvan energian käyttöä tukevan lisämaksun alentaminen paljon energiaa käyttävien yritysten osalta
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat kolmeen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste: SEUT 107 artiklan 1 kohdan rikkominen

- Kantajat väittävät, että riidanalainen päätös rikkoo SEUT 107 artiklan 1 kohtaa, koska uusiutuvan energian ensisijaisuudesta annetussa laissa (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien, jäljempänä EEG) säädetty EEG-lisämaksu ja erityinen tasausjärjestely eivät olleet jäsenvaltion myöntämiä taikka valtion varoista myönnettyjä tukia. Kaikki näiden toimenpiteiden luokittelun kannalta merkitykselliset tosiseikat selvitettiin komission ja Saksan liittotasavallan välisessä oikeudenkäyntiä edeltävässä menettelyssä. Kantajien mukaan tämän menettelyn jälkeen ei ollut enää jäljellä sellaisia epäilyjä, joita komission olisi pitänyt selvittää SEUT 108 artiklan 2 kohdan ja Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun asetuksen (EY) N:o 659/1999 (¹) 4 artiklan 4 kohdan mukaisessa menettelyssä.

2. Toinen kanneperuste: SEUT 108 artiklan 1 kohdan rikkominen ja oikeusvarmuuden periaatteen loukkaaminen

- Tässä kohtaa kantajat väittävät, että soveltamalla asetuksen N:o 659/1999 4 artiklan 4 kohdassa säädettyä uusille tuille tarkoitettua menettelyä asetuksen N:o 659/1999 17–19 artiklassa säädetyn voimassa oleville tuille tarkoitetun menettelyn sijasta tarkistaakseen alustavan arvionsa, jonka mukaan EEG:ssä säädetään tuesta, komissio ei ole noudattanut SEUT 108 artiklan 1 kohtaa eikä oikeusvarmuuden periaatetta. Tältä osin kantajat esittävät erityisesti, että 22.5.2002 annetulla päätöksellä komissio ei luokitellut vuoden 2000 EEG:tä SEUT 107 artiklan 1 kohdan tarkoittamaksi tueksi, koska siinä ei säädetty valtion varojen siirrosta. Verrattuna 22.5.2002 annettuun komission päätökseen muutokset vuoden 2000 EEG:n ja vuoden 2012 EEG:n välillä eivät olleet olennaisia. Komissio olisi näin ollen voinut vedota komission muuttuneeseen oikeudelliseen tulkintaan SEUT 108 artiklan 1 kohdan mukaisessa menettelyssä aiheuttamatta kantajille kustannuksia.

3. Kolmas kanneperuste: perusoikeuskirjan 41 artiklan rikkominen ja loukkaus, joka kohdistuu oikeuteen tulla kuulluksi

- Lisäksi kantajat väittävät, että vastaaja on antanut riidanalaisen päätöksen antamatta kantajille ensin mahdollisuutta ottaa siihen kantaa.

(¹) Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22.3.1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 659/1999 (EYVL L 83, s. 1).

Kanne 30.4.2014 – Lech-Stahlwerke v. komissio

(Asia T-274/14)

(2014/C 223/32)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Lech-Stahlwerke GmbH (Meitingen, Saksa) (edustajat: asianajajat I. Zenke ja T. Heymann)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan muodollisen tutkintamenettelyn aloittamisesta SEUT 108 artiklan 2 kohdan nojalla 18.12.2013 annetun Euroopan komission päätöksen 2014/C 37/07 – Uusiutuvista energialähteistä ja kaivoskaasuista tuotetun sähkön tukeminen uusiutuvan energian ensisijaisuudesta annetun lain (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien) mukaisesti, sellaisena kuin se on 25.10.2008 annetussa muodossaan ja muutettuna lain 5 §:llä 20.12.2012, ja uusiutuvan energian käyttöä tukevan lisämaksun alentaminen paljon energiaa käyttävien yritysten osalta, siltä osin kuin siinä luokitellaan EEG-lisämaksujen rajoittaminen kantajan kaltaisten energiaa paljon käyttävien yritysten osalta SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuksi tueksi ja todetaan tämä alustavasti sisämarkkinoille soveltumattomaksi
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste: SEUT 107 artiklan 1 kohdan rikkominen – kyse ei ole valtiontuesta

- Kantaja väittää, että uusiutuvan energian ensisijaisuudesta annetussa laissa (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien, jäljempänä EEG) säädetty tukimekanismi ei kokonaisuudessaan, eikä erityisesti energiaa paljon käyttävien yritysten erityisen tasausjärjestelyn osalta, ollut SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu valtiontuki, koska siinä ei ole kyse välittömästä tai välillisestä valtion varojen siirtämisestä. Tuki rahoitetaan pelkästään yksityisistä varoista, eikä näiden yksityisten tahojen rahavirtoja valvo mikään valtiollinen elin.

2. Toinen kanneperuste: SEUT 107 artiklan 1 kohdan rikkominen – kyse ei ole paljon energiaa käyttävien yritysten valikoivasta suosimisesta
  - Lisäksi kantaja väittää, ettei erityisellä tasausjärjestelyllä valikoivasti suosita paljon energiaa käyttäviä yrityksiä. Ensinnäkin yritykset eivät saaneet mitään sellaisia etuja, joita ne eivät olisi saavuttaneet tavanomaisissa markkinaolosuhteissa, koska tällöin EEG-laitosten toiminnanharjoittajien olisi luovutettava sähkönsä markkina-hinnoilla eikä EEG-lisämaksuja olisi olemassa. Toiseksi erityistä tasausjärjestelyä sovelletaan paljon energiaa käyttävissä yrityksissä, joita kansainvälisen kilpailukyvyn menettäminen uhkaa pelkästään EEG-lisämaksun johdosta, syrjimättömästi kaikilla tuotantoaloilla.
3. Kolmas kanneperuste: SEUT 107 artiklan 1 kohdan rikkominen – kyse on joka tapauksessa sisämarkkinoille soveltuvista järjestelyistä
  - Vaikka erityinen tasausjärjestely olisikin valtiontuki, se olisi joka tapauksessa sisämarkkinoille selvästi soveltuva tuki valtiontukioikeudellisen SEUT 107 artiklan 3 kohdan b ja c alakohdan nojalla, kun otetaan huomioon yhteisön yhteistä etua koskeva tavoite suojella ympäristöä ja ilmastoa samalla, kun taataan eurooppalaisen talouden vakaus ja kestävyys.

Kanne 30.4.2014 – Drahtwerk St. Ingbert ym. v. komissio

(Asia T-275/14)

(2014/C 223/33)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantajat: Drahtwerk St. Ingbert GmbH (St. Ingbert, Saksa), DWK Drahtwerk Köln GmbH (Köln, Saksa), Kalksteingrube Auersmacher GmbH (Völklingen, Saksa), Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH (Dillingen, Saksa), Stahlguss Saar GmbH (St. Ingbert) und Zentralkokerei Saar GmbH (Dillingen) (edustajat: asianajajat S. Altensmidt ja H. Janssen)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan 18.12.2013 annetun Euroopan komission päätöksen asiassa valtiontuki SA.33995 (2013/C) – Uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön tukeminen ja uusiutuvan energian käyttöä tukevan lisämaksun alentaminen paljon energiaa käyttävien yritysten osalta
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat kolmeen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste: SEUT 107 artiklan 1 kohdan rikkominen

- Kantajat väittävät, että riidanalainen päätös rikkoo SEUT 107 artiklan 1 kohtaa, koska uusiutuvan energian ensisijaisuudesta annetussa laissa (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien, jäljempänä EEG) säädetty EEG-lisämaksu ja erityinen tasausjärjestely eivät olleet jäsenvaltion myöntämiä taikka valtion varoista myönnettyjä tukia. Kaikki näiden toimenpiteiden luokittelun kannalta merkitykselliset tosiseikat selvitettiin komission ja Saksan liittotasavallan välisessä oikeudenkäyntiä edeltävässä menettelyssä. Kantajien mukaan tämän menettelyn jälkeen ei ollut enää jäljellä sellaisia epäilyjä, joita komission olisi pitänyt selvittää SEUT 108 artiklan 2 kohdan ja Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun asetuksen (EY) N:o 659/1999⁽¹⁾ 4 artiklan 4 kohdan mukaisessa menettelyssä.

2. Toinen kanneperuste: SEUT 108 artiklan 1 kohdan rikkominen ja oikeusvarmuuden periaatteen loukkaaminen

- Tässä kohtaa kantajat väittävät, että soveltamalla asetuksen N:o 659/1999 4 artiklan 4 kohdassa säädettyä uusille tuille tarkoitettua menettelyä asetuksen N:o 659/1999 17–19 artiklassa säädetyn voimassa oleville tuille tarkoitetun menettelyn sijasta tarkistaakseen alustavan arvionsa, jonka mukaan EEG:ssä säädetään tuesta, komissio ei ole noudattanut SEUT 108 artiklan 1 kohtaa eikä oikeusvarmuuden periaatetta. Tältä osin kantajat esittävät erityisesti, että 22.5.2002 annetulla päätöksellä komissio ei luokitellut vuoden 2000 EEG:tä SEUT 107 artiklan 1 kohdan tarkoittamaksi tueksi, koska siinä ei säädetty valtion varojen siirrosta. Verrattuna 22.5.2002 annettuun komission päätökseen muutokset vuoden 2000 EEG:n ja vuoden 2012 EEG:n välillä eivät olleet olennaisia. Komissio olisi näin ollen voinut vedota komission muuttuneeseen oikeudelliseen tulkintaan SEUT 108 artiklan 1 kohdan mukaisessa menettelyssä aiheuttamatta kantajille kustannuksia.

3. Kolmas kanneperuste: perusoikeuskirjan 41 artiklan rikkominen ja loukkaus, joka kohdistuu oikeuteen tulla kuulluksi

- Lisäksi kantajat väittävät, että vastaaja on antanut riidanalaisen päätöksen antamatta kantajille ensin mahdollisuutta ottaa siihen kantaa.

(¹) Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22.3.1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 659/1999 (EYVL L 83, s. 1).

Kanne 30.4.2014 – Flachglas Torgau ym. v. komissio

(Asia T-276/14)

(2014/C 223/34)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantajat: Flachglas Torgau GmbH (Torgau, Saksa), Saint-Gobain Isover G+H AG (Ludwigshafen am Rhein, Saksa) ja Saint-Gobain Oberland AG (Bad Wurzach, Saksa) (*edustajat:* asianajajat S. Altenschmidt ja H. Janssen)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan 18.12.2013 annetun Euroopan komission päätöksen asiassa valtioneuvoston tukien SA.33995 (2013/C) – Uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön tukeminen ja uusiutuvan energian käyttöä tukevan lisämaksun alentaminen paljon energiaa käyttävien yritysten osalta
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat kolmeen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste: SEUT 107 artiklan 1 kohdan rikkominen

- Kantajat väittävät, että riidanalainen päätös rikkoo SEUT 107 artiklan 1 kohtaa, koska uusiutuvan energian ensisijaisuudesta annetussa laissa (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien, jäljempänä EEG) säädetty EEG-lisämaksu ja erityinen tasausjärjestely eivät olleet jäsenvaltion myöntämiä taikka valtion varoista myönnettyjä tukia. Kaikki näiden toimenpiteiden luokittelun kannalta merkitykselliset tosiseikat selvitettiin komission ja Saksan liittotasavallan välisessä oikeudenkäyntiä edeltävässä menettelyssä. Kantajien mukaan tämän menettelyn jälkeen ei ollut enää jäljellä sellaisia epäilyjä, joita komission olisi pitänyt selvittää SEUT 108 artiklan 2 kohdan ja Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun asetuksen (EY) N:o 659/1999 (¹) 4 artiklan 4 kohdan mukaisessa menettelyssä.

2. Toinen kanneperuste: SEUT 108 artiklan 1 kohdan rikkominen ja oikeusvarmuuden periaatteen loukkaaminen

- Tässä kohtaa kantajat väittävät, että soveltamalla asetuksen N:o 659/1999 4 artiklan 4 kohdassa säädettyä uusille tuille tarkoitettua menettelyä asetuksen N:o 659/1999 17–19 artiklassa säädetyn voimassa oleville tuille tarkoitetun menettelyn sijasta tarkistaakseen alustavan arvionsa, jonka mukaan EEG:ssä säädetään tuesta, komissio ei ole noudattanut SEUT 108 artiklan 1 kohtaa eikä oikeusvarmuuden periaatetta. Tältä osin kantajat esittävät erityisesti, että 22.5.2002 annetulla päätöksellä komissio ei luokitellut vuoden 2000 EEG:tä SEUT 107 artiklan 1 kohdan tarkoittamaksi tueksi, koska siinä ei säädetty valtion varojen siirrosta. Verrattuna 22.5.2002 annettuun komission päätökseen muutokset vuoden 2000 EEG:n ja vuoden 2012 EEG:n välillä eivät olleet olennaisia. Komissio olisi näin ollen voinut vedota komission muuttuneeseen oikeudelliseen tulkintaan SEUT 108 artiklan 1 kohdan mukaisessa menettelyssä aiheuttamatta kantajille kustannuksia.

3. Kolmas kanneperuste: perusoikeuskirjan 41 artiklan rikkominen ja loukkaus, joka kohdistuu oikeuteen tulla kuulluksi

- Lisäksi kantajat väittävät, että vastaaja on antanut riidanalaisen päätöksen antamatta kantajille ensin mahdollisuutta ottaa siihen kantaa.

(¹) Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22.3.1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 659/1999 (EYVL L 83, s. 1).

Kanne 30.4.2014 – Sabic Polyolefine v. komissio

(Asia T-279/14)

(2014/C 223/35)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Sabic Polyolefine GmbH (Gelsenkirchen, Saksa) (edustajat: asianajajat C. Arhold, N. Wimmer, F. Wesche, L. Petersen ja T. Woltering)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan 18.12.2013 annetun Euroopan komission päätöksen muodollisen tutkintamenettelyn aloittamisesta asiassa valtioneuvoston SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Uusiutuviin energialähteistä tuotetun sähkön tukeminen ja uusiutuvan energian käyttöä tukevan lisämaksun alentaminen paljon energiaa käyttävien yritysten osalta
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa neljään kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste: SEUT 107 artiklan 1 kohdan ja SEUT 108 artiklan rikkominen erityisen tasausjärjestelyn virheellisen luokittelun perusteella

- Kantaja väittää, että tutkintamenettelyn aloittamisesta annettu päätös rikkoo SEUT 107 artiklan 1 kohtaa, SEUT 108 artiklaa ja Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun asetuksen (EY) N:o 659/1999 (¹) 13 artiklan 1 kohtaa, koska uusiutuvan energian ensisijaisuudesta annetussa laissa (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien, jäljempänä EEG) säädettyt EEG-lisämaksut eivät olleet valtion varoista myönnettyjä tukia eikä EEG-lisämaksujen rajoittaminen paljon energiaa käyttävien yritysten osalta merkinnyt luopumista valtion varoista.

- Tässä yhteydessä kantaja esittää, että komissio on ottanut tutkintansa lähtökohdaksi uusia, aikaisemman oikeuskäytännön periaatteiden kanssa ristiriidassa olevia rajoitusperusteita. Tarkemmin ottaen se on luopunut täysin vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan varojen luokittelukseksi valtion varoiksi edellytetystä valtiollisten elinten todellisen määräysvallan kriteeristä ja katsonut riittäväksi, että valtiollinen lainsäätävä vaikuttaa yksityisten tahojen välisiin maksuvirtoihin ja että sitä, että kyseiset yksityiset tahot noudattavat näitä laista johtuvia velvoitteita, valvoo sääntelyviranomaisen.
  - Lisäksi kantajan mukaan komissiota sitoo se sen antama päätös, jolla se ei luokitellut vuoden 2000 EEG:tä SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuksi tueksi sillä perusteella, ettei siinä säädetty valtion varojen siirrosta, ja näin ollen komissio on tehnyt oikeudellisen virheen luokitellessaan vuoden 2012 EEG:n uudeksi, lainvastaisesti annetuksi tukisääntelyksi.
  - Lisäksi komissio ei ole tutkinut asiaa riittävästi ja tästä syystä se ei ole myöskään hyväksynyt, että energiaa paljon käyttäviä yrityksiä koskevat poikkeusjärjestelyt ovat vuoden 2012 EEG:n tavoitteen, luonteen ja/tai sen sisäisen rakenteen perusteella perusteltuja, eikä niillä näin ollen ole annettu valikoivia etuja.
2. Toinen kanneperuste: SEUT 108 artiklan 1 kohdan sekä asetuksen N:o 659/1999 18 ja 19 artiklan rikkominen jättämällä tekemättä ehdotuksen aiheellisiksi toimenpiteiksi
- Kantaja vetoaa tässä kohtaa siihen, että tutkiessaan vuoden 2012 EEG:tä komission olisi joka tapauksessa pitänyt soveltaa SEUT 108 artiklan 1 kohdan ja asetuksen N:o 659/1999 17–19 artiklan mukaista voimassa olevia tukia koskevaa menettelyä ja ehdottaa Saksalle aiheellisia toimenpiteitä ennen muodollisen tutkintamenettelyn aloittamista, sen sijaan, että se altisti markkinoilla toimivat yritykset huomattaville taloudellisille riskeille luokittelemalla vuoden 2012 EEG:n uudeksi, ilmoittamatta jätetyksi tueksi.
3. Kolmas kanneperuste: Loukkaus, joka kohdistuu oikeuteen tulla kuulluksi
- Kantaja moittii lisäksi sitä, että komission olisi joka tapauksessa pitänyt kuulla sitä ennen näin vakavia oikeudellisia vaikutuksia sisältävän päätöksen antamista.
4. Neljäs kanneperuste: Riittämättömät perustelut
- Lopuksi kantaja väittää, että tutkintamenettelyn aloittamisesta annettu päätös on olennaisilta osin puutteellisesti perusteltu.

⁽¹⁾ Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22.3.1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 659/1999 (EYVL L 83, s. 1).

Kanne 30.4.2014 – Ineos Manufacturing Deutschland ym. v. komissio

(Asia T-280/14)

(2014/C 223/36)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantajat: Ineos Manufacturing Deutschland GmbH (Köln, Saksa), Ineos Phenol GmbH (Gladbeck, Saksa) ja Ineos Vinyls Deutschland GmbH (Wilhelmshaven, Saksa) (edustajat: asianajajat C. Arhold, N. Wimmer, F. Wesche, L. Petersen ja T. Woltering)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan 18.12.2013 annetun Euroopan komission päätöksen muodollisen tutkintamenettelyn aloittamisesta asiassa valtioneuvoston tuki SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön tukeminen ja uusiutuvan energian käyttöä tukevan lisämaksun alentaminen paljon energiaa käyttävien yritysten osalta
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat neljään kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste: SEUT 107 artiklan 1 kohdan ja SEUT 108 artiklan rikkominen erityisen tasausjärjestelyn virheellisen luokittelun perusteella
  - Kantajat väittävät, että tutkintamenettelyn aloittamisesta annettu päätös rikkoo SEUT 107 artiklan 1 kohtaa, SEUT 108 artiklaa ja Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun asetuksen (EY) N:o 659/1999⁽¹⁾ 13 artiklan 1 kohtaa, koska uusiutuvan energian ensisijaisuudesta annetussa laissa (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien, jäljempänä EEG) säädetty EEG-lisämaksut eivät olleet valtion varoista myönnettyjä tukia eikä EEG-lisämaksujen rajoittaminen paljon energiaa käyttävien yritysten osalta merkinnyt luopumista valtion varoista.
  - Tässä yhteydessä kantajat esittävät, että komissio on ottanut tutkintansa lähtökohdaksi uusia, aikaisemman oikeuskäytännön periaatteiden kanssa ristiriidassa olevia rajoitusperusteita. Tarkemmin ottaen se on luopunut täysin vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan varojen luokittelumiseksi valtion varoiksi edellytetystä valtiollisten elinten todellisen määräysvallan kriteeristä ja katsonut riittäväksi, että valtiollinen lainsäätäjä vaikuttaa yksityisten tahojen välisiin maksuvirtoihin ja että sitä, että kyseiset yksityiset tahot noudattavat näitä laista johtuvia velvoitteita, valvoo sääntelyviranomaisen.
  - Lisäksi kantajien mukaan komissiota sitoo se sen antama päätös, jolla se ei luokitellut vuoden 2000 EEG:tä SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuksi tueksi sillä perusteella, ettei siinä säädetty valtion varojen siirrosta, ja näin ollen komissio on tehnyt oikeudellisen virheen luokitellessaan vuoden 2012 EEG:n uudeksi, lainvastaisesti annetuksi tukisääntelyksi.
  - Lisäksi komissio ei ole tutkinut asiaa riittävästi ja tästä syystä se ei ole myöskään hyväksynyt, että energiaa paljon käyttäviä yrityksiä koskevat poikkeusjärjestelyt ovat vuoden 2012 EEG:n tavoitteen, luonteen ja/tai sen sisäisen rakenteen perusteella perusteltuja, eikä niillä näin ollen ole annettu valikoivia etuja.
2. Toinen kanneperuste: SEUT 108 artiklan 1 kohdan sekä asetuksen N:o 659/1999 18 ja 19 artiklan rikkominen jättämällä tekemättä ehdotuksen aiheellisiksi toimenpiteiksi
  - Kantajat vetoavat tässä kohtaa siihen, että tutkiessaan vuoden 2012 EEG:tä komission olisi joka tapauksessa pitänyt soveltaa SEUT 108 artiklan 1 kohdan ja asetuksen N:o 659/1999 17–19 artiklan mukaista voimassa olevia tukia koskevaa menettelyä ja ehdottaa Saksalle aiheellisia toimenpiteitä ennen muodollisen tutkintamenettelyn aloittamista, sen sijaan, että se altisti markkinoilla toimivat yritykset huomattaville taloudellisille riskeille luokittelemalla vuoden 2012 EEG:n uudeksi, ilmoittamatta jätetyksi tueksi.
3. Kolmas kanneperuste: Loukkaus, joka kohdistuu oikeuteen tulla kuulluksi
  - Kantajat moittivat lisäksi sitä, että komission olisi joka tapauksessa pitänyt kuulla niitä ennen näin vakavia oikeudellisia vaikutuksia sisältävän päätöksen antamista.
4. Neljäs kanneperuste: Riittämättömät perustelut
  - Lopuksi kantajat väittävät, että tutkintamenettelyn aloittamisesta annettu päätös on olennaisilta osin puutteellisesti perusteltu.

⁽¹⁾ Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22.3.1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 659/1999 (EYVL L 83, s. 1).

Kanne 30.4.2014 – Fels-Werke v. komissio

(Asia T-281/14)

(2014/C 223/37)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Fels-Werke GmbH (Goslar, Saksa) (edustajat: asianajajat C. Arhold, N. Wimmer, F. Wesche, L. Petersen ja T. Woltering)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan 18.12.2013 annetun Euroopan komission päätöksen muodollisen tutkintamenettelyn aloittamisesta asiassa valtioneuvoston päätös SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Uusiutuviin energialähteistä tuotetun sähkön tukeminen ja uusiutuvan energian käyttöä tukevan lisämaksun alentaminen paljon energiaa käyttävien yritysten osalta
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa neljään kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste: SEUT 107 artiklan 1 kohdan ja SEUT 108 artiklan rikkominen erityisen tasausjärjestelyn virheellisen luokittelun perusteella
  - Kantaja väittää, että tutkintamenettelyn aloittamisesta annettu päätös rikkoo SEUT 107 artiklan 1 kohtaa, SEUT 108 artiklaa ja Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun asetuksen (EY) N:o 659/1999⁽¹⁾ 13 artiklan 1 kohtaa, koska uusiutuvan energian ensisijaisuudesta annetussa laissa (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien, jäljempänä EEG) säädetty EEG-lisämaksut eivät olleet valtion varoista myönnettyjä tukia eikä EEG-lisämaksujen rajoittaminen paljon energiaa käyttävien yritysten osalta merkinnyt luopumista valtion varoista.
  - Tässä yhteydessä kantaja esittää, että komissio on ottanut tutkintansa lähtökohdaksi uusia, aikaisemman oikeuskäytännön periaatteiden kanssa ristiriidassa olevia rajoitusperusteita. Tarkemmin ottaen se on luopunut täysin vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan varojen luokittelukseksi valtion varoiksi edellytetystä valtiollisten elinten todellisen määräysvallan kriteeristä ja katsonut riittäväksi, että valtiollinen lainsäätävä vaikuttaa yksityisten tahojen välisiin maksuvirtoihin ja että sitä, että kyseiset yksityiset tahot noudattavat näitä laista johtuvia velvoitteita, valvoo sääntelyviranomaisen.
  - Lisäksi kantajan mukaan komissiota sitoo se sen antama päätös, jolla se ei luokitellut vuoden 2000 EEG:tä SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuksi tueksi sillä perusteella, ettei siinä säädetty valtion varojen siirrosta, ja näin ollen komissio on tehnyt oikeudellisen virheen luokitellessaan vuoden 2012 EEG:n uudeksi, lainvastaisesti annetuksi tukisääntelyksi.
  - Lisäksi komissio ei ole tutkinut asiaa riittävästi ja tästä syystä se ei ole myöskään hyväksynyt, että energiaa paljon käyttäviä yrityksiä koskevat poikkeusjärjestelyt ovat vuoden 2012 EEG:n tavoitteen, luonteen ja/tai sen sisäisen rakenteen perusteella perusteltuja, eikä niillä näin ollen ole annettu valikoivia etuja.
2. Toinen kanneperuste: SEUT 108 artiklan 1 kohdan sekä asetuksen N:o 659/1999 18 ja 19 artiklan rikkominen jättämällä tekemättä ehdotuksen aiheellisiksi toimenpiteiksi
  - Kantaja vetoaa tässä kohtaa siihen, että tutkiessaan vuoden 2012 EEG:tä komission olisi joka tapauksessa pitänyt soveltaa SEUT 108 artiklan 1 kohdan ja asetuksen N:o 659/1999 17–19 artiklan mukaista voimassa olevia tukia koskevaa menettelyä ja ehdottaa Saksalle aiheellisia toimenpiteitä ennen muodollisen tutkintamenettelyn aloittamista, sen sijaan, että se altisti markkinoilla toimivat yritykset huomattaville taloudellisille riskeille luokittelemalla vuoden 2012 EEG:n uudeksi, ilmoittamatta jätetyksi tueksi.
3. Kolmas kanneperuste: Loukkaus, joka kohdistuu oikeuteen tulla kuulluksi
  - Kantaja moittii lisäksi sitä, että komission olisi joka tapauksessa pitänyt kuulla sitä ennen näin vakavia oikeudellisia vaikutuksia sisältävän päätöksen antamista.
4. Neljäs kanneperuste: Riittämättömät perustelut
  - Lopuksi kantaja väittää, että tutkintamenettelyn aloittamisesta annettu päätös on olennaisilta osin puutteellisesti perusteltu.

⁽¹⁾ Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22.3.1999 annettu neuvoston asetusta (EY) N:o 659/1999 (EYVL L 83, s. 1).

Kanne 30.4.2014 – Bayer MaterialScience v. komissio

(Asia T-282/14)

(2014/C 223/38)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Bayer MaterialScience AG (Leverkusen, Saksa) (edustajat: asianajajat C. Arhold, N. Wimmer, F. Wesche, L. Petersen ja T. Woltering)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan 18.12.2013 annetun Euroopan komission päätöksen muodollisen tutkintamenettelyn aloittamisesta asiassa valtiontuki SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön tukeminen ja uusiutuvan energian käyttöä tukevan lisämaksun alentaminen paljon energiaa käyttävien yritysten osalta
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa neljään kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste: SEUT 107 artiklan 1 kohdan ja SEUT 108 artiklan rikkominen erityisen tasausjärjestelyn virheellisen luokittelun perusteella
  - Kantaja väittää, että tutkintamenettelyn aloittamisesta annettu päätös rikkoo SEUT 107 artiklan 1 kohtaa, SEUT 108 artiklaa ja Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun asetuksen (EY) N:o 659/1999⁽¹⁾ 13 artiklan 1 kohtaa, koska uusiutuvan energian ensisijaisuudesta annetussa laissa (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien, jäljempänä EEG) säädetyt EEG-lisämaksut eivät olleet valtion varoista myönnettyjä tukia eikä EEG-lisämaksujen rajoittaminen paljon energiaa käyttävien yritysten osalta merkinnyt luopumista valtion varoista.
  - Tässä yhteydessä kantaja esittää, että komissio on ottanut tutkintansa lähtökohdaksi uusia, aikaisemman oikeuskäytännön periaatteiden kanssa ristiriidassa olevia rajoitusperusteita. Tarkemmin ottaen se on luopunut täysin vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan varojen luokittelemiseksi valtion varoiksi edellytetystä valtiollisten elinten todellisen määräysvallan kriteeristä ja katsonut riittäväksi, että valtiollinen lainsäätävä vaikuttaa yksityisten tahojen välisiin maksuvirtoihin ja että sitä, että kyseiset yksityiset tahot noudattavat näitä laista johtuvia velvoitteita, valvoo sääntelyviranomaisen.
  - Lisäksi kantajan mukaan komissiota sitoo se sen antama päätös, jolla se ei luokitellut vuoden 2000 EEG:tä SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuksi tueksi sillä perusteella, ettei siinä säädetty valtion varojen siirrosta, ja näin ollen komissio on tehnyt oikeudellisen virheen luokitellessaan vuoden 2012 EEG:n uudeksi, lainvastaisesti annetuksi tukisääntelyksi.
  - Lisäksi komissio ei ole tutkinut asiaa riittävästi ja tästä syystä se ei ole myöskään hyväksynyt, että energiaa paljon käyttäviä yrityksiä koskevat poikkeusjärjestelyt ovat vuoden 2012 EEG:n tavoitteen, luonteen ja/tai sen sisäisen rakenteen perusteella perusteltuja, eikä niillä näin ollen ole annettu valikoivia etuja.
2. Toinen kanneperuste: SEUT 108 artiklan 1 kohdan sekä asetuksen N:o 659/1999 18 ja 19 artiklan rikkominen jättämällä tekemättä ehdotuksen aiheellisiksi toimenpiteiksi
  - Kantaja vetoaa tässä kohtaa siihen, että tutkiessaan vuoden 2012 EEG:tä komission olisi joka tapauksessa pitänyt soveltaa SEUT 108 artiklan 1 kohdan ja asetuksen N:o 659/1999 17–19 artiklan mukaista voimassa olevia tukia koskevaa menettelyä ja ehdottaa Saksalle aiheellisia toimenpiteitä ennen muodollisen tutkintamenettelyn aloittamista, sen sijaan, että se altisti markkinoilla toimivat yritykset huomattaville taloudellisille riskeille luokittelemalla vuoden 2012 EEG:n uudeksi, ilmoittamatta jätetyksi tueksi.
3. Kolmas kanneperuste: Loukkaus, joka kohdistuu oikeuteen tulla kuulluksi
  - Kantaja moittii lisäksi sitä, että komission olisi joka tapauksessa pitänyt kuulla sitä ennen näin vakavia oikeudellisia vaikutuksia sisältävän päätöksen antamista.

4. Neljäs kanneperuste: Riittämättömät perustelut

- Lopuksi kantaja väittää, että tutkintamenettelyn aloittamisesta annettu päätös on olennaisilta osin puutteellisesti perusteltu.

⁽¹⁾ Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22.3.1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 659/1999 (EYVL L 83, s. 1).

Kanne 30.4.2014 – Advansa ym. v. komissio

(Asia T-283/14)

(2014/C 223/39)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantajat: Advansa GmbH (Hamm, Saksa), Akzo Nobel Industrial Chemicals GmbH (Ibbenbüren, Saksa), Aurubis AG (Hampuri, Saksa), CABB GmbH (Gersthofen, Saksa), CBW Chemie GmbH Bitterfeld-Wolfen (Bitterfeld-Wolfen, Saksa), CFB Chemische Fabrik Brunsbüttel GmbH & Co. KG (Bitterfeld-Wolfen), Clariant Produkte (Deutschland) GmbH (Frankfurt am Main, Saksa), Dow Olefinverbund GmbH (Schkopau, Saksa), Dow Deutschland Anlagengesellschaft mbH (Stade, Saksa), Dralon GmbH (Dormagen, Saksa), Ems-Chemie (Neumünster) GmbH & Co. KG (Neumünster, Saksa), Hahl Filaments GmbH (Munderkingen, Saksa), ISP Marl GmbH (Marl, Saksa), Messer Produktionsgesellschaft mbH Siegen (Bad Soden am Taunus, Saksa), Messer Produktionsgesellschaft mbH Salzgitter (Bad Soden am Taunus), Nabaltec AG (Schwandorf, Saksa), Siltronic AG (München, Saksa), Trevira GmbH (Bobingen, Saksa), Wacker Chemie AG (München, Saksa) ja Westfalen Industriegase GmbH (Münster, Saksa) (edustajat: asianajajat C. Arhold, N. Wimmer, F. Wesche, L. Petersen und T. Woltering)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan 18.12.2013 annetun Euroopan komission päätöksen muodollisen tutkintamenettelyn aloittamisesta asiassa valtioneuvoston päätös SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön tukeminen ja uusiutuvan energian käyttöä tukevan lisämaksun alentaminen paljon energiaa käyttävien yritysten osalta
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat neljään kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste: SEUT 107 artiklan 1 kohdan ja SEUT 108 artiklan rikkominen erityisen tasausjärjestelyn virheellisen luokittelun perusteella
  - Kantajat väittävät, että tutkintamenettelyn aloittamisesta annettu päätös rikkoo SEUT 107 artiklan 1 kohtaa, SEUT 108 artiklaa ja Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun asetuksen (EY) N:o 659/1999⁽¹⁾ 13 artiklan 1 kohtaa, koska uusiutuvan energian ensisijaisuudesta annetussa laissa (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien, jäljempänä EEG) säädetyt EEG-lisämaksut eivät olleet valtion varoista myönnettyjä tukia eikä EEG-lisämaksujen rajoittaminen paljon energiaa käyttävien yritysten osalta merkinnyt luopumista valtion varoista.
  - Tässä yhteydessä kantajat esittävät, että komissio on ottanut tutkintansa lähtökohdaksi uusia, aikaisemman oikeuskäytännön periaatteiden kanssa ristiriidassa olevia rajoitusperusteita. Tarkemmin ottaen se on luopunut täysin vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan varojen luokittelumiseksi valtion varoiksi edellytetystä valtiollisten elinten todellisen määrävallan kriteeristä ja katsonut riittäväksi, että valtiollinen lainsäätäjä vaikuttaa yksityisten tahojen välisiin maksuvirtoihin ja että sitä, että kyseiset yksityiset tahot noudattavat näitä laista johtuvia velvoitteita, valvoo sääntelyviranomaisen.

- Lisäksi kantajien mukaan komissiota sitoo se sen antama päätös, jolla se ei luokitellut vuoden 2000 EEG:tä SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuksi tueksi sillä perusteella, ettei siinä säädetty valtion varojen siirrosta, ja näin ollen komissio on tehnyt oikeudellisen virheen luokitellessaan vuoden 2012 EEG:n uudeksi, lainvastaisesti annetuksi tukisääntelyksi.
  - Lisäksi komissio ei ole tutkinut asiaa riittävästi ja tästä syystä se ei ole myöskään hyväksynyt, että energiaa paljon käyttäviä yrityksiä koskevat poikkeusjärjestelyt ovat vuoden 2012 EEG:n tavoitteen, luonteen ja/tai sen sisäisen rakenteen perusteella perusteltuja, eikä niillä näin ollen ole annettu valikoivia etuja.
2. Toinen kanneperuste: SEUT 108 artiklan 1 kohdan sekä asetuksen N:o 659/1999 18 ja 19 artiklan rikkominen jättämällä tekemättä ehdotuksen aiheellisiksi toimenpiteiksi
- Kantajat vetoavat tässä kohtaa siihen, että tutkiessaan vuoden 2012 EEG:tä komission olisi joka tapauksessa pitänyt soveltaa SEUT 108 artiklan 1 kohdan ja asetuksen N:o 659/1999 17–19 artiklan mukaista voimassa olevia tukia koskevaa menettelyä ja ehdottaa Saksalle aiheellisia toimenpiteitä ennen muodollisen tutkintamenettelyn aloittamista, sen sijaan, että se altisti markkinoilla toimivat yritykset huomattaville taloudellisille riskeille luokittelemalla vuoden 2012 EEG:n uudeksi, ilmoittamatta jätetyksi tueksi.
3. Kolmas kanneperuste: Loukkaus, joka kohdistuu oikeuteen tulla kuulluksi
- Kantajat moittivat lisäksi sitä, että komission olisi joka tapauksessa pitänyt kuulla niitä ennen näin vakavia oikeudellisia vaikutuksia sisältävän päätöksen antamista.
4. Neljäs kanneperuste: Riittämättömät perustelut
- Lopuksi kantajat väittävät, että tutkintamenettelyn aloittamisesta annettu päätös on olennaisilta osin puutteellisesti perusteltu.

⁽¹⁾ Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22.3.1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 659/1999 (EYVL L 83, s. 1).

Kanne 2.5.2014 – Wirtschaftsvereinigung Stahl ym. v. komissio

(Asia T-285/14)

(2014/C 223/40)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantajat: Wirtschaftsvereinigung Stahl (Düsseldorf, Saksa), Benteler Steel/Tube GmbH (Paderborn), BGH Edelstahl Freital GmbH (Freital), BGH Edelstahl Siegen GmbH (Siegen), BGH Edelstahl Lippendorf GmbH (Lippendorf), Buderus Edelstahl Schmiedetechnik GmbH (Wetzlar), ESF Elbe-Stahlwerke Feralpi GmbH (Riesa), Friedr. Lohmann GmbH Werk für Spezial- & Edelstähle (Witten), Outokumpu Nirosta GmbH (Krefeld), Peiner Träger GmbH (Peine), ThyssenKrupp Steel Europe AG (Duisburg), ThyssenKrupp Rasselstein GmbH (Andernach), ThyssenKrupp Electrical Steel GmbH (Gelsenkirchen), Pruna Betreiber GmbH (Grünwald), ThyssenKrupp Gerlach GmbH (Homburg), ThyssenKrupp Federn und Stabilisatoren GmbH (Hagen), Salzgitter Mannesmann Rohr Sachsen GmbH (Zeithain), HSP Hoesch Spundwand und Profil GmbH (Dortmund), Salzgitter Mannesmann Grobblech GmbH (Mülheim an der Ruhr), Mülheim Pipecoatings GmbH (Mülheim an der Ruhr), Salzgitter Mannesmann Stainless Tubes Deutschland GmbH (Remscheid), Salzgitter Hydroforming GmbH & Co. KG (Crimmitschau), Salzgitter Mannesmann Line Pipe GmbH (Siegen), Ilsenburger Grobblech GmbH (Ilsenburg) (edustajat: asianajat A. Reuter, C. Arhold, N. Wimmer, F.-A. Wesche, K. Kindereit, R. Busch, A. Hohler ja T. Woltering)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan 18.12.2013 annetun Euroopan komission päätöksen muodollisen tutkintamenettelyn aloittamisesta asiassa valtioneuvoston päätös SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön tukeminen ja uusiutuvan energian käyttöä tukevan lisämaksun alentaminen paljon energiaa käyttävien yritysten osalta (EUVL C 37, s. 73, 7.2.2014)
  - yhdistämään nyt käsiteltävän asian ja menettelyn, joka koskee Saksan unionin yleisessä tuomioistuimessa nostamaa kannetta riidanalaisen päätöksen kumoamiseksi (kanne jätetty 21.3.2014)
- toissijaisesti: liittämään mainitun menettelyn, joka koskee Saksan unionin yleisessä tuomioistuimessa nostamaa kannetta, asiakirjat nyt käsiteltävään asiaan

— velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat yhdeksään kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste: ei etuja

— Kantajat väittävät, että uusiutuvan energian ensisijaisuudesta annetussa laissa (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien, jäljempänä EEG) säädetyllä erityisellä tasausjärjestelyllä ei anneta terästeollisuuden paljon sähköä käyttäville yrityksille yleisesti eikä kantajille 2–24 erityisesti minkäänlaisia etuja.

2. Toinen kanneperuste: ei valikoivia etuja

— Kantajat väittävät lisäksi, ettei erityisestä tasausjärjestelystä lähtökohtaisesti seuraa kantajille mitään SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja valikoivia etuja.

3. Kolmas kanneperuste: ei valtion varoista myönnettyjä etuja

— Kantajat esittävät lisäksi, että erityisessä tasausjärjestelyssä ei ole kyse SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista ”jäsenvaltion myöntämistä taikka valtion varoista muodossa tai toisessa myönnettyistä tuista”.

4. Neljäs kanneperuste: ei kilpailun vääristymistä

— Kantajat väittävät, ettei erityinen tasausjärjestely vääristä kilpailua Euroopan unionissa.

5. Viides kanneperuste: ei haitallisia vaikutuksia jäsenvaltioiden väliseen kauppaan

— Kantajat esittävät lisäksi, ettei erityisellä tasausjärjestelyllä ole myöskään haitallisia vaikutuksia jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.

6. Kuudes kanneperuste: erityisen tasausjärjestelyn poistaminen tai sen olennainen vähentäminen loukkaa kantajien perusoikeuksia

— Kantajat esittävät, että erityisen tasausjärjestelyn luokitteluksella tueksi tai vähentämällä erityistä tasausjärjestelyä paitsi ylittettäisiin Euroopan unionin tuomioistuimen SEUT 107 artiklalle selvästi määrittelemät rajat myös loukattaisiin perustavanlaatuisia vaatimusta kustannusten aineellisesta oikeudenmukaisuudesta. Näin ollen erityisestä tasausjärjestelystä luopuminen tai sen olennainen vähentäminen loukkaisi myös kantajien perusoikeuksia ja erityisesti niiden Euroopan unionin perusoikeuskirjasta seuraavia oikeuksia.

7. Seitsemäs kanneperuste: 22.5.2002 annettu komission päätös koskee erityistä tasausjärjestelyä

— Kantajat väittävät lisäksi, että komissio on 22.5.2002 annetulla komission päätöksellä nimenomaisesti vahvistanut, että EEG ja sen tasausjärjestelyt eivät täyttäneet tuen tunnusmerkistöä⁽¹⁾. Tämä päätös koskee kantajien mukaan myös erityistä tasausjärjestelyä.

8. Kahdeksas kanneperuste: ilmeinen arviointivirhe ja riittämätön alustava tutkinta

— Kantajat esittävät lisäksi, että komissio ei ole tutkinut asiaa riittävästi ja tästä syystä se ei ole myöskään hyväksynyt, että energiaa paljon käyttäviä yrityksiä koskevat poikkeusjärjestelyt ovat EEG:n tavoitteen, luonteen ja/tai sen sisäisen rakenteen perusteella perusteltuja, eikä niillä näin ollen ole annettu valikoivia etuja.

9. Yhdeksäs kanneperuste: loukkaus, joka kohdistuu oikeuteen tulla kuulluksi

— Kantajat moittivat lisäksi sitä, että komission olisi joka tapauksessa pitänyt kuulla niitä ennen näin vakavia oikeudellisia vaikutuksia sisältävän päätöksen antamista.

⁽¹⁾ Komission päätös 22.5.2002, C (2002)1887 lopull./valtioneuvosto NN 27/2000-Saksa.

Kanne 2.5.2014 – Röchling Oertl Kunststofftechnik v. komissio

(Asia T-286/14)

(2014/C 223/41)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Röchling Oertl Kunststofftechnik GmbH (Brensbach, Saksa) (edustajat: asianajajat T. Volz, M. Ringel, B. Wißmann, M. Püstow, C. Oehme ja T. Wielsch)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan SEUT 108 artiklan 2 kohdan mukaisen muodollisen tutkintamenettelyn aloittamisesta Saksan liittotasavaltaa vastaan 18.12.2013 annetun Euroopan komission päätöksen, joka koskee valtiontukea SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön tukeminen ja uusiutuvan energian käyttöä tukevan lisämaksun alentaminen paljon energiaa käyttävien yritysten osalta, siltä osin kuin se koskee uusiutuvan energian käyttöä tukevan lisämaksun rajoittamista paljon energiaa käyttävien yritysten osalta
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste: yritystä ei ole suosittu SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla
  - Kantaja väittää, ettei uusiutuvan energian ensisijaisuudesta annetussa laissa (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien) säädettyä uusiutuvan energian käyttöä tukevan lisämaksun rajoittamista paljon energiaa käyttävien yritysten osalta ole pidettävä SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna valtiontukena. Tässä kohtaa kantaja esittää, ettei paljon sähköä käyttäviä yrityksiä suositeta kyseisellä järjestelyllä. Erityisessä tasausjärjestelyssä on ennemminkin kyse niiden poikkeuksellisten kustannusten tasauksesta, joita erityisesti kantajalle ja sitä vastaaville yrityksille aiheutuu uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön tukemisen yhteydessä, ja se edistää paljon sähköä käyttävien yritysten kilpailukyvyä, jota EEG-lisämaksu vahingoittaisi ensisijaisesti ja merkittävästi, palauttamista.
2. Toinen kanneperuste: kyseessä ei ole SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu valtion varoista myönnetty tuki
  - Kantaja väittää lisäksi, ettei erityinen tasausjärjestely ole ”valtion myöntämä taikka valtion varoista” myönnetty toimenpide. Tässä yhteydessä kantaja väittää, ettei EEG-lisämaksu ole osa valtion varoja ja ettei näin ollen myöskään näistä varoista luopuminen erityisellä tasausjärjestelyllä voi muodostaa valtion varoista myönnettyä toimenpidettä.
  - EEG-lisämaksua ei peri, hallinnoi tai edes jaa valtio tai valtion nimeämä tai perustama julkinen tai yksityinen laitos. Ennemminkin EEG-lisämaksun voivat kantaa suoraan siirtoverkonhaltijat vastaavan siviilioikeudellisen vaatimuksen perusteella. EEG-lisämaksu ei koidu valtion talousarvion eduksi, mistä seuraa, ettei erityinen tasausjärjestely millään tavalla välillisesti tai välittömästi vähennä valtion tuloja.
  - EEG-varat eivät myöskään ole valtiollisten tahojen käytettävissä. Sitä paitsi EEG-varat eivät ole minkäänlaisen julkisen valvonnan, esimerkiksi Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrollen (BAFA) tai Bundesnetzagenturin valvonnan, alaisia.

Kanne 2.5.2014 – Schaeffler Technologies v. komissio

(Asia T-287/14)

(2014/C 223/42)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Schaeffler Technologies GmbH & Co. KG (Herzogenaurach, Saksa) (edustajat: asianajajat T. Volz, M. Ringel, B. Wißmann, M. Püstow, C. Oehme ja T. Wielsch)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan SEUT 108 artiklan 2 kohdan mukaisen muodollisen tutkintamenettelyn aloittamisesta Saksan liittotasavaltaa vastaan 18.12.2013 annetun Euroopan komission päätöksen, joka koskee valtiontukea SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön tukeminen ja uusiutuvan energian käyttöä tukevan lisämaksun alentaminen paljon energiaa käyttävien yritysten osalta, siltä osin kuin se koskee uusiutuvan energian käyttöä tukevan lisämaksun rajoittamista paljon energiaa käyttävien yritysten osalta
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste: yritystä ei ole suosittu SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla
  - Kantaja väittää, ettei uusiutuvan energian ensisijaisuudesta annetussa laissa (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien) säädettyä uusiutuvan energian käyttöä tukevan lisämaksun rajoittamista paljon energiaa käyttävien yritysten osalta ole pidettävä SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna valtiontukena. Tässä kohtaa kantaja esittää, ettei paljon sähköä käyttäviä yrityksiä suositeta kyseisellä järjestelyllä. Erityisessä tasausjärjestelyssä on ennemminkin kyse niiden poikkeuksellisten kustannusten tasauksesta, joita erityisesti kantajalle ja sitä vastaaville yrityksille aiheutuu uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön tukemisen yhteydessä, ja se edistää paljon sähköä käyttävien yritysten kilpailukyvyä, jota EEG-lisämaksu vahingoittaisi ensisijaisesti ja merkittävästi, palauttamista.
2. Toinen kanneperuste: kyseessä ei ole SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu valtion varoista myönnetty tuki
  - Kantaja väittää lisäksi, ettei erityinen tasausjärjestely ole ”valtion myöntämä taikka valtion varoista” myönnetty toimenpide. Tässä yhteydessä kantaja väittää, ettei EEG-lisämaksu ole osa valtion varoja ja ettei näin ollen myöskään näistä varoista luopuminen erityisellä tasausjärjestelyllä voi muodostaa valtion varoista myönnettyä toimenpidettä.
  - EEG-lisämaksua ei peri, hallinnoi tai edes jaa valtio tai valtion nimeämä tai perustama julkinen tai yksityinen laitos. Ennemminkin EEG-lisämaksun voivat kantaa suoraan siirtoverkonhaltijat vastaavan siviilioikeudellisen vaatimuksen perusteella. EEG-lisämaksu ei koidu valtion talousarvion eduksi, mistä seuraa, ettei erityinen tasausjärjestely millään tavalla välillisesti tai välittömästi vähennä valtion tuloja.
  - EEG-varat eivät myöskään ole valtiollisten tahojen käytettävissä. Sitä paitsi EEG-varat eivät ole minkäänlaisen julkisen valvonnan, esimerkiksi Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrollen (BAFA) tai Bundesnetzagenturin valvonnan, alaisia.

Kanne 2.5.2014 – Energiewerke Nord v. komissio

(Asia T-288/14)

(2014/C 223/43)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Energiewerke Nord GmbH (Rubenow, Saksa) (edustajat: asianajajat T. Volz, M. Ringel, B. Wißmann, M. Püstow, C. Oehme ja T. Wielsch)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan SEUT 108 artiklan 2 kohdan mukaisen muodollisen tutkintamenettelyn aloittamisesta Saksan liittotasavaltaa vastaan 18.12.2013 annetun Euroopan komission päätöksen, joka koskee valtiontukea SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön tukeminen ja uusiutuvan energian käyttöä tukevan lisämaksun alentaminen paljon energiaa käyttävien yritysten osalta, siltä osin kuin se koskee uusiutuvan energian käyttöä tukevan lisämaksun rajoittamista paljon energiaa käyttävien yritysten osalta
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste: yritystä ei ole suosittu SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla
  - Kantaja väittää, ettei uusiutuvan energian ensisijaisuudesta annetussa laissa (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien) säädettyä uusiutuvan energian käyttöä tukevan lisämaksun rajoittamista paljon energiaa käyttävien yritysten osalta ole pidettävä SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna valtiontukena. Tässä kohtaa kantaja esittää, ettei paljon sähköä käyttäviä yrityksiä suosita kyseisellä järjestelyllä. Erityisessä tasausjärjestelyssä on ennemminkin kyse niiden poikkeuksellisten kustannusten tasauksesta, joita erityisesti kantajalle ja sitä vastaaville yrityksille aiheutuu uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön tukemisen yhteydessä, ja se edistää paljon sähköä käyttävien yritysten kilpailukyvyä, jota EEG-lisämaksu vahingoittaisi ensisijaisesti ja merkittävästi, palauttamista.
2. Toinen kanneperuste: kyseessä ei ole SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu valtion varoista myönnetty tuki
  - Kantaja väittää lisäksi, ettei erityinen tasausjärjestely ole ”valtion myöntämä taikka valtion varoista” myönnetty toimenpide. Tässä yhteydessä kantaja väittää, ettei EEG-lisämaksu ole osa valtion varoja ja ettei näin ollen myöskään näistä varoista luopuminen erityisellä tasausjärjestelyllä voi muodostaa valtion varoista myönnettyä toimenpidettä.
  - EEG-lisämaksua ei peri, hallinnoi tai edes jaa valtio tai valtion nimeämä tai perustama julkinen tai yksityinen laitos. Ennemminkin EEG-lisämaksun voivat kantaa suoraan siirtoverkonhaltijat vastaavan siviilioikeudellisen vaatimuksen perusteella. EEG-lisämaksu ei koidu valtion talousarvion eduksi, mistä seuraa, ettei erityinen tasausjärjestely millään tavalla välillisesti tai välittömästi vähennä valtion tuloja.
  - EEG-varat eivät myöskään ole valtiollisten tahojen käytettävissä. Sitä paitsi EEG-varat eivät ole minkäänlaisen julkisen valvonnan, esimerkiksi Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrollen (BAFA) tai Bundesnetzagenturin valvonnan, alaisia.

Kanne 2.5.2014 – H-O-T Servicecenter Nürnberg ym. v. komissio

(Asia T-289/14)

(2014/C 223/44)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantajat: H-O-T Servicecenter Nürnberg GmbH (Nürnberg, Saksa), H-O-T Servicecenter Schmölln GmbH & Co. KG (Schmölln), H-O-T Servicecenter Allgäu GmbH & Co. KG (Memmingerberg), EB Härtetechnik GmbH & Co. KG (Nürnberg) (edustajat: asianajajat A. Reuter, C. Arhold, N. Wimmer, F.-A. Wesche, K. Kindereit, R. Busch, A. Hohler ja T. Woltering)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan 18.12.2013 annetun Euroopan komission päätöksen muodollisen tutkintamenettelyn aloittamisesta asiassa valtioneuvoston päätös SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön tukeminen ja uusiutuvan energian käyttöä tukevan lisämaksun alentaminen paljon energiaa käyttävien yritysten osalta (EUVL C 37, s. 73, 7.2.2014)
- yhdistämään nyt käsiteltävän asian ja menettelyn, joka koskee Saksan unionin yleisessä tuomioistuimessa nostamaa kannetta riidanalaisen päätöksen kumoamiseksi (kanne jätetty 21.3.2014)
toissijaisesti: liittämään mainitun menettelyn, joka koskee Saksan unionin yleisessä tuomioistuimessa nostamaa kannetta, asiakirjat nyt käsiteltävään asiaan
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat kymmeneen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste: ei etuja
  - Kantajat väittävät, että uusiutuvan energian ensisijaisuudesta annetussa laissa (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien, jäljempänä EEG) säädetyllä erityisellä tasausjärjestelyllä ei anneta karkaisu- ja päällystämisteollisuuden paljon sähköä käyttäville yrityksille yleisesti eikä kantajille erityisesti minkäänlaisia etuja.
2. Toinen kanneperuste: ei valikoivia etuja
  - Kantajat väittävät lisäksi, ettei erityisestä tasausjärjestelystä lähtökohtaisesti seuraa kantajille mitään SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja valikoivia etuja.
3. Kolmas kanneperuste: ei valtion varoista myönnettyjä etuja
  - Kantajat esittävät lisäksi, että erityisessä tasausjärjestelyssä ei ole kyse SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista ”jäsenvaltion myöntämistä taikka valtion varoista muodossa tai toisessa myönnettyistä tuista”.
4. Neljäs kanneperuste: ei kilpailun vääristymistä
  - Kantajat väittävät, ettei erityinen tasausjärjestely vääristä kilpailua Euroopan unionissa.
5. Viides kanneperuste: ei haitallisia vaikutuksia jäsenvaltioiden väliseen kauppaan
  - Kantajat esittävät lisäksi, ettei erityisellä tasausjärjestelyllä ole myöskään haitallisia vaikutuksia jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.
6. Kuudes kanneperuste: erityisen tasausjärjestelyn poistaminen tai sen olennainen vähentäminen loukkaa kantajien perusoikeuksia
  - Kantajat esittävät, että erityisen tasausjärjestelyn luokitteluun tueksi tai vähentämällä erityistä tasausjärjestelyä paitsi ylittettäisiin Euroopan unionin tuomioistuimen SEUT 107 artiklalle selvästi määrittelemät rajat myös loukattaisiin perustavanlaatuisia vaatimusta kustannusten aineellisesta oikeudenmukaisuudesta. Näin ollen erityisestä tasausjärjestelystä luopuminen tai sen olennainen vähentäminen loukkaisi myös kantajien perusoikeuksia ja erityisesti niiden Euroopan unionin perusoikeuskirjasta seuraavia oikeuksia.

7. Seitsemäs kanneperuste: 22.5.2002 annettu komission päätös koskee erityistä tasausjärjestelyä
  - Kantajat väittävät lisäksi, että komissio on 22.5.2002 annetulla komission päätöksellä nimenomaisesti vahvistanut, että EEG ja sen tasausjärjestelyt eivät täyttäneet tuen tunnusmerkistöä⁽¹⁾. Tämä päätös koskee kantajien mukaan myös erityistä tasausjärjestelyä.
8. Kahdeksas kanneperuste: ilmeinen arviointivirhe ja riittämätön alustava tutkinta
  - Kantajat esittävät lisäksi, että komissio ei ole tutkinut asiaa riittävästi ja tästä syystä se ei ole myöskään hyväksynyt, että energiaa paljon käyttäviä yrityksiä koskevat poikkeusjärjestelyt ovat EEG:n tavoitteen, luonteen ja/tai sen sisäisen rakenteen perusteella perusteltuja, eikä niillä näin ollen ole annettu valikoivia etuja.
9. Yhdeksäs kanneperuste: loukkaus, joka kohdistuu oikeuteen tulla kuulluksi
  - Kantajat moittivat lisäksi sitä, että komission olisi joka tapauksessa pitänyt kuulla niitä ennen näin vakavia oikeudellisia vaikutuksia sisältävän päätöksen antamista.
10. Kymmenes kanneperuste: riittämättömät perustelut
  - Lopuksi kantajat väittävät, että tutkintamenettelyn aloittamisesta annettu päätös on olennaisilta osin puutteellisesti perusteltu.

⁽¹⁾ Komission päätös 22.5.2002, C(2002)1887 lopull./valtiontuki NN 27/2000-Saksa.

Kanne 2.5.2014 – egeplast international v. komissio

(Asia T-291/14)

(2014/C 223/45)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: egeplast international GmbH (Greven, Saksa) (edustaja: asianajaja A. Rosenfeld)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan valtiontuesta SA.33995 (2013/C) (ex NN/2013) – Saksa, Uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön tukeminen ja uusiutuvan energian käyttöä tukevan lisämaksun alentaminen paljon energiaa käyttävien yritysten osalta 18.12.2013 annetun Euroopan komission päätöksen C(2013) 4424 final
- velvoittamaan Euroopan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa lähinnä seuraaviin kanneperusteeseen.

1. Ei SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua suosintaa
  - Kantaja väittää, että uusiutuvan energian ensisijaisuudesta annetussa laissa (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien, jäljempänä EEG) säädettyssä erityisessä tasausjärjestelyssä ei ole kyse SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua kantajan suosimisesta, vaan järjestely vain vähentää niitä kantajan kilpailukykyä merkittävästi heikentäviä kustannuksia, joita kantajalle on aiheutunut ainoastaan EEG-lisämaksujen käyttöön ottamisen johdosta. Tasausjärjestelyssä on kyse haitan hyvittämisestä osittaisesti eikä edun antamisesta.
2. Ei valikoivaa etua
  - Kantaja väittää lisäksi, ettei erityinen tasausjärjestely ole valikoiva, koska sitä ei ole rajoitettu koskemaan vain tiettyjä yrityksiä tai tuotannonaloja. Vastaavasti myös käytännössä ne yritykset, jotka hyötyvät tasausjärjestelystä, ovat hyvin erilaisia. Järjestely sopii saumattomasti yhteen vuoden 2012 EEG:n kanssa ja mahdollistaa maksujärjestelyn, joka sopii johdonmukaisesti EEG:ssä säädettyyn järjestelmään.

3. Ei valtion varoja tai valtion varoiksi katsottavia varoja

- Kantaja esittää lisäksi, ettei EEG-lisämaksuista saaduissa tuloissa ole kyse valtion varoista tai valtion varoiksi katsottavista varoista. EEG-lisämaksuilla täytetään siirtoverkonhaltijan sähköntuottajaan kohdistama yksityisoikeudellinen korvausvaatimus kustannuksista, joita sille on syntynyt sähkön markkinoinnista. Lisämaksun suuruuden määrittävät siirtoverkonhaltijat ilman, että valtio osallistuisi tähän mitenkään. Bundesnetzagenturille säädettiin ainoastaan toimivalta tarkistaa, että siirtoverkonhaltijat määrittävät lisämaksujen suuruuden asianmukaisesti. Tästä toimivallasta ei kuitenkaan seurannut, että Bundesnetzagentur jatkuvasti valvoisi lisämaksuja tai että sillä olisi määräysvaltaa EEG-lisämaksutuloihin.

4. Ei kilpailun vääristämistä tai haitallisia vaikutuksia kauppaan

- Kantaja väittää tässä kohtaa, että siitä, ettei EEG-lisämaksutuloissa ole kyse valtion varoista, seuraa, ettei EEG-lisämaksujen alentaminen merkitse luopumista valtion tuloista. Luopumisesta ei ole kyse myöskään siksi, että lisämaksutulleille maksettavien tulojen mahdollinen vähentyminen rahoitetaan vastaavasti yksityisistä varoista perimällä korkeampia lisämaksuja muilta kuin privilegioiduilta loppukäyttäjiltä.

Kanne 2.5.2014 – Klemme v. komissio

(Asia T-294/14)

(2014/C 223/46)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Klemme AG (Lutherstadt Eisleben, Saksa) (edustajat: asianajajat T. Volz, M. Ringel, B. Wißmann, M. Püstow, C. Oehme ja T. Wielsch)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan SEUT 108 artiklan 2 kohdan mukaisen muodollisen tutkintamenettelyn aloittamisesta Saksan liittotasavaltaa vastaan 18.12.2013 annetun Euroopan komission päätöksen, joka koskee valtioneuvoston päätöksen SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön tukeminen ja uusiutuvan energian käyttöä tukevan lisämaksun alentaminen paljon energiaa käyttävien yritysten osalta, siltä osin kuin se koskee uusiutuvan energian käyttöä tukevan lisämaksun rajoittamista paljon energiaa käyttävien yritysten osalta
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste: yritystä ei ole suosittu SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla

- Kantaja väittää, ettei uusiutuvan energian ensisijaisuudesta annetussa laissa (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien) säädettyä uusiutuvan energian käyttöä tukevan lisämaksun rajoittamista paljon energiaa käyttävien yritysten osalta ole pidettävä SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna valtioneuvoston päätöksenä. Tässä kohtaa kantaja esittää, ettei paljon sähköä käyttäviä yrityksiä suosita kyseisellä järjestelyllä. Erityisessä tasausjärjestelyssä on ennemminkin kyse niiden poikkeuksellisten kustannusten tasauksesta, joita erityisesti kantajalle ja sitä vastaaville yrityksille aiheutuu uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön tukemisen yhteydessä, ja se edistää paljon sähköä käyttävien yritysten kilpailukykyä, jota EEG-lisämaksu vahingoittaisi ensisijaisesti ja merkittävästi, palauttamista.

2. Toinen kanneperuste: kyseessä ei ole SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu valtion varoista myönnetty tuki

- Kantaja väittää lisäksi, ettei erityinen tasausjärjestely ole ”valtion myöntämä taikka valtion varoista” myönnetty toimenpide. Tässä yhteydessä kantaja väittää, ettei EEG-lisämaksu ole osa valtion varoja ja ettei näin ollen myöskään näistä varoista luopuminen erityisellä tasausjärjestelyllä voi muodostaa valtion varoista myönnettyä toimenpidettä.
- EEG-lisämaksua ei peri, hallinnoi tai edes jaa valtio tai valtion nimeämä tai perustama julkinen tai yksityinen laitos. Ennenminkin EEG-lisämaksun voivat kantaa suoraan siirtoverkonhaltijat vastaavan siviilioikeudellisen vaatimuksen perusteella. EEG-lisämaksu ei koidu valtion talousarvion eduksi, mistä seuraa, ettei erityinen tasausjärjestely millään tavalla välillisesti tai välittömästi vähennä valtion tuloja.
- EEG-varat eivät myöskään ole valtiollisten tahojen käytettävissä. Sitä paitsi EEG-varat eivät ole minkäänlaisen julkisen valvonnan, esimerkiksi Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrollen (BAFA) tai Bundesnetzagenturin valvonnan, alaisia.

Kanne 2.5.2014 – Autoneum Germany v. komissio

(Asia T-295/14)

(2014/C 223/47)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Autoneum Germany GmbH (Roßdorf, Saksa) (edustajat: asianajajat T. Volz, M. Ringel, B. Wißmann, M. Püstow, C. Oehme ja T. Wielsch)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan SEUT 108 artiklan 2 kohdan mukaisen muodollisen tutkintamenettelyn aloittamisesta Saksan liittotasavaltaa vastaan 18.12.2013 annetun Euroopan komission päätöksen, joka koskee valtiontukea SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön tukeminen ja uusiutuvan energian käyttöä tukevan lisämaksun alentaminen paljon energiaa käyttävien yritysten osalta, siltä osin kuin se koskee uusiutuvan energian käyttöä tukevan lisämaksun rajoittamista paljon energiaa käyttävien yritysten osalta
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste: yritystä ei ole suosittu SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla

- Kantaja väittää, ettei uusiutuvan energian ensisijaisuudesta annetussa laissa (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien) säädettyä uusiutuvan energian käyttöä tukevan lisämaksun rajoittamista paljon energiaa käyttävien yritysten osalta ole pidettävä SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna valtiontukena. Tässä kohtaa kantaja esittää, ettei paljon sähköä käyttäviä yrityksiä suosita kyseisellä järjestelyllä. Erityisessä tasausjärjestelyssä on ennenminkin kyse niiden poikkeuksellisten kustannusten tasauksesta, joita erityisesti kantajalle ja sitä vastaaville yrityksille aiheutuu uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön tukemisen yhteydessä, ja se edistää paljon sähköä käyttävien yritysten kilpailukyvyä, jota EEG-lisämaksu vahingoittaisi ensisijaisesti ja merkittävästi, palauttamista.

2. Toinen kanneperuste: kyseessä ei ole SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu valtion varoista myönnetty tuki

- Kantaja väittää lisäksi, ettei erityinen tasausjärjestely ole ”valtion myöntämä taikka valtion varoista” myönnetty toimenpide. Tässä yhteydessä kantaja väittää, ettei EEG-lisämaksu ole osa valtion varoja ja ettei näin ollen myöskään näistä varoista luopuminen erityisellä tasausjärjestelyllä voi muodostaa valtion varoista myönnettyä toimenpidettä.
- EEG-lisämaksua ei peri, hallinnoi tai edes jaa valtio tai valtion nimeämä tai perustama julkinen tai yksityinen laitos. Ennenminkin EEG-lisämaksun voivat kantaa suoraan siirtoverkonhaltijat vastaavan siviilioikeudellisen vaatimuksen perusteella. EEG-lisämaksu ei koidu valtion talousarvion eduksi, mistä seuraa, ettei erityinen tasausjärjestely millään tavalla välillisesti tai välittömästi vähennä valtion tuloja.
- EEG-varat eivät myöskään ole valtiollisten tahojen käytettävissä. Sitä paitsi EEG-varat eivät ole minkäänlaisen julkisen valvonnan, esimerkiksi Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrollen (BAFA) tai Bundesnetzagenturin valvonnan, alaisia.

Kanne 2.5.2014 – Erbslöh v. komissio

(Asia T-296/14)

(2014/C 223/48)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Erbslöh AG (Velbert, Saksa) (edustajat: asianajajat T. Volz, M. Ringel, B. Wißmann, M. Püstow, C. Oehme ja T. Wielsch)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan SEUT 108 artiklan 2 kohdan mukaisen muodollisen tutkintamenettelyn aloittamisesta Saksan liittotasavaltaa vastaan 18.12.2013 annetun Euroopan komission päätöksen, joka koskee valtiontukea SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön tukeminen ja uusiutuvan energian käyttöä tukevan lisämaksun alentaminen paljon energiaa käyttävien yritysten osalta, siltä osin kuin se koskee uusiutuvan energian käyttöä tukevan lisämaksun rajoittamista paljon energiaa käyttävien yritysten osalta
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste: yritystä ei ole suosittu SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla

- Kantaja väittää, ettei uusiutuvan energian ensisijaisuudesta annetussa laissa (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien) säädettyä uusiutuvan energian käyttöä tukevan lisämaksun rajoittamista paljon energiaa käyttävien yritysten osalta ole pidettävä SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna valtiontukena. Tässä kohtaa kantaja esittää, ettei paljon sähköä käyttäviä yrityksiä suosita kyseisellä järjestelyllä. Erityisessä tasausjärjestelyssä on ennenminkin kyse niiden poikkeuksellisten kustannusten tasauksesta, joita erityisesti kantajalle ja sitä vastaaville yrityksille aiheutuu uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön tukemisen yhteydessä, ja se edistää paljon sähköä käyttävien yritysten kilpailukyvyä, jota EEG-lisämaksu vahingoittaisi ensisijaisesti ja merkittävästi, palauttamista.

2. Toinen kanneperuste: kyseessä ei ole SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu valtion varoista myönnetty tuki

- Kantaja väittää lisäksi, ettei erityinen tasausjärjestely ole ”valtion myöntämä taikka valtion varoista” myönnetty toimenpide. Tässä yhteydessä kantaja väittää, ettei EEG-lisämaksu ole osa valtion varoja ja ettei näin ollen myöskään näistä varoista luopuminen erityisellä tasausjärjestelyllä voi muodostaa valtion varoista myönnettyä toimenpidettä.
- EEG-lisämaksua ei peri, hallinnoi tai edes jaa valtio tai valtion nimeämä tai perustama julkinen tai yksityinen laitos. Ennemmin EEG-lisämaksun voivat kantaa suoraan siirtoverkonhaltijat vastaavan siviilioikeudellisen vaatimuksen perusteella. EEG-lisämaksu ei koidu valtion talousarvion eduksi, mistä seuraa, ettei erityinen tasausjärjestely millään tavalla välillisesti tai välittömästi vähennä valtion tuloja.
- EEG-varat eivät myöskään ole valtiollisten tahojen käytettävissä. Sitä paitsi EEG-varat eivät ole minkäänlaisen julkisen valvonnan, esimerkiksi Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrollen (BAFA) tai Bundesnetzagenturin valvonnan, alaisia.

Kanne 2.5.2014 – Walter Klein v. komissio

(Asia T-297/14)

(2014/C 223/49)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Walter Klein GmbH & Co. KG (Wuppertal, Saksa) (edustajat: asianajajat T. Volz, M. Ringel, B. Wißmann, M. Püstow, C. Oehme ja T. Wielsch)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan SEUT 108 artiklan 2 kohdan mukaisen muodollisen tutkintamenettelyn aloittamisesta Saksan liittotasavaltaa vastaan 18.12.2013 annetun Euroopan komission päätöksen, joka koskee valtiontukea SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön tukeminen ja uusiutuvan energian käyttöä tukevan lisämaksun alentaminen paljon energiaa käyttävien yritysten osalta, siltä osin kuin se koskee uusiutuvan energian käyttöä tukevan lisämaksun rajoittamista paljon energiaa käyttävien yritysten osalta
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste: yritystä ei ole suosittu SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla

- Kantaja väittää, ettei uusiutuvan energian ensisijaisuudesta annetussa laissa (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien) säädettyä uusiutuvan energian käyttöä tukevan lisämaksun rajoittamista paljon energiaa käyttävien yritysten osalta ole pidettävä SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna valtiontukena. Tässä kohtaa kantaja esittää, ettei paljon sähköä käyttäviä yrityksiä suosita kyseisellä järjestelyllä. Erityisessä tasausjärjestelyssä on enemmänkin kyse niiden poikkeuksellisten kustannusten tasauksesta, joita erityisesti kantajalle ja sitä vastaaville yrityksille aiheutuu uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön tukemisen yhteydessä, ja se edistää paljon sähköä käyttävien yritysten kilpailukyvyä, jota EEG-lisämaksu vahingoittaisi ensisijaisesti ja merkittävästi, palauttamista.

2. Toinen kanneperuste: kyseessä ei ole SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu valtion varoista myönnetty tuki

- Kantaja väittää lisäksi, ettei erityinen tasausjärjestely ole ”valtion myöntämä taikka valtion varoista” myönnetty toimenpide. Tässä yhteydessä kantaja väittää, ettei EEG-lisämaksu ole osa valtion varoja ja ettei näin ollen myöskään näistä varoista luopuminen erityisellä tasausjärjestelyllä voi muodostaa valtion varoista myönnettyä toimenpidettä.
- EEG-lisämaksua ei peri, hallinnoi tai edes jaa valtio tai valtion nimeämä tai perustama julkinen tai yksityinen laitos. Ennenminkin EEG-lisämaksun voivat kantaa suoraan siirtoverkonhaltijat vastaavan siviilioikeudellisen vaatimuksen perusteella. EEG-lisämaksu ei koidu valtion talousarvion eduksi, mistä seuraa, ettei erityinen tasausjärjestely millään tavalla välillisesti tai välittömästi vähennä valtion tuloja.
- EEG-varat eivät myöskään ole valtiollisten tahojen käytettävissä. Sitä paitsi EEG-varat eivät ole minkäänlaisen julkisen valvonnan, esimerkiksi Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrollen (BAFA) tai Bundesnetzagenturin valvonnan, alaisia.

Kanne 2.5.2014 – Erbslöh Aluminium v. komissio

(Asia T-298/14)

(2014/C 223/50)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Erbslöh Aluminium (Velbert, Saksa) (edustajat: asianajajat T. Volz, M. Ringel, B. Wißmann, M. Püstow, C. Oehme ja T. Wielsch)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan SEUT 108 artiklan 2 kohdan mukaisen muodollisen tutkintamenettelyn aloittamisesta Saksan liittotasavaltaa vastaan 18.12.2013 annetun Euroopan komission päätöksen, joka koskee valtiontukea SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön tukeminen ja uusiutuvan energian käyttöä tukevan lisämaksun alentaminen paljon energiaa käyttävien yritysten osalta, siltä osin kuin se koskee uusiutuvan energian käyttöä tukevan lisämaksun rajoittamista paljon energiaa käyttävien yritysten osalta
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste: yritystä ei ole suosittu SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla

- Kantaja väittää, ettei uusiutuvan energian ensisijaisuudesta annetussa laissa (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien) säädettyä uusiutuvan energian käyttöä tukevan lisämaksun rajoittamista paljon energiaa käyttävien yritysten osalta ole pidettävä SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna valtiontukena. Tässä kohtaa kantaja esittää, ettei paljon sähköä käyttäviä yrityksiä suosita kyseisellä järjestelyllä. Erityisessä tasausjärjestelyssä on ennenminkin kyse niiden poikkeuksellisten kustannusten tasauksesta, joita erityisesti kantajalle ja sitä vastaaville yrityksille aiheutuu uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön tukemisen yhteydessä, ja se edistää paljon sähköä käyttävien yritysten kilpailukyvyä, jota EEG-lisämaksu vahingoittaisi ensisijaisesti ja merkittävästi, palauttamista.

2. Toinen kanneperuste: kyseessä ei ole SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu valtion varoista myönnetty tuki

- Kantaja väittää lisäksi, ettei erityinen tasausjärjestely ole ”valtion myöntämä taikka valtion varoista” myönnetty toimenpide. Tässä yhteydessä kantaja väittää, ettei EEG-lisämaksu ole osa valtion varoja ja ettei näin ollen myöskään näistä varoista luopuminen erityisellä tasausjärjestelyllä voi muodostaa valtion varoista myönnettyä toimenpidettä.
- EEG-lisämaksua ei peri, hallinnoi tai edes jaa valtio tai valtion nimeämä tai perustama julkinen tai yksityinen laitos. Ennenminkin EEG-lisämaksun voivat kantaa suoraan siirtoverkonhaltijat vastaavan siviilioikeudellisen vaatimuksen perusteella. EEG-lisämaksu ei koidu valtion talousarvion eduksi, mistä seuraa, ettei erityinen tasausjärjestely millään tavalla välillisesti tai välittömästi vähennä valtion tuloja.
- EEG-varat eivät myöskään ole valtiollisten tahojen käytettävissä. Sitä paitsi EEG-varat eivät ole minkäänlaisen julkisen valvonnan, esimerkiksi Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrollen (BAFA) tai Bundesnetzagenturin valvonnan, alaisia.

Kanne 2.5.2014 – Fricopan Back v. komissio

(Asia T-300/14)

(2014/C 223/51)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Fricopan Back GmbH Immekath (Klötze, Saksa) (edustajat: asianajajat T. Volz, M. Ringel, B. Wißmann, M. Püstow, C. Oehme ja T. Wielsch)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan SEUT 108 artiklan 2 kohdan mukaisen muodollisen tutkintamenettelyn aloittamisesta Saksan liittotasavaltaa vastaan 18.12.2013 annetun Euroopan komission päätöksen, joka koskee valtiontukea SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön tukeminen ja uusiutuvan energian käyttöä tukevan lisämaksun alentaminen paljon energiaa käyttävien yritysten osalta, siltä osin kuin se koskee uusiutuvan energian käyttöä tukevan lisämaksun rajoittamista paljon energiaa käyttävien yritysten osalta
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste: yritystä ei ole suosittu SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla

- Kantaja väittää, ettei uusiutuvan energian ensisijaisuudesta annetussa laissa (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien) säädettyä uusiutuvan energian käyttöä tukevan lisämaksun rajoittamista paljon energiaa käyttävien yritysten osalta ole pidettävä SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna valtiontukena. Tässä kohtaa kantaja esittää, ettei paljon sähköä käyttäviä yrityksiä suosita kyseisellä järjestelyllä. Erityisessä tasausjärjestelyssä on ennenminkin kyse niiden poikkeuksellisten kustannusten tasauksesta, joita erityisesti kantajalle ja sitä vastaaville yrityksille aiheutuu uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön tukemisen yhteydessä, ja se edistää paljon sähköä käyttävien yritysten kilpailukyvyä, jota EEG-lisämaksu vahingoittaisi ensisijaisesti ja merkittävästi, palauttamista.

2. Toinen kanneperuste: kyseessä ei ole SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu valtion varoista myönnetty tuki

- Kantaja väittää lisäksi, ettei erityinen tasausjärjestely ole ”valtion myöntämä taikka valtion varoista” myönnetty toimenpide. Tässä yhteydessä kantaja väittää, ettei EEG-lisämaksu ole osa valtion varoja ja ettei näin ollen myöskään näistä varoista luopuminen erityisellä tasausjärjestelyllä voi muodostaa valtion varoista myönnettyä toimenpidettä.
- EEG-lisämaksua ei peri, hallinnoi tai edes jaa valtio tai valtion nimeämä tai perustama julkinen tai yksityinen laitos. Ennenminkin EEG-lisämaksun voivat kantaa suoraan siirtoverkonhaltijat vastaavan siviilioikeudellisen vaatimuksen perusteella. EEG-lisämaksu ei koidu valtion talousarvion eduksi, mistä seuraa, ettei erityinen tasausjärjestely millään tavalla välillisesti tai välittömästi vähennä valtion tuloja.
- EEG-varat eivät myöskään ole valtiollisten tahojen käytettävissä. Sitä paitsi EEG-varat eivät ole minkäänlaisen julkisen valvonnan, esimerkiksi Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrollen (BAFA) tai Bundesnetzagenturin valvonnan, alaisia.

Kanne 2.5.2014 – Michelin Reifenwerke v. komissio

(Asia T-301/14)

(2014/C 223/52)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Michelin Reifenwerke AG & Co. KGaA (Karlsruhe, Saksa) (edustajat: asianajajat T. Volz, M. Ringel, B. Wißmann, M. Püstow, C. Oehme ja T. Wielsch)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan SEUT 108 artiklan 2 kohdan mukaisen muodollisen tutkintamenettelyn aloittamisesta Saksan liittotasavaltaa vastaan 18.12.2013 annetun Euroopan komission päätöksen, joka koskee valtiontukea SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön tukeminen ja uusiutuvan energian käyttöä tukevan lisämaksun alentaminen paljon energiaa käyttävien yritysten osalta, siltä osin kuin se koskee uusiutuvan energian käyttöä tukevan lisämaksun rajoittamista paljon energiaa käyttävien yritysten osalta
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste: yritystä ei ole suosittu SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla

- Kantaja väittää, ettei uusiutuvan energian ensisijaisuudesta annetussa laissa (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien) säädettyä uusiutuvan energian käyttöä tukevan lisämaksun rajoittamista paljon energiaa käyttävien yritysten osalta ole pidettävä SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna valtiontukena. Tässä kohtaa kantaja esittää, ettei paljon sähköä käyttäviä yrityksiä suosita kyseisellä järjestelyllä. Erityisessä tasausjärjestelyssä on ennenminkin kyse niiden poikkeuksellisten kustannusten tasauksesta, joita erityisesti kantajalle ja sitä vastaaville yrityksille aiheutuu uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön tukemisen yhteydessä, ja se edistää paljon sähköä käyttävien yritysten kilpailukyvyä, jota EEG-lisämaksu vahingoittaisi ensisijaisesti ja merkittävästi, palauttamista.

2. Toinen kanneperuste: kyseessä ei ole SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu valtion varoista myönnetty tuki

- Kantaja väittää lisäksi, ettei erityinen tasausjärjestely ole ”valtion myöntämä taikka valtion varoista” myönnetty toimenpide. Tässä yhteydessä kantaja väittää, ettei EEG-lisämaksu ole osa valtion varoja ja ettei näin ollen myöskään näistä varoista luopuminen erityisellä tasausjärjestelyllä voi muodostaa valtion varoista myönnettyä toimenpidettä.
- EEG-lisämaksua ei peri, hallinnoi tai edes jaa valtio tai valtion nimeämä tai perustama julkinen tai yksityinen laitos. Ennemmin EEG-lisämaksun voivat kantaa suoraan siirtoverkonhaltijat vastaavan siviilioikeudellisen vaatimuksen perusteella. EEG-lisämaksu ei koidu valtion talousarvion eduksi, mistä seuraa, ettei erityinen tasausjärjestely millään tavalla välillisesti tai välittömästi vähennä valtion tuloja.
- EEG-varat eivät myöskään ole valtiollisten tahojen käytettävissä. Sitä paitsi EEG-varat eivät ole minkäänlaisen julkisen valvonnan, esimerkiksi Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrollen (BAFA) tai Bundesnetzagenturin valvonnan, alaisia.

Kanne 29.4.2014 – Buderus Guss v. komissio

(Asia T-302/14)

(2014/C 223/53)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Buderus Guss GmbH (Breidenbach, Saksa) (edustajat: asianajajat D. Greinacher, J. Martin ja B. Scholtka)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan SEUT 263 artiklan ensimmäisen kohdan nojalla sen muodollisen tutkintamenettelyn, joka liittyy valtiontukeen SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Uusiutuvista energialähteistä ja kaivoskaasusta uusiutuvan energian ensisijaisuudesta annetun lain (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien, jäljempänä EEG) mukaisesti tuotetun sähkön tukeminen ja uusiutuvan energian käyttöä tukevan lisämaksun alentaminen paljon energiaa käyttävien yritysten osalta, aloittamisesta Saksan liittotasavaltaa vastaan 18.12.2013 annetun Euroopan komission päätöksen, joka julkaistiin Euroopan unionin virallisessa lehdessä 7.2.2014 (C 37, s. 73), siltä osin kuin komissio luokittelee EEG:n 40 ja 41 §:ssä säädetyn erityisen tasausjärjestelyn SEUT 107 artiklassa tarkoitetuksi valtiontueksi
- velvoittamaan komission korvaamaan unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 3 kohdan nojalla välttämättömät oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste: SEUT 107 artiklan rikkominen

Kantaja vetoaa siihen, että komissio on luokitellut uusiutuvien energialähteiden tukemisen lisämaksujärjestelmällä sekä erityisen tasausjärjestelyn EEG-lisämaksujen rajoittamiseksi virheellisesti tueksi, eikä sen näin ollen olisi pitänyt aloittaa kyseistä muodollista tutkintamenettelyä.

- Tässä yhteydessä kantaja esittää, että komissio teki ilmeisen arviointivirheen arvioidessaan alustavasti kysymystä siitä, onko erityisessä tasausjärjestelyssä kyse tuesta, koska poikkeussääntelynä EEG-lisämaksusta erityisestä tasausjärjestelystä ei seuraa mitään sellaista etua, jota sähköä paljon käyttävät yritykset eivät olisi saaneet tavanomaisten markkinaolosuhteiden vallitessa.

- Lisäksi kantaja esittää, että kyse ei ole valtion varoista myönnetystä tuesta. Kun tulot EEG-lisämaksusta eivät alkujaankaan ole valtion varoja, myöskään sähköä paljon käyttäviä yrityksiä koskeva poikkeussäätely ei voi koskea valtion varoja.
- Lisäksi kantaja vetoaa siihen, ettei erityinen tasausjärjestely myöskään vääristä kilpailua. Se tuottaa korkeintaan ne kilpailuolosuhteet, jotka vallitsisivat, jos EEG-lisämaksuja ei olisi.

2. Toinen kanneperuste: luottamuksensuojan periaatteen loukkaaminen

Kantaja vetoaa siihen, että tekemällään päätöksellä komissio loukkasi lisäksi luottamuksensuojan periaatetta. Saksan uusiutuvien energialähteiden tukemista koskevan sääntelyn osalta on jo suoritettu perusteellinen valtiontuki oikeudellinen arviointi. Tämän arvioinnin yhteydessä komissio on tullut vuonna 2002 siihen tulokseen, ettei sääntelyyn liity valtion varojen siirtämistä. Kun verrattuna tuolloiseen sääntelyyn vuoden 2012 EEG:hen ei tältä osin sisälly olennaisia muutoksia, ei asianomaisten taloudellisten toimijoiden ole voitu edellyttää ennakoineen uuden arvioinnin mahdollisuutta, vaan heillä on ollut oikeus luottaa järjestelyn pysyvyyteen.

3. Kolmas kanneperuste: Harkintavallan väärinkäyttö

Lopuksi kantajan näkemys on, että komissio on käyttänyt väärin sille SEUT 107 ja SEUT 108 artiklassa määrättyä harkintavaltaa. Muodollisen tutkintamenettelyn aloittamisella komissio tavoittelee ensisijaisesti uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön tukemisen periaatteellista harmonisointia. Tämä perustavoite ilmenee myös uudesta ehdotuksesta energia- ja ympäristöalan valtiontukea koskeviksi suuntaviivoiksi, joissa komissio antaa ensimmäisen kerran yksityiskohtaisia sääntöjä uusiutuvien energialähteiden tukemisesta. Harmonisoidakseen lainsäädäntöä komission täytyisi kuitenkin käyttää harmonisointiin tarkoitettua lainsäädännön lähentämistä koskevaa menettelyä SEUT 116 ja SEUT 117 artiklan mukaisesti.

Kanne 29.4.2014 – Polyblend v. komissio

(Asia T-303/14)

(2014/C 223/54)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Polyblend GmbH (Bad Sobernheim, Saksa) (edustajat: asianajajat D. Greinacher, J. Martin ja B. Scholtka)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan SEUT 263 artiklan ensimmäisen kohdan nojalla sen muodollisen tutkintamenettelyn, joka liittyy valtiontukeen SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Uusiutuvista energialähteistä ja kaivoskaasusta uusiutuvan energian ensisijaisuudesta annetun lain (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien, jäljempänä EEG) mukaisesti tuotetun sähkön tukeminen ja uusiutuvan energian käyttöä tukevan lisämaksun alentaminen paljon energiaa käyttävien yritysten osalta, aloittamisesta Saksan liittotasavaltaa vastaan 18.12.2013 annetun Euroopan komission päätöksen, joka julkaistiin Euroopan unionin virallisessa lehdessä 7.2.2014 (C 37, s. 73), siltä osin kuin komissio luokittelee EEG:n 40 ja 41 §:ssä säädetyn erityisen tasausjärjestelyn SEUT 107 artiklassa tarkoitetuksi valtiontueksi
- velvoittamaan komission korvaamaan unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 3 kohdan nojalla välttämättömät oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste: SEUT 107 artiklan rikkominen

Kantaja vetoaa siihen, että komissio on luokitellut uusiutuvien energialähteiden tukemisen lisämaksujärjestelmällä sekä erityisen tasausjärjestelyn EEG-lisämaksujen rajoittamiseksi virheellisesti tueksi, eikä sen näin ollen olisi pitänyt aloittaa kyseistä muodollista tutkintamenettelyä.

- Tässä yhteydessä kantaja esittää, että komissio teki ilmeisen arviointivirheen arvioidessaan alustavasti kysymystä siitä, onko erityisessä tasausjärjestelyssä kyse tuesta, koska poikkeussääntelynä EEG-lisämaksusta erityisestä tasausjärjestelystä ei seuraa mitään sellaista etua, jota sähköä paljon käyttävät yritykset eivät olisi saaneet tavanomaisten markkinaolosuhteiden vallitessa.
- Lisäksi kantaja esittää, että kyse ei ole valtion varoista myönnetystä tuesta. Kun tulot EEG-lisämaksusta eivät alkujaankaan ole valtion varoja, myöskään sähköä paljon käyttäviä yrityksiä koskeva poikkeussääntely ei voi koskea valtion varoja.
- Lisäksi kantaja vetoaa siihen, ettei erityinen tasausjärjestely myöskään vääristä kilpailua. Se tuottaa korkeintaan ne kilpailuolosuhteet, jotka vallitsisivat, jos EEG-lisämaksuja ei olisi.

2. Toinen kanneperuste: luottamuksensuojan periaatteen loukkaaminen

Kantaja vetoaa siihen, että tekemällään päätöksellä komissio loukkasi lisäksi luottamuksensuojan periaatetta. Saksan uusiutuvien energialähteiden tukemista koskevan sääntelyn osalta on jo suoritettu perusteellinen valtioneuvosto-oikeudellinen arviointi. Tämän arvioinnin yhteydessä komissio on tullut vuonna 2002 siihen tulokseen, ettei sääntelyyn liity valtion varojen siirtämistä. Kun verrattuna tuolloiseen sääntelyyn vuoden 2012 EEG:hen ei tältä osin sisälly olennaisia muutoksia, ei asianomaisten taloudellisten toimijoiden ole voitu edellyttää ennakoineen uuden arvioinnin mahdollisuutta, vaan heillä on ollut oikeus luottaa järjestelyn pysyvyyteen.

3. Kolmas kanneperuste: Harkintavallan väärinkäyttö

Lopuksi kantajan näkemys on, että komissio on käyttänyt väärin sille SEUT 107 ja SEUT 108 artiklassa määrättyä harkintavaltaa. Muodollisen tutkintamenettelyn aloittamisella komissio tavoittelee ensisijaisesti uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön tukemisen periaatteellista harmonisointia. Tämä perustavoite ilmenee myös uudesta ehdotuksesta energia- ja ympäristöalan valtioneuvosto-oikeudellista harmonisointia. Tämä perustavoite ilmenee myös uudesta kerran yksityiskohtaisia sääntöjä uusiutuvien energialähteiden tukemisesta. Harmonisoidakseen lainsäädäntöä komission täytyisi kuitenkin käyttää harmonisointiin tarkoitettua lainsäädännön lähentämistä koskevaa menettelyä SEUT 116 ja SEUT 117 artiklan mukaisesti.

Kanne 29.4.2014 – Sun Alloys Europe v. komissio

(Asia T-304/14)

(2014/C 223/55)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Sun Alloys Europe GmbH (Bad Sobernheim, Saksa) (edustajat: asianajajat D. Greinacher, J. Martin ja B. Scholtka)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan SEUT 263 artiklan ensimmäisen kohdan nojalla sen muodollisen tutkintamenettelyn, joka liittyy valtiontukeen SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Uusiutuvista energialähteistä ja kaivoskaasusta uusiutuvan energian ensisijaisuudesta annetun lain (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien, jäljempänä EEG) mukaisesti tuotetun sähkön tukeminen ja uusiutuvan energian käyttöä tukevan lisämaksun alentaminen paljon energiaa käyttävien yritysten osalta, aloittamisesta Saksan liittotasavaltaa vastaan 18.12.2013 annetun Euroopan komission päätöksen, joka julkaistiin Euroopan unionin virallisessa lehdessä 7.2.2014 (C 37, s. 73), siltä osin kuin komissio luokittelee EEG:n 40 ja 41 §:ssä säädetyn erityisen tasausjärjestelyn SEUT 107 artiklassa tarkoitetuksi valtiontueksi
- velvoittamaan komission korvaamaan unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 3 kohdan nojalla välttämättömät oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste: SEUT 107 artiklan rikkominen

Kantaja vetoaa siihen, että komissio on luokitellut uusiutuvien energialähteiden tukemisen lisämaksujärjestelmällä sekä erityisen tasausjärjestelyn EEG-lisämaksujen rajoittamiseksi virheellisesti tueksi, eikä sen näin ollen olisi pitänyt aloittaa kyseistä muodollista tutkintamenettelyä.

- Tässä yhteydessä kantaja esittää, että komissio teki ilmeisen arviointivirheen arvioidessaan alustavasti kysymystä siitä, onko erityisessä tasausjärjestelyssä kyse tuesta, koska poikkeussääntelynä EEG-lisämaksusta erityisestä tasausjärjestelystä ei seuraa mitään sellaista etua, jota sähköä paljon käyttävät yritykset eivät olisi saaneet tavanomaisten markkinaolosuhteiden vallitessa.
- Lisäksi kantaja esittää, että kyse ei ole valtion varoista myönnetystä tuesta. Kun tulot EEG-lisämaksusta eivät alkujaankaan ole valtion varoja, myöskään sähköä paljon käyttäviä yrityksiä koskeva poikkeussääntely ei voi koskea valtion varoja.
- Lisäksi kantaja vetoaa siihen, ettei erityinen tasausjärjestely myöskään vääristä kilpailua. Se tuottaa korkeintaan ne kilpailuolosuhteet, jotka vallitsisivat, jos EEG-lisämaksuja ei olisi.

2. Toinen kanneperuste: luottamuksensuojan periaatteen loukkaaminen

Kantaja vetoaa siihen, että tekemällään päätöksellä komissio loukkasi lisäksi luottamuksensuojan periaatetta. Saksan uusiutuvien energialähteiden tukemista koskevan sääntelyn osalta on jo suoritettu perusteellinen valtiontuki oikeudellinen arviointi. Tämän arvioinnin yhteydessä komissio on tullut vuonna 2002 siihen tulokseen, ettei sääntelyyn liity valtion varojen siirtämistä. Kun verrattuna tuolloiseen sääntelyyn vuoden 2012 EEG:hen ei tältä osin sisälly olennaisia muutoksia, ei asianomaisten taloudellisten toimijoiden ole voitu edellyttää ennakoineen uuden arvioinnin mahdollisuutta, vaan heillä on ollut oikeus luottaa järjestelyn pysyvyyteen.

3. Kolmas kanneperuste: Harkintavallan väärinkäyttö

Lopuksi kantajan näkemys on, että komissio on käyttänyt väärin sille SEUT 107 ja SEUT 108 artiklassa määrättyä harkintavaltaa. Muodollisen tutkintamenettelyn aloittamisella komissio tavoittelee ensisijaisesti uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön tukemisen periaatteellista harmonisointia. Tämä perustavoite ilmenee myös uudesta ehdotuksesta energia- ja ympäristöalan valtiontukea koskeviksi suuntaviivoiksi, joissa komissio antaa ensimmäisen kerran yksityiskohtaisia sääntöjä uusiutuvien energialähteiden tukemisesta. Harmonisoidakseen lainsäädäntöä komission täytyisi kuitenkin käyttää harmonisointiin tarkoitettua lainsäädännön lähentämistä koskevaa menettelyä SEUT 116 ja SEUT 117 artiklan mukaisesti.

Kanne 29.4.2014 – Vestolit v. komissio

(Asia T-305/14)

(2014/C 223/56)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Vestolit GmbH (Marl, Saksa) (edustajat: asianajajat D. Greinacher, J. Martin ja B. Scholtka)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan SEUT 263 artiklan ensimmäisen kohdan nojalla sen muodollisen tutkintamenettelyn, joka liittyy valtiontukeen SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Uusiutuvista energialähteistä ja kaivoskaasusta uusiutuvan energian ensisijaisuudesta annetun lain (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien, jäljempänä EEG) mukaisesti tuotetun sähkön tukeminen ja uusiutuvan energian käyttöä tukevan lisämaksun alentaminen paljon energiaa käyttävien yritysten osalta, aloittamisesta Saksan liittotasavaltaa vastaan 18.12.2013 annetun Euroopan komission päätöksen, joka julkaistiin Euroopan unionin virallisessa lehdessä 7.2.2014 (C 37, s. 73), siltä osin kuin komissio luokittelee EEG:n 40 ja 41 §:ssä säädetyn erityisen tasausjärjestelyn SEUT 107 artiklassa tarkoitetuksi valtiontueksi
- velvoittamaan komission korvaamaan unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 3 kohdan nojalla välttämättömät oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste: SEUT 107 artiklan rikkominen

Kantaja vetoaa siihen, että komissio on luokitellut uusiutuvien energialähteiden tukemisen lisämaksujärjestelmällä sekä erityisen tasausjärjestelyn EEG-lisämaksujen rajoittamiseksi virheellisesti tueksi, eikä sen näin ollen olisi pitänyt aloittaa kyseistä muodollista tutkintamenettelyä.

- Tässä yhteydessä kantaja esittää, että komissio teki ilmeisen arviointivirheen arvioidessaan alustavasti kysymystä siitä, onko erityisessä tasausjärjestelyssä kyse tuesta, koska poikkeussääntelynä EEG-lisämaksusta erityisestä tasausjärjestelystä ei seuraa mitään sellaista etua, jota sähköä paljon käyttävät yritykset eivät olisi saaneet tavanomaisten markkinaolosuhteiden vallitessa.
- Lisäksi kantaja esittää, että kyse ei ole valtion varoista myönnetystä tuesta. Kun tulot EEG-lisämaksusta eivät alkujaankaan ole valtion varoja, myöskään sähköä paljon käyttäviä yrityksiä koskeva poikkeussääntely ei voi koskea valtion varoja.
- Lisäksi kantaja vetoaa siihen, ettei erityinen tasausjärjestely myöskään vääristä kilpailua. Se tuottaa korkeintaan ne kilpailuolosuhteet, jotka vallitsisivat, jos EEG-lisämaksuja ei olisi.

2. Toinen kanneperuste: luottamuksensuojan periaatteen loukkaaminen

Kantaja vetoaa siihen, että tekemällään päätöksellä komissio loukkasi lisäksi luottamuksensuojan periaatetta. Saksan uusiutuvien energialähteiden tukemista koskevan sääntelyn osalta on jo suoritettu perusteellinen valtiontuki oikeudellinen arviointi. Tämän arvioinnin yhteydessä komissio on tullut vuonna 2002 siihen tulokseen, ettei sääntelyyn liity valtion varojen siirtämistä. Kun verrattuna tuolloiseen sääntelyyn vuoden 2012 EEG:hen ei tältä osin sisälly olennaisia muutoksia, ei asianomaisten taloudellisten toimijoiden ole voitu edellyttää ennakoineen uuden arvioinnin mahdollisuutta, vaan heillä on ollut oikeus luottaa järjestelyn pysyvyyteen.

3. Kolmas kanneperuste: Harkintavallan väärinkäyttö

Lopuksi kantajan näkemys on, että komissio on käyttänyt väärin sille SEUT 107 ja SEUT 108 artiklassa määrättyä harkintavaltaa. Muodollisen tutkintamenettelyn aloittamisella komissio tavoittelee ensisijaisesti uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön tukemisen periaatteellista harmonisointia. Tämä perustavoite ilmenee myös uudesta ehdotuksesta energia- ja ympäristöalan valtioneutukea koskeviksi suuntaviivoiksi, joissa komissio antaa ensimmäisen kerran yksityiskohtaisia sääntöjä uusiutuvien energialähteiden tukemisesta. Harmonisoidakseen lainsäädäntöä komission täytyisi kuitenkin käyttää harmonisointiin tarkoitettua lainsäädännön lähentämistä koskevaa menettelyä SEUT 116 ja SEUT 117 artiklan mukaisesti.

Kanne 30.4.2014 – Polymer-Chemie v. komissio

(Asia T-306/14)

(2014/C 223/57)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Polymer-Chemie GmbH (Sobernheim, Saksa) (edustajat: asianajajat D. Greinacher, J. Martin ja B. Scholtka)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan SEUT 263 artiklan ensimmäisen kohdan nojalla sen muodollisen tutkintamenettelyn, joka liittyy valtioneutukeen SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Uusiutuvista energialähteistä ja kaivoskaasusta uusiutuvan energian ensisijaisuudesta annetun lain (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien, jäljempänä EEG) mukaisesti tuotetun sähkön tukeminen ja uusiutuvan energian käyttöä tukevan lisämaksun alentaminen paljon energiaa käyttävien yritysten osalta, aloittamisesta Saksan liittotasavaltaa vastaan 18.12.2013 annetun Euroopan komission päätöksen, joka julkaistiin Euroopan unionin virallisessa lehdessä 7.2.2014 (C 37, s. 73), siltä osin kuin komissio luokittelee EEG:n 40 ja 41 §:ssä säädetyn erityisen tasausjärjestelyn SEUT 107 artiklassa tarkoitetuksi valtioneutukea
- velvoittamaan komission korvaamaan unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 3 kohdan nojalla välttämättömät oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste: SEUT 107 artiklan rikkominen

Kantaja vetoaa siihen, että komissio on luokitellut uusiutuvien energialähteiden tukemisen lisämaksujärjestelmällä sekä erityisen tasausjärjestelyn EEG-lisämaksujen rajoittamiseksi virheellisesti tueksi, eikä sen näin ollen olisi pitänyt aloittaa kyseistä muodollista tutkintamenettelyä.

- Tässä yhteydessä kantaja esittää, että komissio teki ilmeisen arviointivirheen arvioidessaan alustavasti kysymystä siitä, onko erityisessä tasausjärjestelyssä kyse tuesta, koska poikkeussääntelynä EEG-lisämaksusta erityisestä tasausjärjestelystä ei seuraa mitään sellaista etua, jota sähköä paljon käyttävät yritykset eivät olisi saaneet tavanomaisten markkinaolosuhteiden vallitessa.
- Lisäksi kantaja esittää, että kyse ei ole valtion varoista myönnetystä tuesta. Kun tulot EEG-lisämaksusta eivät alkujaankaan ole valtion varoja, myöskään sähköä paljon käyttäviä yrityksiä koskeva poikkeussääntely ei voi koskea valtion varoja.
- Lisäksi kantaja vetoaa siihen, ettei erityinen tasausjärjestely myöskään vääristä kilpailua. Se tuottaa korkeintaan ne kilpailuolosuhteet, jotka vallitsisivat, jos EEG-lisämaksuja ei olisi.

2. Toinen kanneperuste: luottamuksensuojan periaatteen loukkaaminen

Kantaja vetoaa siihen, että tekemällään päätöksellä komissio loukkasi lisäksi luottamuksensuojan periaatetta. Saksan uusiutuvien energialähteiden tukemista koskevan sääntelyn osalta on jo suoritettu perusteellinen valtioneuvoston oikeudellinen arviointi. Tämän arvioinnin yhteydessä komissio on tullut vuonna 2002 siihen tulokseen, ettei sääntelyyn liity valtion varojen siirtämistä. Kun verrattuna tuolloiseen sääntelyyn vuoden 2012 EEG:hen ei tältä osin sisälly olennaisia muutoksia, ei asianomaisten taloudellisten toimijoiden ole voitu edellyttää ennakoineen uuden arvioinnin mahdollisuutta, vaan heillä on ollut oikeus luottaa järjestelyn pysyvyyteen.

3. Kolmas kanneperuste: Harkintavallan väärinkäyttö

Lopuksi kantajan näkemys on, että komissio on käyttänyt väärin sille SEUT 107 ja SEUT 108 artiklassa määrättyä harkintavaltaa. Muodollisen tutkintamenettelyn aloittamisella komissio tavoittelee ensisijaisesti uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön tukemisen periaatteellista harmonisointia. Tämä perustavoite ilmenee myös uudesta ehdotuksesta energia- ja ympäristöalan valtioneuvoston tukemiseksi suuntaviivoiksi, joissa komissio antaa ensimmäisen kerran yksityiskohtaisia sääntöjä uusiutuvien energialähteiden tukemisesta. Harmonisoidakseen lainsäädäntöä komission täytyisi kuitenkin käyttää harmonisointiin tarkoitettua lainsäädännön lähentämistä koskevaa menettelyä SEUT 116 ja SEUT 117 artiklan mukaisesti.

Kanne 30.4.2014 – TechnoCompound v. komissio

(Asia T-307/14)

(2014/C 223/58)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: TechnoCompound GmbH (Bad Sobernheim, Saksa) (edustajat: asianajajat D. Greinacher, J. Martin ja B. Scholtka)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan SEUT 263 artiklan ensimmäisen kohdan nojalla sen muodollisen tutkintamenettelyn, joka liittyy valtioneuvoston SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Uusiutuvista energialähteistä ja kaivoskaasusta uusiutuvan energian ensisijaisuudesta annetun lain (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien, jäljempänä EEG) mukaisesti tuotetun sähkön tukeminen ja uusiutuvan energian käyttöä tukevan lisämaksun alentaminen paljon energiaa käyttävien yritysten osalta, aloittamisesta Saksan liittotasavaltaa vastaan 18.12.2013 annetun Euroopan komission päätöksen, joka julkaistiin Euroopan unionin virallisessa lehdessä 7.2.2014 (C 37, s. 73), siltä osin kuin komissio luokittelee EEG:n 40 ja 41 §:ssä säädetyn erityisen tasausjärjestelyn SEUT 107 artiklassa tarkoitetuksi valtioneuvoston tukemiseksi
- velvoittamaan komission korvaamaan unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 3 kohdan nojalla välttämättömät oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste: SEUT 107 artiklan rikkominen

Kantaja vetoaa siihen, että komissio on luokitellut uusiutuvien energialähteiden tukemisen lisämaksujärjestelmällä sekä erityisen tasausjärjestelyn EEG-lisämaksujen rajoittamiseksi virheellisesti tueksi, eikä sen näin ollen olisi pitänyt aloittaa kyseistä muodollista tutkintamenettelyä.

- Tässä yhteydessä kantaja esittää, että komissio teki ilmeisen arviointivirheen arvioidessaan alustavasti kysymystä siitä, onko erityisessä tasausjärjestelyssä kyse tuesta, koska poikkeussääntelynä EEG-lisämaksusta erityisestä tasausjärjestelystä ei seuraa mitään sellaista etua, jota sähköä paljon käyttävät yritykset eivät olisi saaneet tavanomaisten markkinaolosuhteiden vallitessa.

- Lisäksi kantaja esittää, että kyse ei ole valtion varoista myönnetystä tuesta. Kun tulot EEG-lisämaksusta eivät alkujaankaan ole valtion varoja, myöskään sähköä paljon käyttäviä yrityksiä koskeva poikkeussääntely ei voi koskea valtion varoja.
- Lisäksi kantaja vetoaa siihen, ettei erityinen tasausjärjestely myöskään vääristä kilpailua. Se tuottaa korkeintaan ne kilpailuolosuhteet, jotka vallitsisivat, jos EEG-lisämaksuja ei olisi.

2. Toinen kanneperuste: luottamuksensuojan periaatteen loukkaaminen

Kantaja vetoaa siihen, että tekemällään päätöksellä komissio loukkasi lisäksi luottamuksensuojan periaatetta. Saksan uusiutuvien energialähteiden tukemista koskevan sääntelyn osalta on jo suoritettu perusteellinen valtiontuki oikeudellinen arviointi. Tämän arvioinnin yhteydessä komissio on tullut vuonna 2002 siihen tulokseen, ettei sääntelyyn liity valtion varojen siirtämistä. Kun verrattuna tuolloiseen sääntelyyn vuoden 2012 EEG:hen ei tältä osin sisälly olennaisia muutoksia, ei asianomaisten taloudellisten toimijoiden ole voitu edellyttää ennakoineen uuden arvioinnin mahdollisuutta, vaan heillä on ollut oikeus luottaa järjestelyn pysyvyyteen.

3. Kolmas kanneperuste: Harkintavallan väärinkäyttö

Lopuksi kantajan näkemys on, että komissio on käyttänyt väärin sille SEUT 107 ja SEUT 108 artiklassa määrättyä harkintavaltaa. Muodollisen tutkintamenettelyn aloittamisella komissio tavoittelee ensisijaisesti uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön tukemisen periaatteellista harmonisointia. Tämä perustavoite ilmenee myös uudesta ehdotuksesta energia- ja ympäristöalan valtiontukea koskeviksi suuntaviivoiksi, joissa komissio antaa ensimmäisen kerran yksityiskohtaisia sääntöjä uusiutuvien energialähteiden tukemisesta. Harmonisoidakseen lainsäädäntöä komission täytyisi kuitenkin käyttää harmonisointiin tarkoitettua lainsäädännön lähentämistä koskevaa menettelyä SEUT 116 ja SEUT 117 artiklan mukaisesti.

Kanne 30.4.2014 – Neue Halberg-Guss v. komissio

(Asia T-308/14)

(2014/C 223/59)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Neue Halberg-Guss GmbH (Saarbrücken, Saksa) (edustajat: asianajajat D. Greinacher, J. Martin ja B. Scholtka)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan SEUT 263 artiklan ensimmäisen kohdan nojalla sen muodollisen tutkintamenettelyn, joka liittyy valtiontukeen SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Uusiutuvista energialähteistä ja kaivoskaasusta uusiutuvan energian ensisijaisuudesta annetun lain (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien, jäljempänä EEG) mukaisesti tuotetun sähkön tukeminen ja uusiutuvan energian käyttöä tukevan lisämaksun alentaminen paljon energiaa käyttävien yritysten osalta, aloittamisesta Saksan liittotasavaltaa vastaan 18.12.2013 annetun Euroopan komission päätöksen, joka julkaistiin Euroopan unionin virallisessa lehdessä 7.2.2014 (C 37, s. 73), siltä osin kuin komissio luokittelee EEG:n 40 ja 41 §:ssä säädetyn erityisen tasausjärjestelyn SEUT 107 artiklassa tarkoitetuksi valtiontueksi
- velvoittamaan komission korvaamaan unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 3 kohdan nojalla välttämättömät oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste: SEUT 107 artiklan rikkominen

Kantaja vetoaa siihen, että komissio on luokitellut uusiutuvien energialähteiden tukemisen lisämaksujärjestelmällä sekä erityisen tasausjärjestelyn EEG-lisämaksujen rajoittamiseksi virheellisesti tueksi, eikä sen näin ollen olisi pitänyt aloittaa kyseistä muodollista tutkintamenettelyä.

- Tässä yhteydessä kantaja esittää, että komissio teki ilmeisen arviointivirheen arvioidessaan alustavasti kysymystä siitä, onko erityisessä tasausjärjestelyssä kyse tuesta, koska poikkeussäätelynä EEG-lisämaksusta erityisestä tasausjärjestelystä ei seuraa mitään sellaista etua, jota sähköä paljon käyttävät yritykset eivät olisi saaneet tavanomaisten markkinaolosuhteiden vallitessa.
- Lisäksi kantaja esittää, että kyse ei ole valtion varoista myönnetystä tuesta. Kun tulot EEG-lisämaksusta eivät alkujaankaan ole valtion varoja, myöskään sähköä paljon käyttäviä yrityksiä koskeva poikkeussäätely ei voi koskea valtion varoja.
- Lisäksi kantaja vetoaa siihen, ettei erityinen tasausjärjestely myöskään vääristä kilpailua. Se tuottaa korkeintaan ne kilpailuolosuhteet, jotka vallitsisivat, jos EEG-lisämaksuja ei olisi.

2. Toinen kanneperuste: luottamuksensuojan periaatteen loukkaaminen

Kantaja vetoaa siihen, että tekemällään päätöksellä komissio loukkasi lisäksi luottamuksensuojan periaatetta. Saksan uusiutuvien energialähteiden tukemista koskevan sääntelyn osalta on jo suoritettu perusteellinen valtioneuvoston oikeudellinen arviointi. Tämän arvioinnin yhteydessä komissio on tullut vuonna 2002 siihen tulokseen, ettei sääntelyyn liity valtion varojen siirtämistä. Kun verrattuna tuolloiseen sääntelyyn vuoden 2012 EEG:hen ei tältä osin sisälly olennaisia muutoksia, ei asianomaisten taloudellisten toimijoiden ole voitu edellyttää ennakoineen uuden arvioinnin mahdollisuutta, vaan heillä on ollut oikeus luottaa järjestelyn pysyvyyteen.

3. Kolmas kanneperuste: Harkintavallan väärinkäyttö

Lopuksi kantajan näkemys on, että komissio on käyttänyt väärin sille SEUT 107 ja SEUT 108 artiklassa määrättyä harkintavaltaa. Muodollisen tutkintamenettelyn aloittamisella komissio tavoittelee ensisijaisesti uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön tukemisen periaatteellista harmonisointia. Tämä perustavoite ilmenee myös uudesta ehdotuksesta energia- ja ympäristöalan valtioneuvoston tukemiseksi suuntaviivoiksi, joissa komissio antaa ensimmäisen kerran yksityiskohtaisia sääntöjä uusiutuvien energialähteiden tukemisesta. Harmonisoidakseen lainsäädäntöä komission täytyisi kuitenkin käyttää harmonisointiin tarkoitettua lainsäädännön lähentämistä koskevaa menettelyä SEUT 116 ja SEUT 117 artiklan mukaisesti.

Kanne 30.4.2014 – Mat Foundries Europe v. komissio

(Asia T-309/14)

(2014/C 223/60)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Mat Foundries Europe GmbH (Neunkirchen, Saksa) (edustajat: asianajajat D. Greinacher, J. Martin ja B. Scholtka)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan SEUT 263 artiklan ensimmäisen kohdan nojalla sen muodollisen tutkintamenettelyn, joka liittyy valtioneuvoston SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Uusiutuvista energialähteistä ja kaivoskaasusta uusiutuvan energian ensisijaisuudesta annetun lain (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien, jäljempänä EEG) mukaisesti tuotetun sähkön tukeminen ja uusiutuvan energian käyttöä tukevan lisämaksun alentaminen paljon energiaa käyttävien yritysten osalta, aloittamisesta Saksan liittotasavaltaa vastaan 18.12.2013 annetun Euroopan komission päätöksen, joka julkaistiin Euroopan unionin virallisessa lehdessä 7.2.2014 (C 37, s. 73), siltä osin kuin komissio luokittelee EEG:n 40 ja 41 §:ssä säädetyn erityisen tasausjärjestelyn SEUT 107 artiklassa tarkoitetuksi valtioneuvoston tukemiseksi
- velvoittamaan komission korvaamaan unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 3 kohdan nojalla välttämättömät oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste: SEUT 107 artiklan rikkominen

Kantaja vetoaa siihen, että komissio on luokitellut uusiutuvien energialähteiden tukemisen lisämaksujärjestelmällä sekä erityisen tasausjärjestelyn EEG-lisämaksujen rajoittamiseksi virheellisesti tueksi, eikä sen näin ollen olisi pitänyt aloittaa kyseistä muodollista tutkintamenettelyä.

- Tässä yhteydessä kantaja esittää, että komissio teki ilmeisen arviointivirheen arvioidessaan alustavasti kysymystä siitä, onko erityisessä tasausjärjestelyssä kyse tuesta, koska poikkeussäntelynä EEG-lisämaksusta erityisestä tasausjärjestelystä ei seuraa mitään sellaista etua, jota sähköä paljon käyttävät yritykset eivät olisi saaneet tavanomaisten markkinaolosuhteiden vallitessa.
- Lisäksi kantaja esittää, että kyse ei ole valtion varoista myönnetystä tuesta. Kun tulot EEG-lisämaksusta eivät alkujaankaan ole valtion varoja, myöskään sähköä paljon käyttäviä yrityksiä koskeva poikkeussäntely ei voi koskea valtion varoja.
- Lisäksi kantaja vetoaa siihen, ettei erityinen tasausjärjestely myöskään vääristä kilpailua. Se tuottaa korkeintaan ne kilpailuolosuhteet, jotka vallitsisivat, jos EEG-lisämaksuja ei olisi.

2. Toinen kanneperuste: luottamuksensuojan periaatteen loukkaaminen

Kantaja vetoaa siihen, että tekemällään päätöksellä komissio loukkasi lisäksi luottamuksensuojan periaatetta. Saksan uusiutuvien energialähteiden tukemista koskevan sääntelyn osalta on jo suoritettu perusteellinen valtioneuvoston oikeudellinen arviointi. Tämän arvioinnin yhteydessä komissio on tullut vuonna 2002 siihen tulokseen, ettei sääntelyyn liity valtion varojen siirtämistä. Kun verrattuna tuolloiseen sääntelyyn vuoden 2012 EEG:hen ei tältä osin sisälly olennaisia muutoksia, ei asianomaisten taloudellisten toimijoiden ole voitu edellyttää ennakoineen uuden arvioinnin mahdollisuutta, vaan heillä on ollut oikeus luottaa järjestelyn pysyvyyteen.

3. Kolmas kanneperuste: Harkintavallan väärinkäyttö

Lopuksi kantajan näkemys on, että komissio on käyttänyt väärin sille SEUT 107 ja SEUT 108 artiklassa määrättyä harkintavaltaa. Muodollisen tutkintamenettelyn aloittamisella komissio tavoittelee ensisijaisesti uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön tukemisen periaatteellista harmonisointia. Tämä perustavoite ilmenee myös uudesta ehdotuksesta energia- ja ympäristöalan valtioneuvoston suuntaviivoiksi, joissa komissio antaa ensimmäisen kerran yksityiskohtaisia sääntöjä uusiutuvien energialähteiden tukemisesta. Harmonisoidakseen lainsäädäntöä komission täytyisi kuitenkin käyttää harmonisointiin tarkoitettua lainsäädännön lähentämistä koskevaa menettelyä SEUT 116 ja SEUT 117 artiklan mukaisesti.

Kanne 30.4.2014 – Fritz Winter Eisengießerei v. komissio

(Asia T-310/14)

(2014/C 223/61)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Fritz Winter Eisengießerei GmbH & Co. KG (Stadallendorf, Saksa) (edustajat: asianajajat D. Greinacher, J. Martin ja B. Scholtka)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan SEUT 263 artiklan ensimmäisen kohdan nojalla sen muodollisen tutkintamenettelyn, joka liittyy valtioneuvoston SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Uusiutuvista energialähteistä ja kaivoskaasusta uusiutuvan energian ensisijaisuudesta annetun lain (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien, jäljempänä EEG) mukaisesti tuotetun sähkön tukeminen ja uusiutuvan energian käyttöä tukevan lisämaksun alentaminen paljon energiaa käyttävien yritysten osalta, aloittamisesta Saksan liittotasavaltaa vastaan 18.12.2013 annetun Euroopan komission päätöksen, joka julkaistiin Euroopan unionin virallisessa lehdessä 7.2.2014 (C 37, s. 73), siltä osin kuin komissio luokittelee EEG:n 40 ja 41 §:ssä säädetyn erityisen tasausjärjestelyn SEUT 107 artiklassa tarkoitetuksi valtioneuvoston

- velvoittamaan komission korvaamaan unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 3 kohdan nojalla välttämättömät oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste: SEUT 107 artiklan rikkominen

Kantaja vetoaa siihen, että komissio on luokitellut uusiutuvien energialähteiden tukemisen lisämaksujärjestelmällä sekä erityisen tasausjärjestelyn EEG-lisämaksujen rajoittamiseksi virheellisesti tueksi, eikä sen näin ollen olisi pitänyt aloittaa kyseistä muodollista tutkintamenettelyä.

- Tässä yhteydessä kantaja esittää, että komissio teki ilmeisen arviointivirheen arvioidessaan alustavasti kysymystä siitä, onko erityisessä tasausjärjestelyssä kyse tuesta, koska poikkeussäätelynä EEG-lisämaksusta erityisestä tasausjärjestelystä ei seuraa mitään sellaista etua, jota sähköä paljon käyttävät yritykset eivät olisi saaneet tavanomaisten markkinaolosuhteiden vallitessa.
- Lisäksi kantaja esittää, että kyse ei ole valtion varoista myönnetystä tuesta. Kun tulot EEG-lisämaksusta eivät alkujaankaan ole valtion varoja, myöskään sähköä paljon käyttäviä yrityksiä koskeva poikkeussäätely ei voi koskea valtion varoja.
- Lisäksi kantaja vetoaa siihen, ettei erityinen tasausjärjestely myöskään vääristä kilpailua. Se tuottaa korkeintaan ne kilpailuolosuhteet, jotka vallitsisivat, jos EEG-lisämaksuja ei olisi.

2. Toinen kanneperuste: luottamuksensuojan periaatteen loukkaaminen

Kantaja vetoaa siihen, että tekemällään päätöksellä komissio loukkasi lisäksi luottamuksensuojan periaatetta. Saksan uusiutuvien energialähteiden tukemista koskevan sääntelyn osalta on jo suoritettu perusteellinen valtiontuki oikeudellinen arviointi. Tämän arvioinnin yhteydessä komissio on tullut vuonna 2002 siihen tulokseen, ettei sääntelyyn liity valtion varojen siirtämistä. Kun verrattuna tuolloiseen sääntelyyn vuoden 2012 EEG:hen ei tältä osin sisälly olennaisia muutoksia, ei asianomaisten taloudellisten toimijoiden ole voitu edellyttää ennakoineen uuden arvioinnin mahdollisuutta, vaan heillä on ollut oikeus luottaa järjestelyn pysyvyyteen.

3. Kolmas kanneperuste: Harkintavallan väärinkäyttö

Lopuksi kantajan näkemys on, että komissio on käyttänyt väärin sille SEUT 107 ja SEUT 108 artiklassa määrättyä harkintavaltaa. Muodollisen tutkintamenettelyn aloittamisella komissio tavoittelee ensisijaisesti uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön tukemisen periaatteellista harmonisointia. Tämä perustavoite ilmenee myös uudesta ehdotuksesta energia- ja ympäristöalan valtiontukea koskeviksi suuntaviivoiksi, joissa komissio antaa ensimmäisen kerran yksityiskohtaisia sääntöjä uusiutuvien energialähteiden tukemisesta. Harmonisoidakseen lainsäädäntöä komission täytyisi kuitenkin käyttää harmonisointiin tarkoitettua lainsäädännön lähentämistä koskevaa menettelyä SEUT 116 ja SEUT 117 artiklan mukaisesti.

Kanne 5.5.2014 – Christian Dior Couture v. SMHV (toistuvan kohokuvion malli)

(Asia T-313/14)

(2014/C 223/62)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Christian Dior Couture SA (Pariisi, Ranska) (edustaja: asianajaja M. Sabatier)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston neljännen valituslautakunnan 4.3.2014 tekemän päätöksen asiassa R 459/2013-4 siltä osin kuin siinä hylätään valitus tutkijan päätöksestä, jolla evättiin yhteisön tavaramerkkijärjestelmän mukainen suoja kuviomerkin nro 1 100 187 Euroopan unionin kattavalle kansainväliselle rekisteröinnille luokkiin 9, 14, 18 ja 25 kuuluvia tiettyjä tuotteita varten
- hyväksymään kuviomerkin nro 1 100 187 rekisteröiminen luokkiin 9, 14, 18 ja 25 kuuluvien kaikkien tuotteiden osalta ja toissijaisesti niiden tuotteiden osalta, joiden käyttö on nimenomaisesti näytetty toteen
- velvoittamaan SMHV:n korvaamaan kantajalle SMHV:ssä käydyssä menettelyssä aiheutuneet ja tästä oikeudenkäynnistä aiheutuvat oikeudenkäyntikulut unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan mukaisesti.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Haettu yhteisön tavaramerkki: toistuvan kohokuvion mallia esittävän kuviomerkin Euroopan unionin nimeävä kansainvälinen rekisteröinti luokkiin 9, 14, 18 ja 25 kuuluvia tavaroita varten

Tutkijan päätös: hakemuksen osittainen hylkääminen

Valituslautakunnan ratkaisu: valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 3 kohdan rikkominen.

Kanne 2.5.2014 – Vinnolit v. komissio

(Asia T-318/14)

(2014/C 223/63)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Vinnolit GmbH & Co. KG (Ismaning, Saksa) (edustajat: asianajaja M. Geipel)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan 18.12.2013 annetun Euroopan komission päätöksen asiassa SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) siltä osin kuin se koskee EEG-lisämaksujen alentamista paljon energiaa käyttävien yritysten osalta
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan omat ja kantajan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste: kyse ei ole SEUT 107 artiklan tarkoittamasta tuesta

- Kantaja väittää, että uusiutuvan energian ensisijaisuudesta annetussa laissa (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien, jäljempänä EEG) säädettyjen EEG-lisämaksujen alentamisessa paljon energiaa käyttävien yritysten osalta on kyse yksityisoikeudellisen tasausmekanismin muutoksesta. Sillä ei myönnetä minkäänlaista etua valtion varoista tai valtion valvonnan alaisista varoista.

2. Toinen kanneperuste: kyse ei ole myöskään uudesta tuesta

- Kantaja väittää lisäksi, että EEG-lisämaksujen alentamista paljon sähköä käyttävien yritysten osalta ei ole pidettävä SEUT 108 artiklassa tarkoitettuna uutena tukena, koska Euroopan komissio on aiemmin luokitellut uusiutuvista energialähteistä tuotetun energian tukemisen rahoitusmekanismin Saksan liittotasavallassa valtiontukioikeudellisesti hyväksyttäväksi eikä sitä ole tähän mennessä olennaisesti muutettu.

3. Kolmas kanneperuste: perusoikeuksien ja suhteellisuusperiaatteen loukkaaminen

- Kantaja esittää tässä kohtaa, että Euroopan komissio ei ole käyttänyt tai ei ole riittävästi käyttänyt sillä olevaa harkintavaltaa, kun se ensinnäkään ei ole ottanut huomioon muodollisen tutkintamenettelyn aloittamisesta asianomaisille yrityksille aiheutuvia huomattavia haitallisia vaikutuksia ja kun se toiseksi on aloittanut tutkintamenettelyn sellaisena ajankohtana, jona se ei enää ollut tarpeen.

4. Neljäs kanneperuste: luottamuksensuojan periaatteen loukkaus

- Kantaja väittää, että antamallaan päätöksellä Euroopan komissio on loukannut asianomaisten yritysten luottamuksensuojaa, koska Euroopan komissio on aiemmin luokitellut uusiutuvista energialähteistä tuotetun energian tukemisen rahoitusmekanismin Saksan liittotasavallassa valtioneuvostokäytännöllisesti hyväksyttäväksi eikä sitä ole sen jälkeen olennaisesti muutettu.

5. Viides kanneperuste: toimivallan ylittäminen

- Lopuksi kantaja väittää, että rajoittamalla epäasianmukaisesti Saksan liittotasavallalle primaari- ja sekundaari-oikeudellisesti kuuluvaa uusiutuvista energialähteistä tuotetun energian tukemismuodoista päättämistä koskevaa harkintavaltaa Euroopan komissio on kyseisessä päätöksessään ylittänyt sille annetun toimivallan rajat.

Kanne 12.5.2014 – Azarov v. neuvosto

(Asia T-331/14)

(2014/C 223/64)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Mykola Yanovych Azarov (Kiova, Ukraina) (edustajat: asianajajat G. Lansky ja A. Egger)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan SEUT 263 artiklan nojalla Ukrainan tilanteen johdosta tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä 5.3.2014 annetun neuvoston päätöksen 2014/119/YUTP (EUVL L 66, s. 26) sekä Ukrainan tilanteen johdosta tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä 5.3.2014 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 208/2014 (EUVL L 66, s. 1), siltä osin kuin ne koskevat kantajaa
- päättämään prosessinjohtotoimista unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 64 artiklan nojalla
- velvoittamaan neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan nojalla.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste: perusteluvelvollisuuden loukkaaminen

Tässä kohtaa kantaja vetoaa muun muassa siihen, että riidanalaisten toimien perustelut eivät anna kantajalle mahdollisuutta riitauttaa niitä unionin yleisessä tuomioistuimessa eivätkä unionin yleiselle tuomioistuimelle mahdollisuutta arvioida niiden lainmukaisuutta.

2. Toinen kanneperuste: perusoikeuksien loukkaaminen

Tämän kanneperusteen yhteydessä kantaja vetoaa omistusoikeuden ja taloudellisen toiminnanvapauden loukkaamiseen. Kantaja moittii myös säädettyjen rajoittavien toimenpiteiden suhteettomuutta. Lopuksi hän esittää, että hänen puolustautumisoikeuksiaan on loukattu.

3. Kolmas kanneperuste: harkintavallan väärinkäyttö

Tässä kohtaa kantaja vetoaa muun muassa siihen, että neuvosto on käyttänyt väärin harkintavaltansa, koska säätämällä rajoittavista toimenpiteistä kantajaa kohtaan tavoitellaan ensisijaisesti muita päämääriä kuin oikeusvaltiollisuuden ja ihmisoikeuksien kunnioittamisen tosiasiallista vahvistamista ja tukemista Ukrainassa.

4. Neljäs kanneperuste: hyvän hallinnon periaatteen loukkaaminen

Tämän kanneperusteen yhteydessä kantaja moittii erityisesti sitä, että on loukattu oikeutta puolueettomaan kohteluun, oikeutta oikeudenmukaiseen ja/tai tasapuoliseen kohteluun ja oikeutta asian huolelliseen tutkintaan.

5. Viides kanneperuste: ilmeinen arviointivirhe

Kanne 12.5.2014 – Azarov v. neuvosto

(Asia T-332/14)

(2014/C 223/65)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Oleksii Mykolayovych Azarov (Kiova, Ukraina) (edustajat: asianajajat G. Lansky ja A. Egger)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan SEUT 263 artiklan nojalla Ukrainan tilanteen johdosta tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä 5.3.2014 annetun neuvoston päätöksen 2014/119/YUTP (EUVL L 66, s. 26), Ukrainan tilanteen johdosta tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2014/119/YUTP täytäntöönpanosta 14.4.2014 annetun neuvoston täytäntöönpanopäätöksen 2014/216/YUTP (EUVL L 111, s. 91), Ukrainan tilanteen johdosta tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä 5.3.2014 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 208/2014 (EUVL L 66, s. 1) sekä Ukrainan tilanteen johdosta tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 208/2014 täytäntöönpanosta 14.4.2014 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 381/2014 (EUVL L 111, s. 33) siltä osin kuin ne koskevat kantajaa
- päättämään prosessinjohtotoimista unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 64 artiklan nojalla
- velvoittamaan neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan nojalla.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste: perusteluvelvollisuuden loukkaaminen

Tässä kohtaa kantaja vetoaa muun muassa siihen, että riidanalaisten toimien perustelut eivät anna kantajalle mahdollisuutta riitauttaa niitä unionin yleisessä tuomioistuimessa eivätkä unionin yleiselle tuomioistuimelle mahdollisuutta arvioida toimien lainmukaisuutta.

2. Toinen kanneperuste: perusoikeuksien loukkaaminen

Tämän kanneperusteen yhteydessä kantaja vetoaa omistusoikeuden ja taloudellisen toiminnanvapauden loukkaamiseen. Kantaja moittii myös säädettyjen rajoittavien toimenpiteiden suhteettomuutta. Lopuksi hän esittää, että hänen puolustautumisoikeuksiaan on loukattu.

3. Kolmas kanneperuste: harkintavallan väärinkäyttö

Tässä kohtaa kantaja vetoaa muun muassa siihen, että neuvosto on käyttänyt väärin harkintavaltansa, koska säätämällä rajoittavista toimenpiteistä kantajaa kohtaan tavoitellaan ensisijaisesti muita päämääriä kuin oikeusvaltiollisuuden ja ihmisoikeuksien kunnioittamisen tosiasiallista vahvistamista ja tukemista Ukrainassa.

4. Neljäs kanneperuste: hyvän hallinnon periaatteen loukkaaminen

Tämän kanneperusteen yhteydessä kantaja moittii erityisesti sitä, että on loukattu oikeutta puolueettomaan kohteluun, oikeutta oikeudenmukaiseen ja/tai tasapuoliseen kohteluun ja oikeutta asian huolelliseen tutkintaan.

5. Viides kanneperuste: ilmeinen arviointivirhe

Kanne 30.5.2014 – STC v. komissio

(Asia T-355/14)

(2014/C 223/66)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: STC SpA (Forlì, Italia) (edustajat: asianajajat A. Marelli ja G. Delucca)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- Kumoamaan riidanalaiset toimet ja määräämään kumoamisesta johtuvista kaikista oikeudellisista ja laissa säädettyistä seurauksista, ja tämän vuoksi
- Velvoittamaan hankintaviranomaisen korvamaan sääntöjenvastaisilla toimilla aiheutetun vahingon, tai tarkemmin ottaen ratkaisemalla hankintamenettelyn kantajan hyväksi taikka viime kädessä korvaamaan yritykselle voiton menettämisestä aiheutunut vahinko ja nk. liiketoiminnassa aiheutunut vahinko määrällä, joka vastaa 15 prosenttia kantajan tarjouksessa ilmoitetusta hinnasta tai, toissijaisesti, jonka kokonaismäärä on 15 prosenttia hankintamenettelyn arvosta, tai jokin muu näitä suurempi tai pienempi määrä, jonka tuomioistuin mahdollisesti vahvistaa kohtuusharkinnan perusteella; kaikissa näissä tapauksissa näihin on lisättävä viivästyksestä aiheutuneen vahingon korvauksena viivästyskorot, ja lisäksi
- Vastaaja on veloitettava korvaamaan kaikki asiasta aiheutuvat oikeudenkäyntikulut, liitännäiset ja yleiskulut sekä lain mukaan maksettavat kulut, joiden määrät yksilöidään myöhemmin, mukaan lukien.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Nyt esillä olevalla kanteella riitautetaan sen tarjouksen hylkääminen, jonka kantaja teki hankintamenettelyssä JRC IPR 2013 C04 0031 OC, jonka Euroopan komissio, pääosasto, yhteinen tutkimuskeskus, Ispran toimipisteen hallinto-osasto, huolto- ja palveluyksikkö, aloitti ja josta annettiin tieto 3.4.2014 päivättyllä ilmoituksella viite Ares(2014)1041060; sillä riitautetaan se, että hankintamenettely ratkaistiin toisen yrityksen hyväksi ja se, ettei kantajalle annettu tilaisuutta tutustua hankintamenettelyä koskeneisiin asiakirjoihin.

Hankintamenettelyn kohteena oli turbokaasun uuden tuotantolaitoksen rakentaminen, toimeenpaneva suunnittelu ja laitteiston toimittaminen, ja siihen liittyvä tavanomainen ja ylimääräinen huoltosopimus kuuden vuoden ajaksi, joista kahta ensimmäistä koskee takuu.

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan kantajalle ei annettu oikeutta tutustua hankintamenettelyä koskeneisiin asiakirjoihin. Kantaja vetoaa tässä suhteessa
  - Euroopan unionin perusoikeuskirjan 42 ja 47 artiklan rikkomiseen,
  - siihen, että sen oikeutta tutustua hankintamenettelyä koskeneisiin asiakirjoihin loukattiin, koska se ei saanut tietoja hankintamenettelyn paremmuusjärjestyksestä, muiden tarjoajien saamista pisteistä eikä saanut tutustua itseään koskeneeseen arviointikertomukseen kokonaisuudessaan,

- puolustautumisoikeuden ja oikeuden tehokkaisuuden oikeussuojakeinoihin loukkaamiseen.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu kantajan tekemään taloudelliseen tarjoukseen. Kantaja vetoaa tässä suhteessa
- SEUT 296 artiklan rikkomiseen, koska perustelut olivat ristiriitaiset ja puutteelliset,
  - Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdassa määrätyn hyvän hallinnon periaatteen loukkaamiseen,
  - unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta 25.10.2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 (EUVL L 298, s. 1) 112 artiklan ensimmäisen kohdan rikkomiseen,
  - unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 soveltamissäännöistä 29.10.2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston delegoidun asetuksen (EU) N:o 1268/2012 (EUVL L 362, s. 1) 160 artiklan kolmannen kohdan rikkomiseen,
  - siihen, että yhdenvertaisen kohtelun periaatetta ja avoimuusperiaatetta loukattiin vaiheessa, jossa tarjouksia arvioitiin hankintamenettelyn ratkaisemista varten, eikä kaikille tarjoajille myönnetty samoja mahdollisuuksia,
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu kantajan tekemään tekniseen tarjoukseen. Kantaja vetoaa tässä suhteessa
- SEUT 296 artiklan rikkomiseen, koska perustelut olivat ristiriitaiset ja puutteelliset,
  - Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdassa määrätyn hyvän hallinnon periaatteen loukkaamiseen,
  - unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta 25.10.2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 (EUVL L 298, s. 1) 112 artiklan ensimmäisen kohdan rikkomiseen,
  - unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 soveltamissäännöistä 29.10.2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston delegoidun asetuksen (EU) N:o 1268/2012 (EUVL L 362, s. 1) 139 artiklan ensimmäisen kohdan ja 160 artiklan kolmannen kohdan rikkomiseen,
  - avoimuusperiaatteen loukkaamiseen ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 16 artiklan rikkomiseen.

Kantaja väittää myös, että asiakirjojen lopputuloksia oli vääristelty.

VIRKAMIESTUOMIOISTUIN

Virkamiestuumioistuimen tuomio (toinen jaosto) 16.1.2014 – Guinet v. EIP

(Asia F-107/12) ⁽¹⁾

(Henkilöstö — EIP:n henkilöstö — Eläkejärjestelmä — Eläkeoikeuksien siirtäminen — Korvaus eläkeoikeuksien siirtämisessä tapahtuneesta viivästymisestä aiheutuneista haitoista — Muussa kuin EIP:n eläkejärjestelmässä saavutettujen eläkeoikeuksien tosiasiallisen siirtämisen edellytys — Yhdenvertaisen kohtelun periaate)

(2014/C 223/67)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Philippe Guinet (Luxemburg, Luxemburg) (edustaja: asianajaja L. Levi)

Vastaaja: Euroopan investointipankki (asiamiehet: T. Gilliams ja G. Nuvoli, avustajinaan asianajajat D. Waelbroeck ja A. Duron)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne, jossa vaaditaan EIP:n sellaisen implisiittisen päätöksen kumoamista, jolla hylättiin kantajan vaatimus, jonka mukaan on laskettava hänen rahanarvon muutoksiin mukautetut eläkkeeseen oikeuttavat palvelusvuotensa, sekä vahingonkorvausvaatimus.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Philippe Guinet vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja hänet veloitetaan korvaamaan kolme neljäsosaa Euroopan investointipankin oikeudenkäyntikuluista.
- 3) Euroopan investointipankki vastaa yhdestä neljäsosasta omia oikeudenkäyntikulujaan.

⁽¹⁾ EUVL C 366, 24.11.2012, s. 41.

Virkamiestuumioistuimen tuomio (toinen jaosto) 22.5.2014 – CI v. parlamentti

(Asia F-130/12) ⁽¹⁾

(Henkilöstö — Palkkaus — Perhevustukset — Huollettavana olevaa lasta koskeva lisä — Huollettavana olevaa lasta koskeva kaksinkertainen lisä — Henkilöstösääntöjen 67 artiklan 3 kohta — Myöntämisedellytykset — Osapuolten välinen sovintoratkaisu Euroopan oikeusasiamiehen puututtua asiaan — Täytäntöönpano — Huolenpitovelvollisuus)

(2014/C 223/68)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: CI (edustajat: asianajajat B. Cortese ja A. Salerno)

Vastaaja: Euroopan parlamentti (asiamiehet: E. Despotopoulou ja M. Ecker)

Oikeudenkäynnin kohde

Sen päätöksen kumoamista koskeva vaatimus, jolla kieltäydyttiin myöntämästä huollettavana olevaa lasta koskevaa kaksinkertaista lisää henkilöstösääntöjen 67 artiklan 3 kohdan mukaisesti

Tuomiolauselma

- 1) Euroopan parlamentin 5.12.2011 tekemä päätös, jolla kieltäydyttiin uusimasta 1.6.2008 lukien huollettavana olevaa lasta koskevaa kaksinkertaista lisää, ja 20.7.2012 tehty päätös, jolla valitus hylättiin, kumotaan.
- 2) Kanne hylätään muilta osin.
- 3) Euroopan parlamentti vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan CI:n oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 71, 9.3.2013, s. 29.

Virkamiestuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 30.1.2014 – Ohrgaard v. komissio

(Asia F-151/12) (¹)

(Henkilöstö — Palkkaus — Ulkomaankorvaus — Henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevassa 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukainen asuinpaikkaehto — Tehtävien hoitaminen kansainvälisessä järjestössä — Käsite — Viiden kuukauden harjoittelu komissiossa ei kuulu kyseisen käsitteen piiriin)

(2014/C 223/69)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Jakob Ohrgaard (Frederiksberg, Tanska) (edustajat: asianajajat S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, É. Marchal ja D. de Abreu Caldas)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: J. Currall ja V. Joris)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatimus kumota päätös, jolla kantajalta evättiin oikeus ulkomaankorvaukseen.

Tuomiolauselma

- 1) Euroopan komission 6.3.2012 tekemä päätös, jolla Jakob Ohrgaardilta evättiin oikeus ulkomaankorvaukseen, sellaisena kuin se on muutettuna 31.8.2012 tehdyllä päätöksellä, kumotaan.
- 2) Euroopan komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Jakob Ohrgaardin oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 55, 23.2.2013, s. 26.

Virkamiestuomioistuimen määräys (toinen jaosto) 14.1.2014 – Lebedef v. komissio**(Asia F-60/13) ⁽¹⁾**

(Henkilöstö — Virkamiehet — Sairauspoissaolojen rekisteröiminen — Luvaton poissaolo — Vuosilomasta vähentäminen, jonka nimittävä viranomainen on tehnyt — Hakemuksen tekeminen sähköpostitse — Päätöksen olemassaolo, joka on asianomaisen tiedossa — Sähköpostiviestin avaamatta jättäminen ja tämän päätöksen sisältöön tutustumatta jättäminen hyperlinkkiä napsauttamalla — Tutkittavaksi ottaminen — Määräajat — Sen päiväyksen määrittäminen, josta alkaen asianomaisella oli mahdollisuus tutustua päätökseen)

(2014/C 223/70)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Giorgio Lebedef (Senningerberg, Luxemburg) (edustaja: asianajaja F. Frabetti)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: C. Berardis-Kayser ja G. Berscheid)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatus, joka koskee sen päätöksen kumoamista, jolla hylättiin implisiittisesti kantajan henkilöstösääntöjen 90 artiklan 1 kohdan nojalla tekemä valitus, joka koskee hänen sairauspoissaolojensa oikaisemista SysPer2-sovellukseen

Määräysosa

- 1) Kanne jätetään tutkimatta, koska tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat.
- 2) Giorgio Lebedef vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja hänet veloitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 274, 21.9.2013, s. 29.

ISSN 1977-1053 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-2490 (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI